

วิทยาลัยการทัพบก

เอกสารประกอบการศึกษา

สรุปเนื้อหาหนังสือ 8 เล่ม

ตามโครงการ "การอ่านเพื่อความเป็นทหารมืออาชีพ"

กองทัพบก

ส่วนการวิจัยและพัฒนาและวิชาการบริหาร

คำนำ

ตามที่ ผู้บัญชาการทหารบกได้กรุณาอนุมัติโครงการ “การอ่านเพื่อความเป็นทหารมืออาชีพ” รับผิดชอบ โดยกรมกำลังพลทหารบกซึ่งได้กำหนดให้ใช้เนื้อหาของหนังสือในโครงการนี้ เป็นส่วนหนึ่ง ของการสอบเลื่อนฐานะ การสอบคัดเลือกเข้ารับการศึกษาหลักสูตรตามแนวทางรับราชการ รวมถึงการสอบ ประเมินผลต่างๆ ตามนโยบายผู้บังคับบัญชาชั้น วิทยาลัยการทัพบกได้คัดเลือกเนื้อหาจากเอกสารแหล่ง ต่างๆ จำนวน 8 เล่ม เพื่อจัดทำเป็น “เอกสารประกอบการศึกษา” โดยเห็นว่ามีเหมาะสมในการ ส่งเสริมให้ผู้อ่าน ซึ่งเป็น “ทหารอาชีพ” ได้ศึกษาค้นคว้าในเบื้องต้น อาทิ ประวัติศาสตร์ ความเป็นมา หลักคิด หลักปฏิบัติ ทั้งจากบุคคลสำคัญ/มีชื่อเสียงของโลก ผ่านอัตชีวประวัติหรือเรื่องราวที่ได้ถูกเรียบเรียงให้ น่าสนใจ เพื่อเป็นการทบทวนบทเรียนภายหลังการปฏิบัติทั้งในส่วนที่ประสบผลสำเร็จและล้มเหลว ซึ่งจะ ช่วยให้ได้ศึกษาภาวะผู้นำ รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักการในบริบทที่แตกต่างกัน สามารถนำไปสู่การฝึก ทักษะ ที่มุ่งสู่สร้าง “ความเป็นทหารอาชีพ” ภายใต้ความเป็นพลวัตของโลกอย่างรอบด้าน

อย่างไรก็ตาม เอกสารประกอบการศึกษาเล่มนี้ มีรูปแบบเป็นการสรุปใจความ โดยดึงเฉพาะประเด็น สำคัญๆ จากเอกสารต้นฉบับ (บางส่วนเป็นเอกสารแปลจากเอกสารต่างประเทศ) โดยมุ่งเน้นในหัวข้อต่างๆ อาทิ ยุทธศาสตร์ การบริหาร ภาวะผู้นำ และบริบทที่แตกต่าง ดังนั้นเนื้อหาสาระในเอกสารเล่มนี้จึงเป็น เพียงการปูพื้นฐาน และกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจสำหรับการศึกษาอย่างละเอียดจากหนังสือต้นฉบับ ทั้ง 8 เล่ม ในอนาคต อีกทั้งยังมุ่งหวังให้ผู้อ่านเกิดมุมมองที่กว้างขึ้น และลุ่มลึก อันจะเกิดประโยชน์ ต่อการ ปฏิบัติงานต่อไปในภายภาคหน้า ซึ่งผู้สนใจสามารถอ่านเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ : <http://dop.rta.mi.th> รายละเอียดปรากฏอยู่ด้านหลังของเอกสารฉบับนี้

สารบัญ

หน้า

นโปเลียน	1
ประวัติของนโปเลียน.....	2
ความสำเร็จและความล้มเหลว.....	3
ทฤษฎีสงคราม.....	5
ยุทธศาสตร์.....	6
องค์ประกอบยุทธศาสตร์.....	7
ขวัญ กำลังใจ.....	7
คุณธรรมแห่งสงคราม.....	7
ความกล้าหาญ.....	8
การดำรงความมุ่งหมาย.....	8
จำนวนกำลังรบที่มากกว่าข้าศึก.....	9
การจู่โจม.....	9
การลวง.....	10
การรวมกำลังในพื้นที่การรบ.....	10
การรวมกำลังในห้วงเวลา.....	10
กองหนุนในระดับยุทธศาสตร์.....	12
การออมกำลัง.....	12
การหยุดทัพระหว่างสงคราม.....	13
ลักษณะของสงครามสมัยใหม่.....	13
ความตึงเครียดและการหยุดพัก หลักพลวัตของสงคราม.....	14
สงครามในอุดมคติ กับ สงครามในความเป็นจริง.....	14
ความสำคัญของเป้าหมายและความทุ่มเท.....	14
การกำหนดเป้าหมายสุดท้ายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น : การล้มล้างข้าศึก.....	15
สงครามคือเครื่องมือหนึ่งของการเมือง.....	15
หลักการของนายพลแพตตัน.....	16
ประวัติของนายพลแพตตัน.....	17
หลักการของนายพลแพตตัน.....	19
หลักการบังคับบัญชาและการบริหารงาน.....	19
หลักการเพื่อสุขภาพที่ดี.....	19
หลักแห่งความหยิ่งและความเชื่อมั่น.....	19
หลักการแสวงข้อตกลงใจ.....	19
หลักการแห่งความสำเร็จ.....	20
หลักการแห่งชีวิตและความตาย.....	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบล็คฮอว์คดาวน์ ฝ่าสมรภูมินรกโซมาเลีย.....	21
ปฏิบัติการที่โมกาดิชู.....	22
ที่มาของปัญหา.....	23
งานปฏิบัติการจิตวิทยาที่ลัมเหลว ของทหารสหรัฐ.....	25
การเมืองและการทหาร.....	28
การแพทย์ทางยุทธศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา.....	30
บันทึกประสบการณ์ของนายทหารใหม่ในเวียดนาม.....	31
ความเป็นทหารอาชีพ.....	32
ความเป็นผู้นำ.....	34
การฝึกทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนและพลิกแพลงเพื่อเอาชนะ.....	36
การฝึกขั้นเลิศ.....	37
การรบในอนาคต.....	39
การฝึกกลยุทธ์ทางยุทธวิธี.....	40
แนวทางการพัฒนาการฝึกเพื่อพัฒนาความกล้าหาญ.....	41
ทหารมืออาชีพ.....	43
อย่าเป็นนักรบที่จำนนต่อความคิดตัวเอง.....	43
ว่าด้วยเรื่องผู้นำ.....	44
Win hearts and minds.....	46
พลวัตการปฏิบัติทางทหาร พ.ศ.1843 – 2593.....	47
การเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติในการสงคราม.....	48
การปฏิวัติกิจการทหารในศตวรรษที่ 14.....	51
การเสริมสร้างกองทัพตะวันตกในฝรั่งเศส.....	52
การเมืองมหาชนและลัทธิชาตินิยม.....	54
สงครามกลางเมืองอเมริกา.....	56
การปฏิวัติกิจการทหาร รัสเซีย เยอรมัน.....	57
สงครามโลกครั้งที่ 1.....	58
การปฏิวัติกิจการทหารในเยอรมัน.....	61
อนาคตต่อไป.....	63
สมรภูมิอิรัก.....	64
สมรภูมิอิรัก.....	66
งานกิจการพลเรือน.....	67
เอกสารอ้างอิง.....	69

นโปเลียน

ขอบเขตเนื้อหาที่มุ่งเน้น

- ประวัติของนโปเลียน
- ความสำเร็จและความล้มเหลว

นโปเลียน

เรียบเรียงโดย พล.อ.มังกร พรหมโยธี

หนังสือเล่มนี้ได้สะท้อนเรื่องราวประวัติศาสตร์ฝรั่งเศส ผ่านชีวประวัติของนโปเลียน โบนาปาร์ต เด็กหนุ่มจากเกาะคอร์ซิกา ซึ่งต่อมาได้ขึ้นครองอำนาจสูงสุดซึ่ง ในฐานะ “จักรพรรดิ” ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คนหนึ่งของฝรั่งเศส และดูเหมือนจะมีอำนาจมากที่สุดในยุโรปในห้วงเวลาหนึ่งด้วย

ประวัติของนโปเลียน

นโปเลียน ในวัยเด็กได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวให้ได้รับศึกษาเล่าเรียนวิชาทหาร โดยได้รับ “ทุนเล่าเรียนหลวง” และเมื่อภายหลังจากที่บิดาเสียชีวิต ยิ่งทำให้นโปเลียนได้พากเพียรในการศึกษามากยิ่งขึ้น จนนโปเลียนได้รับพระราชทานยศร้อยตรี และรับราชการในเหล่า “ทหารปืนใหญ่” ด้วยความขี้ขลาด ทางครอบครัวทำให้ช่วงชีวิตนั้นของนโปเลียน ต้องสิ้นโคศและมรณสักดิ์ เนื่องจากต้องแบกภาระทางบ้านไว้

นโปเลียน ขึ้นขอการเป็นทหาร และหมั่นฝึกฝนตนเอง จนมีความก้าวหน้าทางวิทยาการทหาร มาโดยลำดับ ใช้เวลาส่วนมากหมดไปกับการอ่านตำรา แต่ด้วยลักษณะนิสัยเฉพาะตัวในการอ่านหนังสือของนโปเลียน มักจะใช้ความคิดพิจารณา แสดงความเห็น และบันทึกข้อความสำคัญไว้อยู่เสมอๆ

ในบางช่วงของชีวิต นโปเลียนรู้สึกสิ้นหวังในชีวิตรับราชการทหาร แต่โดยลึกลับแล้ว ก็ยังคงมี มุ่งมั่นในจิตใจอยู่อย่างหนึ่ง คือ “การกอบกู้คอร์ซิกา” อันเป็นชาติภูมิของตน ให้รอดพ้นจากการครอบงำของฝรั่งเศส ระหว่างเผ่ารอโอกาสวันนั้นจะมาถึง นโปเลียนได้พากเพียรแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ให้มากที่สุด โดยเฉพาะหนังสือเล่มสำคัญๆ อันเป็นแหล่งความรู้ในยุคนั้น นโปเลียนได้เคยอ่านทุกเล่ม ทำให้นโปเลียน มีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และได้เคลื่อนไหวในคอร์ซิกาอยู่เนืองๆ แบบมิได้ออกหน้าออกตา ครั้งหนึ่งเป็นเหตุให้กลับเขากลับมารายงานตัวจากลาพักราชการไม่ทันตามกำหนด และถูกบันทึกไว้ว่า “ขาดราชการ” จนเป็นเหตุให้ “ถูกปลด” แต่นโปเลียนก็ได้เฝ้าติดตามและ สังเกตการณ์ “การปฏิวัติของประชาชน” อยู่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งในเวลาต่อมาก็ได้รับโอกาสให้กลับเข้ารับราชการ และเลื่อนยศเป็นร้อยเอก เนื่องจากกองทัพฝรั่งเศสขาดแคลนกำลังพล เพราะนายทหารบางส่วนที่เคยภักดีต่อออสเตรีย ถูกปลด แล้วหลบหนีอยู่ในต่างประเทศ

นับว่านโปเลียนเป็น “ทหารผู้มีโชค” อีกทั้งเป็นอัจฉริยะบุคคล ซึ่งนอกจากจะเปี่ยมล้นด้วยความสามารถที่หลากหลายแล้ว เขายังเป็นบุคคลที่มีกำลังใจอันกล้าแข็ง เป็นคนมีสมาธิสูง เป็นนักจดจำ เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ และรักการอ่าน เขาสามารถซึมซับความรู้ต่างๆ โดยเฉพาะทางการทหาร รวมทั้งยุทธวิธีต่างๆ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง นอกจากนั้น เขายังเป็นผู้คิดค้น “ปืนใหญ่แห่งกริโบวาล” มีลักษณะเป็นหน่วยเคลื่อนที่ ใช้สำหรับหนุนหน่วยทหารเดินเท้า ที่สำคัญเขาเป็น นายทหารฝีมือที่ได้รับการยอมรับและยกย่องของผู้ใต้บังคับบัญชา ด้วยมีลักษณะผู้นำสูง มีศิลปะในการบังคับบัญชาการ และมีความกล้าหาญ

ความสำเร็จและความล้มเหลว

นับตั้งแต่ได้แสดงความสามารถให้เป็นที่ปรากฏในการรบ “สมรภูมิเมืองตุลอง” นโปเลียนได้รับ ความเลื่อมใสจากคณะผู้แทนราษฎรมาก เป็นจุดเริ่มต้นให้ นโปเลียน ซึ่งเป็น “นักการทหาร” เข้าไปมีส่วน เกี่ยวข้องกับทางการเมืองมากขึ้น และแล้วก็โดนมรสุมทางการเมืองในที่สุด โดยถูกกล่าวหาว่ามอบแผนการให้กับต่างประเทศและมีการตกลงบางอย่างกับข้าศึก เป็นเหตุให้ นโปเลียนสูญเสียความเชื่อถือจากคณะผู้แทนราษฎร ทำให้ นโปเลียนต้องร้องขอความเป็นธรรม โดยขอแถลงความจริงต่อคณะ ผู้แทนราษฎร เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจ นโปเลียนกล่าวว่าเขาไม่เคยกลัวความตาย และยอมเสี่ยงชีวิต เอาชนะความทุกข์ยากต่อสู้กับศัตรูด้วยความกล้าหาญ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ นับว่า นโปเลียน คิดถูกที่กล้าเผชิญหน้าเพื่อความยุติธรรมของตน และแสดงความบริสุทธิ์ สามารถสร้างความมั่นใจได้มากที่สุด แม้จะได้รับความยุติธรรมแต่ไม่สมบูรณ์นัก ก็ตาม ด้วยเป็นบุคคลที่มีกำลังใจกล้าแข็ง เขาจึงสามารถยืนหยัดต่อความโศคร้ายเหล่านั้นได้

ระหว่างที่ตกอับเป็นเวลา 1 ปี นโปเลียนยังคงเฝ้าติดตามดูความเคลื่อนไหวรอบตัว อย่างต่อเนื่อง ในที่สุดโชคก็เข้าข้าง เขาได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่ง “แม่ทัพภาคปารีส” ณ จุดนี้เอง นโปเลียนได้รับความรู้ทางการเมือง เป็นประสบการณ์จากการทำงาน ที่นับว่ามีคุณค่ายิ่งกว่าการอ่านตำรา เขาได้พบปะสนทนากับนักการเมือง ผู้บริหารระดับสูง มหาชนรัฐ นักหนังสือพิมพ์และผู้คนต่างๆ ในแวดวงสมาคมชั้นนำในปารีส

ในด้านชีวิตรัก นโปเลียนสมรสกับโจเซฟิน ซึ่งเป็นหญิงหม้าย การแต่งงานของเขาได้รับการสนับสนุนจากบาร์ราส ประธานคณะกรรมการ ผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่ในขณะนั้น ซึ่งภายหลังการแต่งงาน นโปเลียนได้เป็น “แม่ทัพภาคอิตาลี” ซึ่งต้องบัญชาการรบเพื่อยึดอิตาลีคืนจากออสเตรีย ในขณะที่กองทัพฝรั่งเศสขาดแคลนอย่างมากแทบทุกอย่าง นโปเลียนต้องรบกับอิตาลีก่อน แล้วตามด้วยการรบกับออสเตรีย ระหว่างการเคลื่อนทัพ นโปเลียนได้ตรวจตราเพื่อประเมินความพร้อมและสภาพของกำลังพล พบข้อบกพร่องที่สำคัญ คือ ทหารไร้วินัยและขวัญเสีย จึงได้ประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไข สิ่งหนึ่งที่ได้ผลอย่างมาก คือ นโปเลียนได้กล่าวสุนทรพจน์เพื่อปลุกขวัญและกระตุ้นจิตใจบรรดาเหล่าทหารให้ฮึกเหิม เป็นบทเรียนอันยิ่งใหญ่ สำหรับนักการทหารที่เห็นได้ชัดว่า แม้กำลังทหารฝ่ายนโปเลียนจะมีกำลังน้อยกว่าฝ่ายข้าศึกมาก อีกทั้งขาดแคลนยุทธปัจจัยในหลายเรื่อง แต่ก็สามารถรบเอาชนะข้าศึกได้ ด้วยอาศัย (1) ขวัญกำลังใจที่ยิ่งใหญ่และ (2) กำลังสติปัญญาในการรบ

เมื่อนโปเลียนสามารถยึดกรุงเวียนนาได้ เขาก็ใช้วิธีทางการทูต เพื่อถนอมกำลังทหารฝ่ายตนไว้ โดยเปิดโอกาสให้ฝ่ายออสเตรียทำสัญญาสงบศึก และยอมชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงินทองแก่ฝรั่งเศส เป็นอีกความเฉลียวฉลาดหนึ่งของนโปเลียน ที่สามารถใช้ “ทักษะทางการทูต” บรรลุเป้าหมายทั้งทางการทหาร และการเมืองในเวลาเดียวกัน ความปรารถนาของนโปเลียนเริ่มฉายแสงให้ผู้คนได้เห็น เป็นครั้งแรก อย่างยิ่งใหญ่ เขาได้รับการยกย่องให้เป็น “วีรบุรุษ” ที่มีชื่อเสียงเกรียงไกร จนรัฐบาลเริ่มรู้สึก ถึงความสั่นคลอนในอำนาจ จึงมีคำสั่งให้ นโปเลียนไปรบกับอังกฤษในเวลาต่อมา เพื่อเป็นการกันให้ นโปเลียนอยู่ห่างไกลจากฝรั่งเศสไว้ก่อน แต่นโปเลียนไม่เห็นด้วยกับการไปรบกับอังกฤษโดยตรง เพราะเห็นเป็นการยาก จึงเสนอรัฐบาลว่าจะไปทำการรบกับอียิปต์ โดยให้เหตุผลว่าจะเป็นการตัดการส่งกำลังและสินค้าจากอินเดียไปอังกฤษ เพื่อให้อังกฤษอ่อนแอลงโดยอ้อม อย่างไรก็ตามระหว่างนั้นได้ถูกทัพเรือของอังกฤษลอบนำกำลังมาโจมตีก่อน แต่ด้วย

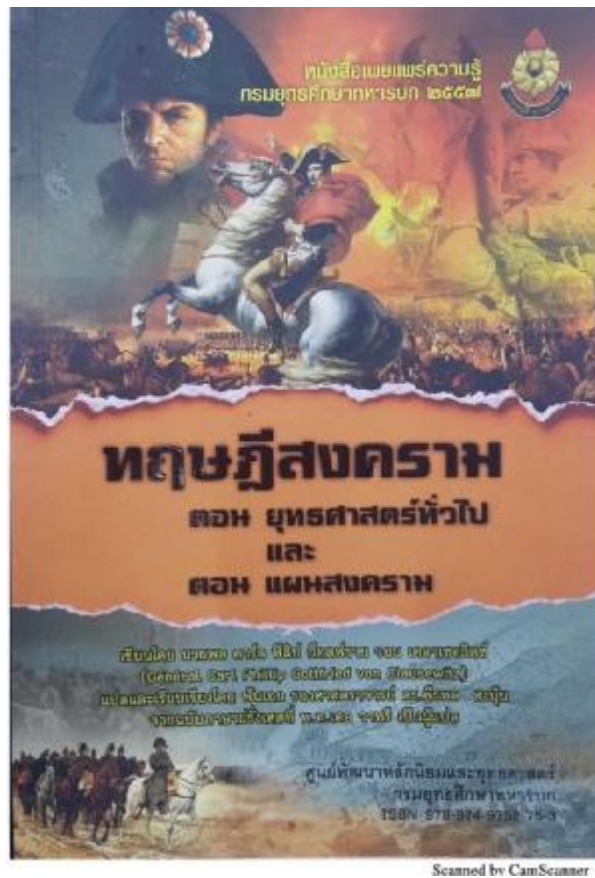
ทัพบกของฝรั่งเศสขณะนั้นเข้มแข็งอย่างมาก นโปเลียนยังคงสามารถนำทัพบกยึดครองอียิปต์ได้ในที่สุด ต่อด้วยการเข้าตีซีเรีย แต่โชคร้ายโรคระบาดในกองทัพ จนต้องย้อนกลับมายึดหัวหาดที่อียิปต์ให้มั่นคงไว้ก่อน ต่อมานโปเลียนได้ทราบข่าวว่าฝรั่งเศสได้รบกับรัสเซีย ออสเตรีย และตุรกี โดยกองทัพฝรั่งเศสพ่ายเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่เดียวกันเกิดปัญหาภายในประเทศมากมาย มีผู้คัดค้านรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ผู้สนับสนุนระบอบกษัตริย์ ก่อกบฏ คณะผู้บริหารระดับสูงของประเทศแตกความสามัคคี และฝ่ายบริหารกับฝ่ายรัฐสภาขัดแย้งกัน อย่างรุนแรง สร้างความเปื้อนหายแก่ประชาชนและสังคมในวงกว้าง นโปเลียนจึงลอบกลับฝรั่งเศสและได้รับ คำแนะนำจากนักทฤษฎีการปฏิวัติให้เขายึดอำนาจ โดยได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายการเมืองที่มีความสัมพันธ์ อันดี ในที่สุดเขาจึงตัดสินใจทำรัฐประหารในฝรั่งเศส เพื่อโค่นล้มการปกครองเดิม เปลี่ยนฝรั่งเศสไปสู่ระบอบ การปกครองใหม่ โดยมีนโปเลียนเป็นผู้นำผู้มีอำนาจเต็มในฐานะ "จักรพรรดินโปเลียน" จากนั้น "พระองค์" เริ่มปฏิรูปการปกครองในทุกด้าน นับเป็นผลงานที่ส่งเสริมให้นโปเลียน สามารถครองใจคนและอยู่ในอำนาจได้ แต่พระองค์ก็นำพาฝรั่งเศสอยู่ภายใต้สงครามอยู่ตลอดเวลา

ต่อมากองทัพของพระองค์เริ่มเสื่อมลงอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสงครามที่ไม่มีใครคาดคิดว่ารัสเซียจะ สามารถเอาชนะได้ โดยกองทัพบกของรัสเซีย ในขณะที่นั้นมัจฉอมพล มีฮาอิล คูตซอฟ เป็น ผู้บังคับบัญชาสูงสุด ได้เลือกใช้ยุทธวิธี "ร่นถอย" เป็นกลศึกสำคัญ คือ ยอมปล่อยให้กองทัพของฝรั่งเศส รุกคืบเข้ามาถึงใจกลาง รัสเซีย และเห็นว่ามอสโกเป็นเมืองร้างจึงตายใจคิดว่าเอาชนะได้ราบคาบ แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ รัสเซียได้เริ่มจุดไฟเผากรุงมอสโกตามแผนในทันที ทำให้จักรพรรดินโปเลียนต้องนำทัพล่าถอยออกไป และเป็นที่รู้กันดีอยู่แล้วว่าฤดูหนาวในรัสเซียนั้น จัดว่าเป็นฤดูกาลอันแสนโหดร้าย ทำให้กองทัพของพระองค์ ได้รับผลกระทบอย่างสาหัส จากกองทัพที่เคยเกรียงไกรกลับเสื่อม แสนยานุภาพลงอย่างรวดเร็ว และการ ตัดสินใจที่ผิดพลาดในการดำเนินนโยบายและการบริหารต่างๆ ของนโปเลียนในเวลาต่อมา ได้นำไปสู่ความ เสื่อมถอย เป็นเหตุให้จักรพรรดิผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดตกที่นั่งลำบาก และตกต่ำในที่สุด

ดังนั้น สิ่งที่ควรค่าแก่ความจดจำความสำเร็จซึ่งนำไปสู่ความยิ่งใหญ่ ในชีวิตนั้น ไม่เพียงต้องอาศัยพรสวรรค์ เท่านั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ต้องมีความมุ่งมั่น และเป็นสัจธรรมของโลกเกี่ยวกับอุทาหรณ์ของนโปเลียน คือ "ความไม่จริงใจในอำนาจ" แม้อำนาจนั้น จะเป็นสิ่งที่หามาได้ยาก แต่ก็รักษาไว้ได้ยากกว่า

ทฤษฎีสงคราม

ตอนยุทธศาสตร์ทั่วไป และ แผนสงคราม

ขอบเขตเนื้อหาที่มุ่งเน้น

- ยุทธศาสตร์
- องค์ประกอบยุทธศาสตร์
- ขวัญ กำลังใจ
- คุณธรรมแห่งสงคราม
- ความกล้าหาญ
- การดำรงความมุ่งหมาย
- จำนวนกำลังรบที่มากกว่าข้าศึก

ทฤษฎีสงคราม

ตอนยุทธศาสตร์ทั่วไป และแผนสงคราม

เขียนโดย นายพล คาร์ล ฟิลิป ก็อตฟราย วอน เคลลาเซอวิตซ์
แปลและเรียบเรียงโดย พันเอก รองศาสตราจารย์ ดร.พิรพล แสงนุ้ย
จากฉบับภาษาฝรั่งเศส ที่ พ.ท.เดอ วาทรี เป็นผู้แปล

หนังสือเล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ "On War" อันเลื่องชื่อของนายพล คาร์ล เคลลาเซอวิตซ์ ซึ่ง พันโท เดอ วาทรี ได้แปลจากภาษาเยอรมันเป็นภาษาฝรั่งเศส โดยเลือกแปลผลงานจากเล่ม 3 - 6 จาก ทั้งหมด 8 เล่ม นายพลคาร์ล เคลลาเซอวิตซ์ เป็นนักรบทหารชาวเยอรมัน ที่มีชื่อเสียงมากที่สุด หลังสำเร็จการศึกษา เคลลาเซอวิตซ์ ได้เข้าร่วมสงครามนโปเลียน เขาถูกฝรั่งเศสจับตัวเป็นเชลยสงคราม และได้รับการปล่อยตัวออกมา จากนั้นได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงกองทัพเยอรมัน โดยผันตัวเองไปเป็น "อาจารย์ โรงเรียนนายร้อย" ที่กรุงเบอร์ลิน ก่อนจะลาออกจากกองทัพเยอรมัน เพื่อไปรับราชการในกองทัพรัสเซีย ในภายหลัง ต่อมาเขาได้กลับเข้ารับราชการที่กองทัพเยอรมันอีกครั้ง เขาได้เข้าร่วมยุทธภูมิมัวร์เตอร์ลู ก่อนถูกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง "ผู้บัญชาการวิทยาลัยการทัพ" ซึ่งเขาได้แต่งหนังสือชื่อ "On War" เป็นภาษาอังกฤษในระหว่างดำรงตำแหน่งนี้เอง นอกจากนี้ เคลลาเซอวิตซ์ ยังได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับสงครามไว้อีกหลายเรื่อง

ยุทธศาสตร์

"การรบเป็นเครื่องมือของยุทธศาสตร์" เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายของสงคราม ทฤษฎียุทธศาสตร์ ต้องคำนึงถึง ปัจจัยทางสติปัญญาและจิตใจ อันเป็นปัจจัยการรบที่สำคัญที่สุด

"ยุทธศาสตร์เป็นตัวกำหนดแผนการทัพ" เพราะยุทธศาสตร์เป็นกรอบใหญ่ รวบรวม (1) แผนยุทธการต่างๆ ที่จะปฏิบัติ อีกทั้ง (2) แผนการสนับสนุนการรบ และ (3) สนับสนุนการช่วยรบ

ทฤษฎียุทธศาสตร์เป็นเครื่องช่วยในกระบวนการคิดและวางแผน โดยการนำหลักการ หลักเกณฑ์ หลักนิยาม รวมทั้งระเบียบแบบแผน และค่านิยมต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในบริบทที่แตกต่าง ตามความเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยแวดล้อมทั้งปวงในสนามรบ ที่ส่งผลกระทบต่อทั้งฝ่ายเราและฝ่ายตรงข้าม ในเวลาเดียวกัน

ผู้บัญชาการที่เฉลียวฉลาด ย่อมสามารถนำความรู้ในหลักการสงครามไปใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และทรัพยากรที่มีอยู่จนสามารถบรรลุ "ภารกิจ" อันเป็นจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้งมีวิสัยทัศน์สามารถคาดคะเน และตั้งสมมติฐานได้ใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุด อย่างสมเหตุสมผลสามารถสร้างความประสานสอดคล้องอย่างลงตัวของแผน เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์สุดท้ายที่พึงปรารถนาด้วยยึดหลัก "ความเหมาะสม" อาทิ บางครั้งการเคลื่อนย้ายกำลังแบบง่ายๆ แต่ชาญฉลาดอาจส่งผลสำเร็จในการปฏิบัติที่ยิ่งใหญ่ และบ่อยครั้งที่การตัดสินใจครั้งสำคัญ มักหวังผลในระดับยุทธศาสตร์ มากกว่าระดับยุทธวิธี

เมื่อทบทวนบทเรียนทางประวัติศาสตร์ กรณีศึกษายุทธภูมิมัวร์ ค.ศ. 1760 เป็นการเดินทัพและปฏิบัติการทางทหารของกองทัพ พระเจ้าเฟรเดอริกมหาราช ที่นับว่าเป็นผลงานชิ้นโบว์แดง สำหรับการประยุกต์ใช้ยุทธศิลป์ทางทหาร

กล่าวคือ พระองค์ทรงบัญชาการรบด้วยปัญญาอันสุขุม รอบคอบ เยือกเย็น และมักดำรงความมุ่งหมายที่จะบรรลุ เป้าหมายสำคัญนั้นปลายทางด้วยอำนาจกำลังรบที่น้อยที่สุด โดยพระองค์จะไม่ทรงยอมเสี่ยงทำการรบกับข้าศึก ที่ประเมินแล้วเห็นว่ามีความสำคัญสงครามสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับที่พระองค์ทรงมีอยู่ ดังนั้นทุกสมรภูมิที่พระองค์ นำทัพ พระเจ้าเฟรเดริกมหาราชจะทุ่มเทพระสติปัญญาที่ลึกซึ้ง ในการประเมินสถานการณ์อย่างรอบด้าน โดยเฉพาะการตรวจสอบ สถานการณ์ข้าศึกอย่างระมัดระวัง แม่นยำ และใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยทรงยอมสูญเสีย ไพเราะพลให้น้อยที่สุด เพื่อให้ได้ชัยชนะเหนือข้าศึกที่มีกำลังพลและอาวุธยุทธโปกรณ์ ที่เหนือกว่าให้มากที่สุด หมายถึง ชัยชนะที่ยิ่งมีอัตราส่วน “อำนาจกำลังรบเปรียบเทียบ” แตกต่างกัน มากเท่าไร ยิ่งเป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่มากเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาทางทหารต้องพิจารณา “ศึกยุทธสงคราม” ทั้งจากกำลังพลและยุทธโปกรณ์ซึ่งเป็น “อำนาจกำลังรบที่มีตัวตน” และ “อำนาจกำลังรบที่ไม่มีตัวตน” เกิดจากสภาพขวัญกำลังใจ วินัย ประสิทธิภาพการรบ เป็นต้น

อัจฉริยภาพของผู้บัญชาการกองทัพในระดับยุทธศาสตร์และปรากฏออกมาในรูปแบบ “แผนการทัพ” ซึ่งในระดับ ยุทธการและยุทธวิธี จะต้องดำเนินการให้มีความสอดคล้อง แยกย่อย เพื่อนำชัยชนะมาให้กับกองทัพ

องค์ประกอบของยุทธศาสตร์ อาจแบ่งออกเป็น 5 ประเภท

- (1) การประกอบกำลัง และอำนาจกำลังรบเปรียบเทียบ (“อำนาจกำลังรบที่มีตัวตน”)
- (2) สภาพจิตใจที่ดี และการปฏิบัติที่เฉลียวฉลาด (“อำนาจกำลังรบที่ไม่มีตัวตน”)
- (3) การเคลื่อนไหว...รูปขบวนและทิศทาง ในการรวมกำลัง/กระจายกำลัง เป็นเรขาคณิต ที่สามารถคำนวณผลได้
- (4) ชีตความสามารถในการส่งกำลังบำรุง (การสนับสนุนการรบ และการสนับสนุนการช่วยรบ)
- (5) การประเมินผลกระทบจากปัจจัยทั้งปวง ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ อิทธิพลในพื้นที่ปฏิบัติการ และปัจจัยอื่นๆ

ขวัญและกำลังใจ

แม้จะกล่าวถึงอยู่ในตำรา แต่ไม่ปรากฏหลักการที่ชัดเจนสำหรับการใช้ประโยชน์เนื่องจากเป็น “ศิลปะ” ไม่ใช่ “ศาสตร์” เหมือนอำนาจกำลังรบที่มีตัวตน ที่สามารถวัดค่าเป็นตัวเลขได้แต่ขวัญและกำลังใจเป็นสิ่งที่รับรู้และสัมผัสได้ ดังนั้น ตามทฤษฎีศิลปะการสงคราม เราต้องตระหนักและให้ความสำคัญในการนำปัจจัยเหล่านี้มา ประกอบการพิจารณาด้วยทุกครั้ง ทั้งนี้จากการศึกษา ประวัติศาสตร์สงครามในอดีต ย่อมทำให้เราตระหนัก ได้ถึงศักยภาพด้านขวัญและกำลังใจ ที่มีอิทธิพล อย่างน่าเหลือเชื่อ ซึ่งมีเพียง “ผู้นำ” ที่มีสติปัญญาเท่านั้น จึงจะสามารถแสวงประโยชน์ หรือดึงศักยภาพ ที่ไร้ตัวตนเหล่านั้น ออกมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุด ตัวอย่าง ของขวัญและกำลังใจที่จัดว่ามีความสำคัญสูงสุดในหนังสือเล่มนี้ มี 3 ประการ คือ (1) ความเก่งกล้าสามารถ ของผู้บังคับบัญชา (2) จิตใจที่รุกรบ และ (3) ความรักชาติ

คุณธรรมแห่งสงคราม

คุณธรรมแห่งสงครามมีความจำเป็นสำหรับกองทัพในการเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นภายใน เกิดจาก คุณลักษณะเฉพาะตัวของผู้บังคับบัญชาที่ควรจะเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาแต่งตั้งผู้นำกองทัพ ในฐานะผู้ขับเคลื่อนกำลังทางทหารทั้งปวง

คุณธรรมแห่งสงครามนับเป็น “ศักยสงคราม” ที่ไม่มีตัวตน แม้คำนวณไม่ได้ แต่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาอำนาจกำลังรบเปรียบเทียบไม่ว่าจะเป็น การที่ผู้นำกองทัพมีจิตใจที่มั่นคง ไม่หวั่นเกรงต่อภัยอันตราย สุขุม มุ่งมั่น ทุ่มเท มีความพยายามในการบรรลุภารกิจ ผึกฝนตนเอง มีความรู้และสติปัญญา ตลอดจนการสร้าง การเตรียมพร้อมและความสามัคคี มีวินัย ในหน่วย มุ่งปลูกฝังอุดมการณ์และจิตวิญญาณของหน่วย และ ท้ายที่สุด คือการพร้อมที่จะสละตนเพื่อชาติ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็น “นามธรรม” ซึ่งเกิดจากการที่ ผู้บังคับบัญชา (1) ปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่องและไม่ลดละ และ (2) มุ่งบรรลุภารกิจ หรือชัยชนะจากการทำ สงคราม ทั้งนี้กองทัพใดๆ จะมีคุณค่าได้ด้วย “คุณธรรมแห่งสงคราม” ต้องการการบังคับบัญชาและกำกับ ดูแลที่ดี จากผู้บังคับบัญชาที่ถึงพร้อมด้วยคุณธรรมแห่งสงคราม ที่มีความสง่างามและโดดเด่น ท้ายที่สุดก็จะ เกิดพลังของ “ขวัญและกำลังใจ” ในการช่วยยกระดับกองทัพให้สูงขึ้น สามารถปฏิบัติภารกิจที่ยากลำบากได้ และมีความรับผิดชอบที่สูงส่ง

ความกล้าหาญ

ความกล้าหาญเป็นกลไกสำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในระบบการขับเคลื่อนกำลังรบ ทั้งนี้ความกล้าหาญที่ดี ต้องสามารถเอาชนะความลังเล - วิทกกังวล และต้องมีความระมัดระวัง - รอบคอบ ในเวลาเดียวกัน โดย “ทหารหาญ” เปรียบเสมือน “เหล็กชั้นดีนำมาสร้างศัตราวุธที่คมและเงางาม” ได้

การไม่เคารพคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยเหนือ ไม่เรียกว่าเป็นความกล้าหาญ แต่เป็นความหายนะ หากเป็นเช่นนั้น ต้องมีการลงโทษตามสมควรแก่เหตุเป็นการลงโทษที่ “ไร้วินัย” ไม่ใช่การลงทัณฑ์ที่ “ความกล้าหาญ” เพราะการปฏิบัติตามคำสั่งอย่างแข็งขัน ถือเป็นวินัยสูงสุดของทหาร โดยเฉพาะในยาม สงคราม

ทั้งนี้ ยิ่งชั้นยศสูงขึ้น ความลุ่มลึกในจิตใจ สติปัญญา ไหวพริบ ปฏิภาณ ยิ่งต้องสูงขึ้นตามไปด้วย เนื่องจาก ต้องรับผิดชอบชีวิตคนอื่นๆ จำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ จึงไม่อาจลดความกล้าหาญลงไปได้ส่วนการถึงความกล้าหาญ ของผู้ใต้บังคับบัญชาออกมาใช้ประโยชน์ได้นั้น เป็นศิลปะชั้นสูงของผู้บังคับบัญชาที่มีความเป็นผู้นำและใส่ใจ ผู้ใต้บังคับบัญชา อย่่างไรก็ตาม หากใช้เพียงความกล้าหาญ โดยบกพร่องเรื่องการประเมินสถานการณ์ อย่างรอบคอบ และมีเหตุผล อาจนำไปสู่ความผิดพลาดได้โดยง่าย

การดำรงความมุ่งหมาย

ผู้บังคับบัญชากำลังรบ ต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความไม่แน่นอน และการเปลี่ยนแปลงไม่รู้จกจบสิ้น ผู้บัญชาการต้องเลือกระหว่างข่าวจริงและข่าวลวง เพื่อป้องกันความผิดพลาดและความวิตกกังวลที่เกิดจาก การขาดความเอาใจใส่ หรือความเร่งรีบเกินพอดี

ผู้บังคับบัญชาคือเหยื่อของร้อยพันความรู้สึก ซึ่งมีความรู้สึกไม่ก็อย่างเท่านั้นที่ช่วยเพิ่มกำลังใจ ดังนั้น เพื่อต่อต้านความรู้สึกด้านลบ ผู้บังคับบัญชาต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ เพื่อให้สามารถแยกแยะ ความจริง ออกจากความรู้สึก ต้องมีความเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง เราไม่สามารถสร้างเกียรติประวัติในสงคราม โดยปราศจากความเหนื่อยล้า และขาดแคลน แต่เราต้องใช้ความพยายามนับครั้งไม่ถ้วน ดังนั้น “การดำรง ความมุ่งหมาย” อย่างมุ่งมั่นไม่ลดละในการปฏิบัติตามความตั้งใจแน่วแน่ที่วางไว้แต่แรก จึงต้องดำรงไว้ ให้นานที่สุด

จำนวนกำลังรบที่มากกว่าข้าศึก

ในยุทธวิธีและยุทธศาสตร์ การมีกำลังรบที่มากกว่าข้าศึกมักเป็นที่มาของชัยชนะ เพราะต้องมีเพียงพอและมีขีดความสามารถในการรวมกำลังอย่างรวดเร็ว เมื่อต้องการนำไปใช้ในการตอบโต้การปฏิบัติของข้าศึก นั่นคือ เราต้องรวมกำลังให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อการรบถึงจุดแตกหัก เราจะได้ใช้ประโยชน์สูงสุดจากเครื่องมือของเราที่มีอยู่ และสิ่งนี้คือหลักประการแรกของยุทธศาสตร์

กฎประการแรกในการใช้กำลัง คือ การเข้าสู่สมรภูมิด้วยกองทัพที่เข้มแข็งที่สุด หากเราไม่สามารถมีจำนวนกำลังรบที่เหนือกว่าฝ่ายข้าศึกได้ เราต้องขีดขวางข้าศึกไม่ให้มีจำนวนกำลังรบเหนือกว่าเรา แต่การกำหนดจำนวนกำลังพลของกองทัพที่จะเข้าสู่สมรภูมิเป็นหน้าที่ของรัฐบาล แต่หากเรามีข้อได้เปรียบ ในเรื่องนี้เพียงเรื่องเดียว เราก็ไม่อาจชนะสงครามได้

หนทางปฏิบัติสำหรับผู้บัญชาการกองทัพเมื่อไม่สามารถมีจำนวนกำลังรบเหนือกว่าข้าศึกได้มีเพียงทางเดียว คือ การระดมทรัพยากรที่มีอยู่ ต่อจากนั้นใช้ความสันทัดในการใช้กำลังของตนให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้มีจำนวนกำลังรบที่เหนือกว่าข้าศึก ณ ตำบลรบแตกหักซึ่งเกิดจาก การประมาณสถานการณ์อย่างรอบคอบในเรื่องระยะทาง และ เวลาที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายกำลัง ถือเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการใช้กำลัง

การมีจำนวนกำลังรบเหนือกว่าข้าศึกชั่วคราว หมายถึง การรวมกำลังด้วยความแม่นยำให้เหนือกว่าข้าศึก ณ ตำบลรบแตกหัก ลักษณะเช่นนี้ มักจะเกิดจากการประมาณสถานการณ์ที่ถูกต้องแม่นยำ ในการกำหนดตำบลรบแตกหัก และระบุตำบลรบแตกหักดังกล่าวให้อยู่ในคำสั่งยุทธการ การตัดสินใจสละส่วนสำคัญน้อย เพื่อให้ได้ประโยชน์ส่วนใหญ่ ซึ่งการบังคับบัญชาให้กำลังรบอยู่ในสถานการณ์ที่สามารถรวมกันเป็นกองกำลังขนาดใหญ่ได้อย่างรวดเร็วตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้คือลักษณะเด่นของอัจฉริยะของพระเจ้าเฟรเดริกและจักรพรรดินโปเลียน

การจู่โจม

การจู่โจมโดยที่ข้าศึกไม่ทันตั้งตัว เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การมีอำนาจกำลังรบที่เหนือกว่า และส่งผลต่อขวัญและกำลังใจของกำลังรบเป็นอย่างมาก เมื่อการจู่โจมประสบความสำเร็จมากเท่าใด ความยุ่งยากและความท้อแท้ของหมู่กำลังรบของข้าศึกยิ่งจะมีมากขึ้นและยิ่งก่อให้เกิดผลสำเร็จมากขึ้นเท่านั้น ในการทำสงครามทุกครั้ง แต่ละฝ่ายพยายามจู่โจมฝ่ายตรงข้าม แต่ความสำเร็จจะอยู่ในระดับใดขึ้นอยู่กับประเภทของการปฏิบัติการ และปัจจัยแวดล้อมในขณะนั้น

ในระดับยุทธวิธีมีพื้นที่ปฏิบัติการและการปฏิบัติที่รวดเร็วกว่าในระดับยุทธศาสตร์ จึงเกิดขึ้นในระดับยุทธวิธีได้ง่ายกว่า และการจู่โจมจะนำมาประยุกต์ใช้ในระดับยุทธศาสตร์ได้มากขึ้น เมื่อการปฏิบัติต่างๆ มุ่งไปสู่วัตถุประสงค์ทางทหาร และการปฏิบัติเหล่านั้นได้รับอิทธิพลจากการตัดสินใจของฝ่ายการเมือง

เพื่อผลลัพธ์ที่ดี การจู่โจมต้องการการวางแผน และการเตรียมการที่ดี ต้องเกิดในสถานที่ และเวลาที่เหมาะสมพอดี แต่บางครั้งการตั้งรับสามารถเปลี่ยนสถานการณ์กลับมาเป็นฝ่ายได้เปรียบได้ด้วยการตอบโต้ที่หนักหน่วง การจู่โจมบางครั้งก่อให้เกิดผลกระทบที่คาดไม่ถึง การจู่โจมอาจจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายที่ยึดที่มั่น

ที่เต็มไปด้วยอันตราย ส่วนฝ่ายที่สามารถวางกำลังได้ดีกว่า จะสร้างความมั่นใจได้มากกว่า เมื่อเราเข้าใจและนำไปปฏิบัติ การจู่โจมจะให้ผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่

การลวง

การลวง คือ การซ่อนเร้นเจตนาที่แท้จริงไว้ มีความใกล้เคียงกับการโกหก ซึ่งต้องซ่อนเร้นเจตนาที่แท้จริงไว้ มีข้อแตกต่าง คือ การลวงนั้นปราศจากคำพูดออกมาโดยตรง แต่โดยรวมแล้ว การลวง และการโกหกนำไปให้ผลลัพธ์เช่นเดียวกัน การลวงเป็นพรสวรรค์ที่ใช้ในการขับเคลื่อนและตรวจสอบการปฏิบัติระดับยุทธศาสตร์ การออกแผนการลวง การออกคำสั่งลวง การให้ข่าวลวง เกี่ยวกับการปฏิบัติการที่ผิดพลาดของฝ่ายเรา ทั้งหมดนี้คือวิธีการของการลวง แต่ผลที่ได้รับจากการลวงในระดับยุทธศาสตร์น้อยมาก จึงทำให้ยุทธศาสตร์เรียกใช้การลวงในกรณีพิเศษจริงๆ

การที่เราปล่อยให้เรื่องการปฏิบัติการโดยใช้กำลังหรือการรบ เป็นเรื่องของยุทธวิธี และเราถือว่ายุทธศาสตร์เป็นศิลปะในการเตรียมการใช้กำลัง และการทำให้การใช้กำลังเป็นไปด้วยดี ด้วยการวางกำลังอย่างเหมาะสม และการใช้อาวุธที่มีอยู่อย่างเหมาะสม ดังนั้น ส่วนการแสดงกำลังและการวางกำลังเพื่อลวงในการรบ ทำให้ข้าศึกเชื่อและปีบบังคับให้ข้าศึกต้องนำมาตราการมาใช้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปนั้น จำเป็นต้องปรากฏต่อสายตาศาสด์จริง จึงต้องใช้เวลาและกำลังพลจำนวนมากและความเที่ยงตรงแม่นยำของการปฏิบัติเหล่านี้มักกดดันให้การตัดสินใจ ทำให้นายพล ผู้บัญชาการรบส่วนใหญ่เลิกล้มที่จะใช้การลวงซึ่งเป็นวิธีการทางอ้อมเพื่อทุ่มเทให้การปฏิบัติการโดยตรงเพียงอย่างเดียว

การลวงในระดับยุทธศาสตร์จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อการตัดสินใจในระดับยุทธศาสตร์มีปัญหาขาดแคลนกำลังรบ การตัดสินใจระดับยุทธศาสตร์จะใช้การลวงเป็นเครื่องมือสุดท้าย เมื่อไม่สามารถพึ่งพาวิธีการที่ต้องใช้ความสุขุมรอบคอบและความชำนาญได้อีกต่อไป นั่นคือเมื่อการตัดสินใจระดับยุทธศาสตร์หมดสิ้นหนทางเมื่อเป็นเช่นนี้เราจะเห็นเหล่านายพลที่ยิ่งใหญ่ทั้งการคำนวณ เป้าหมายทั้งหมดไว้ข้างๆ เพื่อเข้าทำการรบด้วยการลวง และพยายามหาทางรวมกำลังเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อโจมตี

การรวมกำลังในพื้นที่การรบ

ยุทธศาสตร์ที่ดีที่สุดคือการมีกองกำลังที่เข้มแข็งมากๆ ซึ่งเราต้องการในทุกโอกาส โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ณ ตำบลการรบแตกหัก แต่ในบางครั้ง รัฐบาลอาจตกลงใจใช้กำลังเข้าทำการรบโดยไม่ปรึกษาผู้บัญชาการทหารสูงสุด ดังนั้น กฎข้อแรกและสำคัญที่สุดของผู้บัญชาการทหารสูงสุดต้องปฏิบัติตาม คือ การรวมกำลังรบไว้เป็นหนึ่งเดียว กำลังรบจะถูกแยกออกจากกำลังรบทั้งหมดก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นจริงๆ ทั้งนี้เพื่อสร้างหลักประกันให้กับผู้บัญชาการทหารสูงสุดในการควบคุมการปฏิบัติระดับยุทธศาสตร์

การรวมกำลังในห้วงเวลา

ในสงคราม แต่ละฝ่ายพยายามอย่างไม่หยุดหย่อน เพื่อให้ฝ่ายตนอยู่ในสภาพที่ได้เปรียบมากที่สุดเมื่อเกิดการปะทะขึ้น กองกำลังสามารถสร้างพลังอำนาจในการรบได้เหนือกว่า ก็จะทำลายอีกฝ่ายหนึ่งลงได้อย่างแน่นอน แต่เมื่อมีการเตรียมการรบให้อยู่ในสภาพพร้อมที่สุดแล้ว เมื่อเกิดการปะทะขึ้น แผนการใช้กำลังรบ เข้าทำการรบตามลำดับก็จะปรากฏขึ้นในความคิด การต่อสู้กลายเป็นเรื่องที่จะต้องทันทีทันใด และมีรูปแบบที่ต้องปฏิบัติการตอบโต้กันไปมาและแก้ไขปัญหาย่างต่อเนื่องระหว่างคู่สงคราม แต่ละฝ่ายหาหนทางที่จะทำลายอีกฝ่ายโดยไม่เสี่ยงที่จะใช้กำลังทั้งหมดที่มีอยู่ จนกระทั่งเชื่อว่าจำเป็นจริงๆ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ

แต่ละวิธีการรมมีทั้งข้อดีและข้อเสีย สิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาคือประสบการณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ใครก็ตามที่เคยทำสงครามย่อมทราบว่า อำนาจกำลังรบที่เหนือกว่ามักจะตกเป็นของฝ่ายสุดท้าย ที่สามารถมีกองหนุนที่ยังครบถ้วนสมบูรณ์อยู่ในมือ แต่บางครั้ง การนำกำลังมากเกินไปเข้าไปทำการรบ ก็เป็นเรื่องที่อันตรายมากไม่ว่าเราจะได้ประโยชน์มากเท่าใด จากการใช้กำลังรบที่เหนือกว่าซ้ำศึกมาก ๆ เมื่อเริ่มทำการรบ ก็เป็นไปได้ที่ในเวลาต่อมาเราจะเสียใจที่ไม่ได้เก็บความสดชื่นอย่างเพียงพอไว้เป็นกองหนุน อันตรายนั้นยืดยาวตราบเท่ายังมีการรบ นั้นหมายถึงช่วงของการไร้ระเบียบ การแตกแยกเป็นส่วนๆ การหมดเรี่ยวแรงลงเรื่อยๆ ปัจจัยชี้ความสำเร็จคือ แต่ละฝ่ายจะใช้กำลังที่สดชื่น จำนวนเพียงพอ เข้าปฏิบัติการรบแตกหัก เมื่อฝ่ายใดประสบความสำเร็จ ฝ่ายนั้นก็จะมีขวัญและกำลังใจเหนือกว่าอีกฝ่าย ภาวะวิกฤตก็จะยุติลงและกองหนุนซ้ำศึกก็จะฟื้นฟูความสมดุลที่เสียไปกลับคืนมาได้ยาก

ขณะที่ทำการรบและก่อนการรบจะยุติลง แต่ละฝ่ายจะขาดระบบระเบียบ แยกกันออกเป็นส่วนตัว อ่อนแอลง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น เป็นผลลัพธ์ส่วนใหญ่ของทางยุทธวิธี และในขณะนี้เองความสำเร็จ จะทำให้ช่วงวิกฤตยุติลง และ ผลลัพธ์ทางยุทธศาสตร์ปรากฏขึ้น นั่นคือ

ยุทธศาสตร์หมายถึงผลรวมของการรบ นั่นเอง ซึ่งจะทำให้เห็นชัดว่า ยุทธศาสตร์ เป็นเรื่องของการใช้กำลังรบทั้งปวง ซึ่งแตกต่างจาก ยุทธวิธี เป็นเรื่องของการนำกำลังเข้าปฏิบัติตามลำดับขั้น

หากเราพิจารณาหลักการทำลายล้างเฉพาะในระดับยุทธศาสตร์ เทียบกับหลักการทำลายล้าง ในระดับยุทธวิธี เราจะเห็นได้ง่ายว่า ทุกอย่างถูกนำมาใช้ในช่วงท้ายของการรบ หรือช่วงท้ายของการปฏิบัติในระดับยุทธศาสตร์ จะมีความอ่อนแอค่อนข้างสูง เพื่อให้การเข้าสู่แนวรบของกองกำลังที่สดชื่นมีอยู่เพียงพอและนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ตัดสินใจการรบในระดับยุทธศาสตร์ ซึ่งเราสามารถใช้จ่ายน้อยที่สุด เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ขั้นต้น และรักษากำลังที่สดชื่นจำนวนมากไว้เพื่อบรรลุเป้าหมายตามลำดับขั้น

เมื่อโนโปเลียนทรงเข้ายึดครองรัสเซีย ใน ค.ศ. 1812 พระองค์ทรงรวบรวมกำลังเป็นกองกำลังขนาดใหญ่บนถนนเพียงสายเดียว ทำให้กองกำลังเหล่านั้นเกิดความขาดแคลนอย่างที่สุด ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ผิดไปจากหลักการที่โนโปเลียนทรงชื่นชอบ ที่เน้นความเข้มแข็งที่สุด ณ ตำบลการรบแตกหัก หลักการนี้ถูกนำมาใช้จนเกินความพอดีในการปฏิบัติในครั้งนั้น อย่างไรก็ตามพื้นที่ไม่ใช่สิ่งที่ขาดแคลน ที่จริงแล้วพระองค์สามารถกระจายเส้นทางเคลื่อนที่ออกไปให้กว้างขึ้น ซึ่งเราสามารถสรุปได้ว่า บางทีการใช้กำลังมากๆ พร้อมๆ กัน นำไปสู่การขาดแคลนอย่างรุนแรงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ด้วยเหตุนี้จึงก่อให้เกิดความอ่อนแอสะสมมหาศาล แทนที่จะเคลื่อนที่ที่มีความกว้างของแนวเข้าตีมากขึ้น โนโปเลียนทรงทิ้งกองกำลังไว้ ข้างหลังอาจจะเพื่อเป็นกองหนุนยุทธศาสตร์ หรือเพื่อนำเข้าทำการรบที่หลัง แต่ในที่สุดก็ได้รับความสูญเสียจากสภาพอากาศที่เลวร้าย และความเหนื่อยล้าจากการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะทำให้เกิดความขาดแคลนในส่วนองกำลังหลัก

ซึ่งมีประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในยุทธวิธี กล่าวคือ เราสามารถประมาณกำลังรบที่จำเป็นเพื่อให้เกิดผลลัพธ์สูงสุดที่ต้องการได้อย่างใกล้เคียงในการปฏิบัติตามลำดับขั้นทั้งหมด เพื่อให้เราสามารถกำหนดจำนวนกำลังรบส่วนเกินได้ ในขณะที่ยุทธศาสตร์ใช้เวลายาวนานกว่ามากในการทำให้สัมฤทธิ์ผล ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะคาดการณ์ หรือ กำหนดจำนวนกำลังรบที่ต้องการนำมาใช้อย่างแน่นอนล่วงหน้า สิ่งก็ตามมาคือ กำลังรบที่ถือว่าเป็นกำลังส่วนเกินในยุทธวิธีเป็นได้แค่เครื่องมือขยายผลลัพธ์ทางยุทธศาสตร์เมื่อมีโอกาส เราจะสามารถมีอำนาจกำลังรบที่เข้มแข็งและเหนือกว่าซ้ำศึกทันทีที่ต้องการก็ต่อเมื่อไม่มีการใช้กำลังที่ออมเอาไว้ก่อนเวลาที่เหมาะสม

เราเชื่อว่าในกำลังรบส่วนใหญ่ ภายใต้สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะสถานการณ์ในรัสเซีย พบว่าเงื่อนไขที่สำคัญที่สุดท่ามกลางเงื่อนไขทุกประเภทคือ ความเข้มแข็งที่สุด เมื่อเผชิญกับข้าศึกในตาบลับแตกหัก

กองทุนในระดับยุทธศาสตร์

กองทุนในระดับยุทธศาสตร์ เมื่อเราเก็บกำลังรบไว้เป็นกองทุน อาจเป็นเพราะ (1) ต้องการลดกำลังหรือเพิ่มเติมกำลังในขณะที่ทำการรบ หรือ (2) เราต้องการเตรียมรับมือกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดไว้ก่อน ในระดับยุทธศาสตร์ เราจำเป็นต้องจัดให้มีกองทุนทางยุทธศาสตร์ขึ้น เมื่อสถานการณ์การรบเรียกหากำลังรบที่พร้อมเข้าปฏิบัติการในทันทีทันใด หรือเมื่อสถานการณ์ข้างหน้าชี้ชัดถึงความจำเป็นกองทุนในระดับยุทธศาสตร์ต้องมีเป้าหมายที่เจาะจงชัดเจน มิฉะนั้นแล้วการจัดกองทุนในระดับยุทธศาสตร์จะมีความจำเป็นและประโยชน์ลดลงมาก

ในระดับยุทธวิธี ซึ่งเราสามารถทราบที่ตั้งของข้าศึกได้จากการตรวจการณ์ด้วยสายตา สังเกตแนวต้นไม้ และพื้นที่สูงต่ำที่เหมาะสมสำหรับการซ่อนตัว เราต้องอยู่ในสถานการณ์ที่พร้อมเผชิญเหตุการณ์ต่างๆ ตลอดเวลาด้วยเหตุนี้ การมีกองทุนสามารถช่วยได้ทั้งการเสริมอำนาจกำลังรบ ภายหลังการโจมตี ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการประกอบกำลัง และการวางกำลังที่ยืดถือแต่แรกให้สอดคล้องกับการปฏิบัติของฝ่ายข้าศึก

ทุกหนแห่งที่การปฏิบัติยังคงอยู่ในกรอบของยุทธวิธี สถานการณ์คล้ายๆกันอาจเกิดขึ้นในระดับยุทธศาสตร์ และบังคับให้ยุทธศาสตร์ต้องใช้มาตรการป้องกันคล้ายๆกัน ซึ่งหากยุทธวิธียังไม่รู้ว่าผลลัพธ์จริงๆ ของการรบเป็นอย่างไร ยุทธวิธีจะใช้มาตรการชั่วคราวต่างๆ มาใช้อย่างไม่สิ้นสุด เปลี่ยนแปลงไปตามข่าวสารที่ไม่ค่อยน่าเชื่อถือในแต่ละวัน ส่งผลให้ยุทธศาสตร์เกิดความไม่แน่นอนด้วยเช่นกัน

กองทุนในระดับยุทธศาสตร์ต้องมีเป้าหมายที่เจาะจงชัดเจน มิเช่นนั้นแล้วการจัดกองทุนในระดับยุทธศาสตร์จะไม่มีประโยชน์ ในขณะที่อันตรายเพิ่มขึ้น เนื่องจากนำไปใช้ในภารกิจต่างๆ ไปที่ขาดความเจาะจงชัดเจน ความคิดเรื่องกองทุนในระดับยุทธศาสตร์จะกลายเป็นเรื่องไร้เหตุผล เมื่อเรารวมกำลังรบจำนวนมาก เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามต้องการ แต่กลับไม่ปฏิบัติตามและยังคงเก็บกำลังส่วนหนึ่งไว้ใช้ภายหลัง แต่บางครั้งการสถาปนากองทุนทางยุทธศาสตร์ขึ้นมาเพื่อเตรียมเผชิญกับความไม่แน่นอนเพียงอย่างเดียว อาจจะเป็นความระมัดระวังจนเกินจำเป็น

หากเราต้องการประสบความสำเร็จในการใช้กำลังที่เก็บไว้เป็นกองทุนในระดับยุทธวิธี ไม่เพียงแต่เพื่อสกัดกั้นการปฏิบัติของข้าศึก แต่ยังทำให้เกิดผลลัพธ์ที่น่าพอใจ แม้ในสถานการณ์ขาดความชัดเจน หรือ บางครั้งดูเลวร้ายเนื่องจากความไม่แน่นอนของการรบ สามารถหาทางชดเชยความเสียหายที่ได้รับในบางจุด โดยใช้ความได้เปรียบในบางจุด และการเปลี่ยนทิศทาง หรือการเปลี่ยนที่ตั้งกองกำลังบางส่วนอย่างฉับพลันในสถานการณ์ที่ยากและคับขันที่สุด ถือเป็นมาตรการที่มีความเหมาะสม

การออมกำลัง

ในทางศิลปะทหาร แม้จะตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักการและวิธีการที่ชัดเจน ซึ่งต้องนำมาเป็นบรรทัดฐานเบื้องต้น แต่ผู้ที่บังคับทิศทางปฏิบัติการในการสงคราม ต้องใช้ประสบการณ์ รวมถึงปฏิภาณไหวพริบ ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ โดยไม่ปล่อยให้กำลังรบ อยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งเกินความต้องการของสถานการณ์ หรือ มีกองกำลัง

บางส่วนเข้าไปอยู่ในการจัดกระบวนการเคลื่อนย้ายและการจัดกำลังเข้าทำการรบ แต่ไม่ได้มอบภารกิจใดๆ ซึ่งถือเป็นการจัดกำลังเข้าทำการรบที่ไม่เหมาะสม เพราะการจัดกำลังจะทำให้ไม่มีกองกำลังใดๆ วางพร้อมใช้งานจริงๆ การปฏิบัติเช่นนี้ทำให้เกิดความเสียหายกับการใช้กำลังรบของตนเองยิ่งกว่า

หลักการนี้ คือการใช้กำลังที่น้อยที่สุดต่อการแก้ปัญหา เพื่อสงวนทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดไว้สนับสนุนหลักการรวมกำลัง เพื่อให้เกิดอำนาจกำลังรบสูงสุด ณ ตำบลที่ต้องการผลแตกหัก

การหยุดทัพระหว่างสงคราม

การสงครามเป็นปฏิบัติการแห่งการทำลายล้างซึ่งกันและกัน และเวลา สามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของแต่ละฝ่ายได้ แม้แต่ในกรณีที่แต่ละฝ่ายมีความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ การเปลี่ยนแปลงเป้าหมายที่จะปฏิบัติในอนาคต จึงนำไปสู่การหยุดทัพระหว่างสงครามเราจะเห็นได้ว่าในความหมายสงครามที่สมบูรณ์แบบนี้ จะไม่มีการหยุดพัก

การสงครามมีปัจจัยอยู่ 3 ประการ ที่สามารถเปลี่ยนแปลงหลักการและความเร็วของการปฏิบัติ

- (1.) ขวัญและกำลังใจที่ตกต่ำ เกิดจากความไม่กล้าตัดสินใจและขาดความเด็ดขาดในการตัดสินใจ ในยามสถานการณ์วิกฤต
- (2.) ความล่าช้ามาจากขาดความสมบูรณ์ของการประมาณสถานการณ์ และความไม่เพียงพอของการเข้าถึงจิตใจมนุษย์
- (3.) การหยุดทัพระหว่างสงครามมาจากวิธีการรบ 2 รูปแบบ คือการรุกและการตั้งรับ การตั้งรับจะทำให้อำนาจกำลังรบเหนือกว่า ฝ่าย A จะรู้สึกอ่อนเกินกว่าจะโจมตีฝ่าย B ในขณะที่ฝ่าย B ค่อนข้างเข้มแข็ง เพียงพอที่จะโจมตีฝ่าย A แต่ถ้าฝ่าย A ยังจะโจมตีฝ่าย B ฝ่าย A ไม่เพียงแต่จะสูญเสียกำลังที่จะสามารถเพิ่มเติมได้ ยังอาจจะตกเป็นเบี้ยล่างของฝ่าย B ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้จากผลต่างทางพีชคณิต

$$(A - B) - (A - B) = 2B$$

ลักษณะของสงครามสมัยใหม่

ภายใต้การบังคับบัญชาของจักรพรรดินโปเลียน กองทัพฝรั่งเศสได้สยบวิธีการทำสงครามแบบเก่า บุกรุกเข้ายึดยุโรปด้วยความรุนแรงและรวดเร็วอย่างไม่เคยปรากฏ ล้มล้างและทำลายทุกอย่างที่ขวางทาง

ในขณะที่กองโจรของชาวสเปน ต่อต้านอย่างไม่หยุดหย่อน เมื่อถูกกองทัพของนโปเลียนบุกรุกเข้ายึดครอง แสดงให้เห็นข้อจำกัดของเครื่องมือและวิธีการเหล่านั้นเมื่อนำมาใช้อย่างกระจุกกระจาย

การรบในสมรภูมिरัสเซีย เมื่อ ค.ศ. 1812 ทำให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนว่าเราควรจะคำนึงถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก ในการประมาณสถานการณ์ กล่าวคือ การยึดครองอาณาจักรที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาล เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ การยึดเมืองและชนบทไม่ได้หมายความว่า การตั้งรับนั้นจะล้มเหลวเสมอไป สุดท้ายบ่อยครั้งที่ฝ่ายตั้งรับกลายเป็น

ผู้แข็งแกร่งที่สุดเมื่อถอยมาอยู่ใจกลางประเทศตนเอง และสามารถรุกอย่างรุนแรงที่สุด ในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามกำลังหมดเรี่ยวแรง

วิธีการที่รัสเซียนำมาใช้ในปี ค.ศ. 1813 ได้ชี้ให้เห็นว่า ด้วยการใช้ทหารอาสาสมัคร เราสามารถเพิ่มกำลังกองทัพได้ถึง 6 เท่า และ กองกำลังสำรองเหล่านี้มีความพร้อมในการรบทั้งในการรุกและในการรับ ปัจจุบันทุกคนทราบว่า การที่พลังประชาชนในชาติทั้งหมดเข้าร่วมทำสงครามทำให้อำนาจกำลังรบเพิ่มขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์ รัฐบาลทุกรัฐบาลในอนาคต ล้วนต้องแสวงหาพลังประชาชน

ความตึงเครียดและการหยุดพัก หลักพลวัตของสงคราม

เมื่อก่อนสงครามส่วนใหญ่มักตกอยู่ในอิทธิพลของการหยุดพักมากกว่าการปฏิบัติการรบทันที ที่มีการหยุดพักขณะสงครามกำลังดำเนินอยู่ เนื่องจากแต่ละฝ่ายไม่สามารถปฏิบัติการใดๆ ให้ได้เปรียบฝ่ายตรงข้ามก็จะทำให้เกิดสภาพ ของการหยุดพัก ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่แต่ละฝ่ายจะเข้าสู่สภาวะสมดุล หรือดุลยภาพ ทั้งในเรื่องกำลังกาย กำลังใจ และยังมีทรัพย์สินและผลประโยชน์อื่นๆ ของรัฐ

แต่ทันทีที่อีกฝ่ายกลับมาแสดงออกโดยมีมาตรการเตรียมการต่างๆ เพื่อกลับมาปฏิบัติการอันเป็นประโยชน์กับฝ่ายตน จะทำให้อีกฝ่ายต้องมึปฏิกิริยาตอบโต้การปฏิบัตินั้นๆ สภาพของการหยุดพักจะหมดไป แล้วสภาพของความตึงเครียดจะเข้ามาแทนที่ และดำรงอยู่จนกระทั่งการรบสิ้นสุดลง

สงครามในอุดมคติ กับ สงครามในความเป็นจริง

“สงครามในอุดมคติ” มีความเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วน มีแผนการทัพที่ทำให้สงครามกลายเป็นการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะ ไม่เหมือนแผนอื่นใด มีการกำหนดเป้าหมายสุดท้าย (END) ซึ่งทุกเป้าหมายย่อย ต้องคำนึงถึง และมุ่งไปให้ถึง มีการระดมสรรพกำลังทั้งปวงและ พลังประชาชน เพื่อเพิ่มอำนาจกำลังรบ ดังนั้นเราไม่ควรจะเริ่มสงครามใดๆ โดยปราศจากการกำหนดเป้าหมายที่สงครามต้องมุ่งไปให้ถึง

“สงครามโดยทั่วไป” ปรากฏเพียงในรูปของความขัดแย้งซึ่งกันและกัน ซึ่งนำไปให้แต่ละฝ่ายจับอาวุธขึ้นปกป้องความมั่นคงของตนเอง เพื่อให้เกิดความวิตกกังวลแก่อีกฝ่ายและฉวยประโยชน์จากโอกาสที่เหมาะสม แม้ในกรณีฝ่ายทหารจะมีความเฉลียวฉลาดและรอบคอบมากเพียงใด กำหนดรู้เป้าหมายที่จะต้องไปให้ถึงอยู่ตลอดเวลา แต่ฝ่ายอื่นๆ ในคณะรัฐบาลอาจไม่สามารถปฏิบัติได้เช่นเดียวกับฝ่ายทหาร สถานการณ์เช่นนี้จะส่งผลให้ไม่เกิดการปฏิบัติใดๆ เพื่อปลุกพลังมวลชนในการรวมกำลัง

ความสำคัญของเป้าหมายและความทุ่มเท

ในการสงครามหากทุ่มเทไม่เพียงพออาจนำไปสู่ผลลัพธ์ด้านลบ หากความจำเป็นทางการเมืองไม่เป็นอุปสรรคและไม่บีบบังคับให้ต้องจำกัดการใช้เครื่องมือทางทหารก็อาจจะทำให้บรรลุเป้าหมายทางทหารที่ต้องการ ทั้งนี้ ข้อจำกัดอาจเกิดจากปัจจัย 3 ประการ

- (1) ความแตกต่างในเรื่องเครื่องมือที่แต่ละฝ่ายจะต้องแสวงหามาให้ได้
- (2) ความไม่เท่าเทียมกันของสถานการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างรัฐที่ขัดแย้งกัน
- (3) รัฐบาลแต่ละรัฐมีความแตกต่างในเรื่องลักษณะ ขีดความสามารถ และความทุ่มเท

ผู้ที่บริหารจัดการสงครามจึงควรยืนอยู่บนทางสายกลาง กล่าวคือ ปฏิบัติตามหลักตรงไปตรงมา ด้วยเหตุผล และพิจารณาความจำเป็นเฉพาะหน้า ซึ่งผู้บริหารสามารถปฏิเสธความจำเป็นที่ต้องได้ผลลัพธ์ที่สมบูรณ์ เพื่อมุ่งไปยังวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางการเมืองและใช้กำลังแต่พอดีกับการทำสงครามเท่านั้น

การกำหนดเป้าหมายสุดท้ายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น : การลี้ภัยข้ามชาติ

เพื่อลี้ภัยข้ามชาติ เราไม่จำเป็นต้องมีอิทธิพลเหนือพื้นที่ทั้งหมดของข้าศึกทุกครั้ง ทฤษฎีสงครามจึงให้ข้อเสนอแนะว่าเราต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์อันโดดเด่น และทรงอำนาจ รวมทั้งผลประโยชน์ในขณะนั้นๆ ของทั้งสองรัฐคู่สงคราม การผสมผสานความสัมพันธ์และผลประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น เป็นปัจจัยกำหนดจุดศูนย์กลาง ของแต่ละฝ่าย พลังอำนาจในการรบและการเคลื่อนย้ายกำลัง เป็นสิ่งกำหนดทุกอย่างที่เหลือในสนามรบ ทันทิที่เราค้นพบจุดศูนย์กลาง

อเล็กซานเดอร์มหาราช กุสตาฟดอล์ฟ พระเจ้าชาร์ลที่ 12 พระเจ้าเฟรเดริก มหาราช ล้วนทรงมีศูนย์กลางพลังอำนาจอยู่ในกองทัพของพระองค์ หากกองทัพเหล่านั้นถูกแยกออกจากกันจนไร้ระเบียบกษัตริย์นี้กรบผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้ก็จะประสบความยากลำบากในการบัญชาการทัพของพระองค์

จุดศูนย์กลางของรัฐนั้นอาจแตกต่างกันตามสถานการณ์ดังนี้

- (1.) แม้รัฐถูกแบ่งแยก ประชาชนมีความคิดเห็นต่าง จุดศูนย์กลางมักอยู่ที่เมืองหลวง
- (2.) เมื่อรัฐขนาดเล็กได้รับการสนับสนุนจากรัฐขนาดใหญ่ จุดศูนย์กลางจะอยู่ที่กองกำลังของรัฐขนาดใหญ่ที่เตรียมไว้ช่วยรัฐขนาดเล็ก
- (3.) เมื่อมีหลายรัฐรวมตัวกันเป็นพันธมิตร จุดศูนย์กลางจะอยู่ที่ผลประโยชน์ร่วมกันของรัฐ
- (4.) เมื่อประชาชนทั้งชาติลุกขึ้นมาประท้วงและจับอาวุธ จุดศูนย์กลางจะอยู่ที่เหล่าผู้นำ และความคิดเห็นของสาธารณชน

พลังอำนาจทั้งหมดที่มีอยู่ต้องมุ่งไปสู่เป้าหมายเหล่านั้นอันเป็นจุดศูนย์กลางของข้าศึก เราต้องรวมพลังอำนาจที่มีอยู่ทั้งหมดให้เป็นหนึ่งเดียว อย่างนำเข้าไปปฏิบัติการต่อกองกำลังสำรองของข้าศึก จงค้นหาหัวใจที่แท้จริงของพลังอำนาจของข้าศึกแล้วจึงลี้ภัยฝ่ายตรงข้ามนั้น ณ จุดศูนย์กลาง

สงครามคือเครื่องมือหนึ่งของการเมือง

สงครามเป็นเพียงส่วนหนึ่งของพาณิชย์การเมือง ในการนำไปประยุกต์ใช้โดยมนุษย์ และด้วยเหตุนี้สงครามจึงไม่ใช่แสนยานุภาพอิสระ ยิ่งการเมืองเข้มแข็งมากเท่าไร การสงครามก็จะยิ่งรุนแรงมากขึ้นเท่านั้น แต่ในขณะที่การเมืองใช้สงครามเป็นเครื่องมือ บางครั้งการเมืองกลับปฏิเสธผลลัพธ์ทุกประการที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติของสงคราม

การสงครามจะมีความเกี่ยวพันกับการเมือง บางทีมีการกล่าวโทษความล้มเหลวของการสงครามว่ามาจากอิทธิพลการเมืองที่มีต่อการบังคับบัญชากองทัพ トラบเท่าที่อิทธิพลการเมืองมีต่อการบังคับบัญชา กองทัพอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม มุมมองของฝ่ายการเมืองทำให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นเหตุเป็นผลและมีประสิทธิภาพ อิทธิพลทางการเมืองย่อมเป็นปัจจัยเกื้อหนุน และหากเป็นด้านลบจะมาจากกรณีที่การเมืองสัญญาว่าจะให้เครื่องมือ หรือ คุณลักษณะบางประการแก่กองทัพแต่ไม่สามารถดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงทันกาล และในบางเงื่อนไข การเมืองก็สั่งการไม่ตรงกับเจตนาารมณ์ของตน ซึ่งเป็นข้อสังเกตว่า เหล่าผู้นำฝ่ายการเมืองจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจบางประการในเรื่องการสงครามเพื่อจะได้พูดจากภาษาเดียวกับผู้นำทางทหาร

หลักการของนายพลแพตตัน

ขอบเขตเนื้อหาที่มุ่งเน้น

- ประวัติของ นายพลแพตตัน
- หลักการของนายพลแพตตัน
- หลักการบังคับบัญชาและการบริหารงาน
- หลักการเพื่อสุขภาพที่ดี
- หลักแห่งความหยิ่งและความเชื่อมั่น
- หลักการแสวงข้อตกลงใจ
- หลักการแห่งความสำเร็จ
- หลักการแห่งชีวิตและความตาย

หลักการคิดและปฏิบัติของนายพลแพตตัน ผู้มีวินัยเคร่งครัดและมีคุณสมบัติของผู้นำที่เป็นที่ยำเกรงของผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นที่เกรงขามของข้าศึก เป็นนักการทหารที่มีมาตรฐานสูง รวมทั้งมีความอดสาหะอย่างต่อเนืองในการฝึกทหารให้เป็นเลิศในด้านมาตรฐาน นายพลแพตตันมีหลักคิด และปฏิบัติที่น่าสนใจและนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้

ประวัตินายพลแพตตัน

พล.อ. จอร์จ เอส แพตตัน จูเนียร์ เป็นหนึ่งในนักการทหาร ที่เป็นที่รู้จักกันดีถึงลักษณะความเข้มงวด ดุดัน ซึ่งแพตตันได้ตั้งเป้าหมายในชีวิตของเขา ในการได้เป็น “วีรบุรุษ” เนื่องจากเขาเติบโตจากการได้รับฟังเรื่องราวความกล้าหาญและความบากบั่นที่ประสบผลสำเร็จของบรรพบุรุษซึ่งต่อสู้ในสงครามปฏิวัติ สงครามเม็กซิกัน และ สงครามกลางเมือง และเขาก็ทำได้สำเร็จ เขาได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้บัญชาการรบของสหรัฐ ที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดในทุกสมรภูมิ เหยียดกล้าหาญ ถูกประดับประดามากมายบนเครื่องแบบของนายพลแพตตัน รวมถึงเหรียญกล้าหาญ “หัวใจสีม่วง”

ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 โลกต้องการผู้บังคับบัญชา ที่ตระหนักดีว่า สงครามหมายถึง การฆ่าประชาชน นายพลแพตตัน ทราบดีว่าสงครามไม่ใช่การต่อสู้เพื่อการเมือง ไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาคนตกงาน ไม่ใช่โอกาสในการตั้งสำนักงาน แต่หมายถึงประชาชนจะถูกฆ่า หากประเทศประหารฆ่าศึกได้ สงครามก็จบเร็วเมื่อนั้นอาวุธที่ทรงประสิทธิภาพสูงสุด ของนายพลแพตตัน ไม่ใช่รถถังแต่คือ “ทหาร” ผู้ซึ่งได้รับการฝึกอบรมจนปราศจากความหวาดกลัว

นายพลแพตตันมีความอดสาหะอย่างต่อเนื่องในการฝึกกองทหารให้เป็นเลิศในด้านมาตรฐาน ถือได้ว่าเป็นอัจฉริยะ ซึ่งมีความคิดก้าวไกลกว่าคนทั่วไปในสังคม ทหารของแพตตันชอบฟังการบรรยายที่ประกอบด้วยอารมณ์ขันของเขา หากนายพลแพตตันต้องการทำอะไรก็จะหาวิธีการจนได้ทหารทุกคนในสังกัดของเขา ต่างรู้ว่านายพลแพตตันเป็นห่วงเป็นใยในตัวพวกเขา และมักจะทำงานร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาตลอด นายพลแพตตันเรียกร้องเอาความตายจากทหารทุกคน หากว่ามันจำเป็นเพื่อให้ได้ชัยชนะ แต่นายพลแพตตันจะเป็นคนแรกที่มอบชีวิต ทุกคนตระหนักดีว่านายพลแพตตันต้องการจะอุทิศตนในสนามรบ

ด้านชีวิตส่วนตัว แพตตันเข้ารับการศึกษ ณ สถาบันทางทหารที่เวอร์จิเนียเป็นเวลา 1 ปี แล้วศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อยเวสปอยท์ หลังจากนั้นได้รับยศร้อยตรีแห่งกรมทหารม้าที่ 15 สมรสกับปีทรัซ อายุเออร์เคยเป็นตัวแทนไปแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ประเภท ปญจกรีธา (ทั้งคู่และลาน) ที่กรุงสต็อกโฮล์ม ซึ่งเดิมนั้นเป็นเปิดเฉพาะทหาร โดยให้ใช้เป็นการทดสอบที่เข้มงวดเกี่ยวกับทักษะทางทหารที่ควรมีในขณะนั้นแพตตันอายุ 26 ปี เขาทำได้อย่างไม่ธรรมดาเลยในกีฬาหลายประเภท ได้แก่ การยิงปืนระยะ 25 เมตร การต่อสู้ด้วยดาบ การว่ายน้ำฟรีสไตล์ระยะทาง 300 เมตร การขี่ม้าระยะทาง 800 เมตร และ การวิ่งระยะ 4 กม. หลังจากกีฬาโอลิมปิก แพตตัน เข้าเรียนที่โรงเรียนทหารม้า ฝรั่งเศส และศึกษาเกี่ยวกับการฝึกพันดาบฝรั่งเศส

ในปี 1915 เขาถูกส่งไป ฟอรัท บลิส มีหน้าที่นำหน่วยทหารม้าลาดตระเวนตามชายแดนเม็กซิโก หนึ่งปีต่อมาเขาติดตามเป็นนายทหารคนสนิท พล.อ. จอห์น เจ.เพอร์ซิง เพื่อต่อสู้ “ฟรานซิสโก ปันโซ”

แพตตัน เข้าโจมตีคนของปันโซหลายครั้ง จนนักหนังสือพิมพ์จดจำเขาได้ ในครั้งนั้นความสามารถ ในการรบของแพตตันก็ฉายแววให้เห็นเป็นครั้งแรก นายพลเพอร์ซิง ประทับใจการปฏิบัติของแพตตัน จึงเลื่อนยศเขาเป็นร้อยเอก และให้เขาบังคับบัญชากองบังคับการเมื่อครั้งเดินทางกลับจากเม็กซิโก

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 เริ่มขึ้น การใช้รถถังยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก แพตตันเป็นหนึ่งในสมาชิกกองทัพน้อยรถถัง ในกองทัพน้อยเขามีอำนาจบังคับบัญชาเต็มที่ในการสั่งการแนวคิดต่างๆ ขั้นตอนการปฏิบัติ

ไปจนกระทั่งออกแบบเครื่องแต่งกาย เขาและทหารเคยได้ชัยชนะที่สมรภูมิกังเบร ประเทศฝรั่งเศส ในระหว่าง การรบด้วยรถถังครั้งสำคัญ

แพตตันได้ใช้ประสบการณ์เกี่ยวกับรถถังของเขาในการก่อตั้งโรงเรียนยานเกราะสหรัฐและทำการฝึก พลประจำรถถังรุ่นแรกจำนวน 500 นาย ซึ่งในขณะนั้นกองพลน้อยของเขา มีรถถังประจำการ จำนวน 345 คัน และเข้าปฏิบัติการ มูน อาร์กอน โดยการนำของแพตตัน

การรบของเขา ได้กำหนดแผนให้สามารถนำหน่วยไปยังแนวหน้า และดำรงการติดต่อสื่อสารกับที่บัญชาการ หลังโดยใช้นกพิราบ และพลาซาร์ แพตตันมักจะเปิดเผยตนเองเสมอต่อแนววิถีกระสุนจนถูกยิงเข้าที่ขา หนึ่งครั้งในขณะที่ทำหน้าที่ผู้อำนวยการยุทธรถถัง

นายพลแพตตันสนับสนุนการใช้รถถังอย่างเปิดเผย เขาเล็งเห็นว่ารถถังเป็นอนาคตของการสงครามสมัยใหม่ อย่างไรก็ตามรัฐสภาไม่มีเจตนาที่จะสนับสนุนงบประมาณ สำหรับการสร้างกองทัพยานเกราะขนาดใหญ่ ถึงกระนั้นเขายังได้ศึกษาและเขียนหนังสืออย่างกว้างขวาง รวมทั้งได้ทดลองเพื่อปรับปรุงการสื่อสารระหว่าง รถถังด้วยการใช้วิทยุจนสำเร็จ

หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 แพตตันทำหน้าที่หลายอย่างทางด้านฝ่ายอำนาจการ เขาสำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียนเสนาธิการทหารบกสหรัฐ และได้รับเกียรติบัตรดีเด่นเมื่อสำเร็จการศึกษาที่วิทยาลัยการทัพบกสหรัฐ

เมื่อเยอรมันเริ่มใช้กำลังทหารโจมตีในยุโรป ในที่สุดแพตตันได้โน้มน้าวให้รัฐสภาตระหนักถึงความจำเป็น ในการเพิ่มอำนาจการโจมตีให้กับกองกำลังยานเกราะ ในปี พ.ศ.2483 โดยแพตตันได้รับการปรับย้ายไป กองพลยานเกราะที่ 2 พอร์ตเบนนิ่ง และได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้บัญชาการในเวลาต่อมา

ในปี พ.ศ. 2483 สหรัฐเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 2 อย่างเป็นทางการ หลังจากการโจมตีของญี่ปุ่น ที่เพิร์ล ฮาร์เบอร์ นายพลแพตตัน ได้บังคับบัญชากองกำลังเฉพาะกิจภาคตะวันตก

เมื่อปี พ.ศ. 2485 กองกำลังอเมริกันทำการยกพลขึ้นบกในยุทธการ ทอร์ช (Operation Torch) เข้าไปยัง แอฟริกาเหนือ หลังจากประสบความสำเร็จที่นั่น เขาบัญชาการกองทัพบกที่ 7 ระหว่างบุกไป ประเทศซิซิลี และร่วมกับกองทัพบกที่ 8 ของอังกฤษในการฟื้นฟูประเทศซิซิลี จนกระทั่งปี พ.ศ. 2487 เขาได้รับคำสั่งให้ไป บังคับบัญชากองทัพบกที่ 3 ในประเทศฝรั่งเศส นายพลแพตตันและกองทหารของเขาประสบความสำเร็จ ที่ยิ่งใหญ่ด้วยการเข้าโจมตีอย่างรวดเร็ว เคลื่อนที่ข้ามผ่านยุโรปหลังการสู้รบที่นอร์มันดี ขยายผลจากความอ่อนแอของเยอรมัน ครอบคลุมพื้นที่ 600 ไมล์ผ่าน ฝรั่งเศส เบลเยียม ลักซ์เซมเบิร์ก เยอรมนี ออสเตรีย และ เชโกสโลวาเกีย

หลังจากการที่เขาปลดปล่อยค่ายกักกันเชลยศึก Buchenwald ให้เป็นอิสระ แพตตันจึงเคลื่อนกำลังให้ช้าลง เขาเริ่มนโยบายการจัดให้พลเรือนในท้องถิ่นเยอรมันเข้ามามีส่วน ซึ่งต่อมา ผู้บัญชาการอื่นๆ ได้นำไปใช้ หลังจากนั้น เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 จบสิ้นลง กองทัพบกที่ 3 ได้รับชัยชนะเหนือดินแดนเข้าศึกนับเป็นพื้นที่ 81,522 ตารางไมล์

นายพลแพตตันรับหน้าที่เป็นผู้บัญชาการกองทัพบกที่ 15 ในดินแดนที่ทหารอเมริกันยึดครองในเยอรมัน เขาประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์แล้วเสียชีวิตร่างของเขาได้รับการฝังท่ามกลางเหล่าทหารที่เสียชีวิตจากการสู้รบที่โปงฟอง ในสมรภูมิแห่งป่าอาเดน (Battle of the Bulge) ที่เมือง แอมลัคซ์เซมเบิร์ก แพตตันได้รับการจารึกในความทรงจำว่าเป็นคนดีและมีความสามารถในการนำทหารจวบจนปัจจุบันเขาคือนักการทหารที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ และเป็นนักการทหารที่หาได้ยากที่สุดในโลก

สำหรับหลักการของนายพลแพตตัน พอจะสรุปโดยย่อได้ดังนี้

1. หลักการของนายพลแพตตัน

- คนเราสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้เสมอ สิ่งที่เราคาดหวังให้คนในปกครองทำคุณต้องทำได้

2. หลักการบังคับบัญชาและการบริหารงาน

- ผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวที่สั่งได้
- ทหารเฉื่อยเฉะ จะต้องถูกย้ายก่อนตะวันตกดิน
- ดำรงความฉับไวในการติดต่อสื่อสาร
- การลงโทษต่อผู้กระทำความผิดต้องทำทันที หรือ มิฉะนั้นแล้วจะได้คนตายซึ่งไม่มีศักดิ์ศรีอะไรเลย
- พูดในสิ่งที่คุณหมายความว่า และ หมายความว่าตามที่คุณพูด
- ใครที่คิดว่าตนสำคัญขาดเสียไม่ได้ละก็ ไม่ใช่อย่างนั้นแน่
- ภารกิจสำคัญที่สุด คิดถึงระเบียบที่หลัง
- ตื่นตัวอยู่เสมอ สำหรับบ่อเกิดแห่งปัญหา
- เลือกผู้นำเพื่อความสำเร็จ ไม่ใช่เพื่อความเสนาหา
- ผู้นำทุกคนต้องมีอำนาจหน้าที่ เท่าเทียมกับความรับผิดชอบ
- ปกป้องกำลังพลก่อนความต้องการของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือเอาไว้ทีหลัง

3. หลักการเพื่อสุขภาพที่ดี

- จิตใจที่แข็งแกร่งไม่สามารถอยู่ในร่างกายที่อ่อนแอ
- พลังสมองเริ่มมาจากปอด
- ไม่มีพลังในถึงไขมัน (พุง)
- รักษาเท้าให้สะอาด และศึกษาคัมภีร์ไบเบิล
- เคลื่อนไหวเสมอแล้วความเจ็บปวดจะไม่กล้ากราย
- จิตใจต้องบังคับร่างกาย อย่าให้ร่างกายบังคับจิตใจ
- ออยากแข็งแรงต้องออกกำลังกาย จนกว่าจะพันจุดเหนื่อย

4. หลักแห่งความหยิ่งและความเชื่อมั่น

- ความหยิ่งในตนเองเริ่มจากความหยิ่งในการแต่งกาย
- อย่ากลัวความล้มเหลว
- อย่ารับคำแนะนำจากความกลัวของตนเอง

5. หลักการแสวงข้อตกลงใจ

- การตกลงใจที่สมบูรณ์ ไม่สามารถทำได้ ถ้าปราศจากข้อมูลทั้งหมด และข้อเท็จจริง

- การตกลงใจที่เร็วไปจะมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากเกินไป การตกลงใจที่ช้าไปจะมีผลให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินหลายอย่างเกินไป
- เมื่อเราอยู่ในสงคราม พวกเราต้องฆ่าคน
- จับให้ถึงลูกถึงคน
- อย่าให้ข้าศึกเลือกพื้นที่การรบ เราจะรบในสถานที่ที่เราต้องการรบ ไม่ใช่ในที่ข้าศึกต้องการ เราจะรักษาความได้เปรียบในการเลือกพื้นที่เสมอ
- คนเท่านั้น คือเครื่องมือหลักในการทำสงคราม
- ในการทำงาน เราต้องทำ อย่าพูดว่าทำแล้วจะเกิดผลร้าย
- พุดคุยกับกำลังพล
- ไม่มีใครใช้หัวคิดเลย ถ้าทุกคนคิดอย่างเดียวกัน
- จงรู้ในสิ่งที่คุณรู้อยู่แล้ว และ จงรู้ในสิ่งที่คุณยังไม่รู้
- จงขึ้นไปแนวหน้า
- หากใช้คำว่า "ถ้าบางที" "อาจจะ" มากเกินไป ก็จะไม่มีความชนะสงคราม
- ไม่มีการตัดสินใจที่ดีเกิดขึ้นบนเก้าอี้หมุน

6. หลักการแห่งความสำเร็จ

- หนทางสู่ชัยชนะ คือ อย่าแพ้
- จงอย่าให้ข้าศึกเลือกพื้นที่การรบ
- จงอย่าสู้รบถ้าไม่ได้อะไรจากชัยชนะนั้น
- ความสำเร็จ คือการที่คุณขึ้นไปได้สูงเพียงไร เมื่อตกต่ำ
- จงเก็บบางสิ่งบางอย่างไว้เป็นกำลังหนุนอยู่เสมอ
- การแก้แค้นเป็นเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

7. หลักการแห่งชีวิตและความตาย

- ความตายอาจจะตื่นเต้นกว่าการมีชีวิต
- ต่อสู้เพื่ออะไรบางอย่างขณะมีชีวิต ดีกว่าตายไปโดยเปล่าประโยชน์
- อย่าให้ความตายมาเยือนถึงเตียง
- ความกลัวฆ่าคนได้มากกว่าความตาย

Black Hawk Down

ขอบเขตเนื้อหาที่มุ่งเน้น

- ปฏิบัติการที่โมกาดิชู
- ที่มาของปัญหา
- ความประมาทของทหารสหรัฐ
- งาน ปฏิบัติการจิตวิทยาที่ล้มเหลว ของทหารสหรัฐ
- การเมืองและการทหาร
- การแพทย์ทางยุทธศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา

การปฏิบัติการที่โมกาดิชู

หรือที่ชาวโซมาเลียเรียกว่า *Ma-alinti Rangers* (แปลว่าวันแห่งพวกเรเนเจอร์) การสู้รบเริ่มขึ้นในวันที่ 3 และวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2536 (1993) นำโดยกองกำลังสหรัฐอเมริกา ต้องการลดอำนาจของไอติด ด้วยการตัดมือและเท้าของไอติด เพื่อลดทอนอำนาจของไอติดที่ละน้อย และปฏิบัติการครั้งนี้คือการบุกจับกุมกลุ่มผู้นำชนกลุ่มน้อย ที่จะมาประชุม ในย่านดาวนทาวน์ ของโมกาดิชู ซึ่งเป็นแกนนำคนสำคัญถึง 2 คน คือ Omar Salad Elmi และ Mohamed Hassan Awale สนับสนุนด้วยกองกำลังปฏิบัติการสหประชาชาติในโซมาเลียชุดที่ 2 ต่อสู้กับทหารบ้านชาวโซมาเลียที่ภักดีต่อโมฮัมเมด ฟาราค์ ไอติด

จากภารกิจการบุกโจมตีแปรเปลี่ยนเป็นภารกิจช่วยเหลือทหารที่บาดเจ็บ ส่วนการจับกุมกลุ่มผู้นำก็เป็นอย่างสับสนล่าช้าเพราะเกิดการโจมตีอย่างหนักจากฝูงชนที่ติดอาวุธ ปฏิบัติการนี้จัดกำลังจากกรม Ranger ที่ 75 (75th Ranger Regiment) และ Delta Force ส่วนของ Ranger นั้นจะทำหน้าที่ คุ่มกัน 4 มุมตึกของเป้าหมายให้กับ Delta ซึ่งรับผิดชอบในการจับตัวปฏิบัติการน่าจะเป็นไปได้ แต่การเตรียมตัวสำหรับปฏิบัติการที่ประมาทจนเกินไปรวมทั้งการไม่พกพาเครื่องมือพิเศษและอุปกรณ์สำหรับงานกลางคืนของทหารหลายๆ นาย จนปฏิบัติการพลิกผันเกิดความผิดพลาด เมื่อทหารคนหนึ่งตกจากเครื่อง แบล็คฮอว์ค ขณะกำลังโรยตัวลงจากเครื่องที่ความสูง 70 ฟุต (Fast Rope) ทำให้บาดเจ็บ

โดยระหว่างปฏิบัติการนั้น เฮลิคอปเตอร์ MH-60 แบล็คฮอว์คของสหรัฐฯ ถูกยิงตก 2 ลำ รหัสเรียกขาน super 61 และ super 64 โดยเครื่องยิงจรวด RPG-7 ของทหารบ้าน ในขณะที่อีก 3 ลำ ได้รับความเสียหายและ ขบวนการที่จะใช้เพื่อชนเป้าหมายที่จับกุมได้กลับนั้น เกิดความผิดพลาด ในการเดินทาง เพราะถูกฝูงชนเข้าปะทะโดยใช้ จรวดRPG-7 และ การช่มยิงจากตึก และ บ้านเรือนสองฟากถนน ทหารที่ติดอยู่ที่จุดตกบางส่วนสามารถอพยพกลับมายังจุดนัดพบและใช้เป็นฐานที่มั่นชั่วคราวได้ ในขณะที่คนอื่นๆ ติดอยู่ตรงจุดตก ฮ. และขาดการติดต่อกับกองกำลังส่วนอื่นๆ ทำให้เกิดการปะทะระหว่างทหารสหรัฐฯ กับทหารบ้านของไอติดตลอดทั้งคืนวันที่ 3 จนกระทั่งตอนเช้าวันที่ 4 เมื่อกองกำลังนานาชาติถูกส่งเข้าไปช่วยทหารที่ติดอยู่ ออกมา โดยกองกำลังนานาชาติประกอบด้วยทหารจากปากีสถานและมาเลเซีย รวมทั้งกองพลภูเขาที่ 10 (10th Mountain Division) ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งสามารถรวบรวมยานพาหนะได้ 100 กว่าคัน รวมไปถึงรถถัง M48 ของปากีสถานและยานเกราะขนส่งบุคคลคอนดอร์ ของมาเลเซียหลายคันสนับสนุนทางอากาศโดยเฮลิคอปเตอร์ A/MH-6 ลิตเติลเบิร์ดและ MH-60 แบล็คฮอว์คของสหรัฐฯ กองกำลังนานาชาติสามารถเข้าไปถึงจุดตก ฮ. จุดแรกและพาทหารที่ติดอยู่ออกมาได้ ในขณะที่จุดตกที่สองถูกยึดครองโดยทหารบ้านโซมาเลีย และนักบินเฮลิคอปเตอร์ MH-60 แบล็คฮอว์คของสหรัฐฯ ที่ถูกยิงตรหัสเรียกขาน super 64 ไมค์ ดูแรนท์ ผู้รอดชีวิตคนเดียวในจุดตก และถูกจับตัวเป็นเชลย แต่ได้รับการปล่อยตัวในเวลาต่อมา

จากการปฏิบัติการครั้งนี้มีทหารเสียชีวิต 18 นาย และบาดเจ็บ 73 คน ส่วนใหญ่จะเป็น Ranger รองลงมาจะเป็น Delta และ Night Stalkers ส่วนทางโซมาเลียมีประชาชนเสียชีวิต ประเมินในขั้นต้น 350 คน แต่หลังจากนั้น 5 ปี มีการตรวจสอบพบว่า มีผู้เสียชีวิต สูงถึง 500 กว่าคน บาดเจ็บกว่า 1000 คน ซึ่งรวมทั้งเด็ก ผู้หญิง และ ผู้สูงอายุ

ที่มาของปัญหา

ปี 1993 กองทัพสหรัฐเดินทางมายังโซมาเลีย แอฟริกาตะวันออก ในฐานะสหประชาชาติเพื่อมารักษาความสงบและเรียบริ้อย และช่วยเหลือผู้หิวโหยซึ่งขาดแคลนอาหาร และมีผู้เสียชีวิตจากการขาดอาหารกว่า 3 แสนคน ซึ่งเกิดจากผู้นำ โมฮามัด ฟาราห์ ไอดีด (Mohamed Farrah Aidid) ที่ยึดอำนาจและครองเมืองหลวงโมกาดิชูไว้ โดยแย่งชิง และเก็บอาหารที่สหประชาชาติ ส่งมาช่วยเหลือรวมทั้งต่อต้านการช่วยเหลือประชาชนจากสหประชาชาติ เพื่อตัดกำลังฝ่ายศัตรู สหประชาชาติ และสหรัฐ (นาวิกโยธิน) เข้าเคลียร์พื้นที่ และเปิดทางให้อาหารและความช่วยเหลือเข้ามารวมทั้งฟื้นฟูความสงบสงครามกับสหรัฐและสหประชาชาติ

Black Hawk Down

A Story of Modern War

โดย Mark Bowden

แปลและเรียบเรียงโดย พ.อ.พีรพล สงนุ้ย

แบล็คฮอว์ค ดาวน ฝ่าสมรภูมินรกโซมาเลีย

แบล็คฮอว์ค ดาวน ฝ่าสมรภูมินรกโซมาเลีย เป็นบันทึกปฏิบัติการทางทหารของสหรัฐ ภายหลังจากความปรารถนาจะยุติสงครามกลางเมืองที่เป็นเหตุให้ชาวโซมาเลียหลายล้านคนต้องประสบทุกข์ นำไปสู่การสูญเสียของทหารจากหน่วยรบชั้นดีไปถึง 18 นาย บาดเจ็บพิการอีกเป็นจำนวนมาก จนเป็นเหตุให้ผู้นำทางการเมืองสั่งยุติการปฏิบัติการและถอนกำลังทหารกลับโดยที่ภารกิจยังไม่สำเร็จ หนังสือเล่มนี้ เป็นหนังสือแนะนำให้อ่านนอกเวลาของสถาบันการทหารในโลกตะวันตก โดยต่อมากลายมาเป็นภาพยนตร์ชื่อดัง

หน่วยเฉพาะกิจ เรนเจอร์ เดินทางมาถึงโซมาเลีย เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม มีภารกิจที่ต้องกระทำ 3 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 คือ ปรับตัวให้เข้ากับสภาพอากาศและภูมิประเทศ เพื่อเตรียมกำลังให้พร้อมปฏิบัติการขั้นที่ 2 จะเน้นไปที่การค้นหาและจับกุมไอตีด แต่ไม่มั่นใจว่าจะสำเร็จหรือไม่เพราะ ขบวนการมาของเรนเจอร์ทำให้ไอตีดหลบลงใต้ดิน ขั้นที่ 3 มุ่งปฏิบัติต่อโครงสร้างการบังคับบัญชาของไอตีด หากยังจับไอตีดไม่ได้ ต้องตัดแขนตัดขาของไอตีด ไอตีดก็จะหมดอิทธิพลไป

ไอตีดก็สำเนียงได้ถึงอันตรายเพราะในห้วงดังกล่าว โดยได้ส่งจดหมายถึงประธานาธิบดี คาร์เตอร์ ขอร้องให้เขาช่วยบอกกับคลินตัน เขาต้องการให้มีการตั้งคณะกรรมการอิสระที่ประกอบด้วยรัฐบุรุษ นักวิชาการ และ นักกฎหมายที่นานาชาติยอมรับจากประเทศต่างๆ เพื่อสอบสวน กรณีที่เขาถูกกล่าวหาว่ามีส่วนรับผิดชอบต่อ เหตุการณ์วันที่ 5 มิถุนายน ไอตีดอ้างว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นการลुकฮือของชาวโมกาดิชู เพราะกลัวทหารของยูเอ็นจะโจมตีสถานีสถานีวิทยุของโมกาดิชู เขายังเรียกร้องให้มีการเจรจาแก้ความขัดแย้งระหว่างเขากับยูเอ็นด้วย คาร์เตอร์ได้นำสาส์นนี้ไปยื่นทำเนียบขาว คลินตันตอบรับข้อเสนอ สั่งการให้พยายามแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี วอชิงตันเชื่อว่าที่ไอตีดยอมอ่อนข้อให้เพราะการกดดัน จาก พล.ต.วิลเลียม แกรีสัน นั่นเอง

ความประมาทของทหารสหรัฐ

ปฏิบัติการในครั้งนี้อาจมีความสำคัญ เพราะสังเกตดูได้ นอกจาก ผบ.หน่วยเฉพาะกิจ เรนเจอร์ พล.ต.วิลเลียม แกรีสัน ได้ออกมาส่งทหารด้วยตนเอง ซึ่งต่างไปจากปกติแล้ว ยังสามารถดูได้ จำนวนคนและอาวุธ ยุทโธปกรณ์ กำลังทางอากาศประกอบด้วย ฮ.โจมตี ใช้เป็น ฮ.สองที่นั่งแบบ AH-6 ลิตเติลเบิร์ด เป็นครั้งแรกที่ ฮ.ชนิดนี้ติดจรวดเป็นอาวุธ สองลำทำหน้าที่วนเหนือเป้าหมายอีกสองลำจะบินวนเพื่อคุ้มกัน นอกจากนี้ยังมี ลิตเติลเบิร์ดแบบ MH-6 อีก 4 ลำ เพื่อส่งหน่วยบุกจากเดลต้า เป็นหน่วยนำเข้าไปก่อน จากนั้นตามด้วย ฮ.แบล็คฮอว์ค อีก 8 ลำ ปฏิบัติการครั้งนี้ใช้อากาศยานทั้งสิ้น 19 ลำ รถ 12 คัน กำลังพลทั้งสิ้น 160 คน การบินจากฐานไปยังที่หมายกินเวลาเพียง 3 นาที ซึ่งประเมินเวลาปฏิบัติการไว้แค่ 1 ชั่วโมงทำให้มีทหารอเมริกันบางคนประมาท ทั้งกระตักน้ำ ไม่นำติดตัวไปด้วย

งานปฏิบัติการจิตวิทยาที่ล้มเหลว ของทหารสหรัฐ

ในระหว่างการบุกมีการแพร่คลื่นวิทยุความถี่ภายในเมืองจากถูกก่อวินาศกรรมทั้งหมด เมื่อเครื่องแบล็คฮอว์คลดระดับต่ำ ใกล้กับที่หมาย บ่งบอกความไม่ชอบมาพากล มีการเผายางรถยนต์ใกล้กับที่หมายซึ่งชาวโซมาเลีย มักจะจุดไฟเพื่อส่งสัญญาณเตือนภัย หรือไม่ก็ระดมพล

นักรบเคลต้าจะไปถึงก่อนเพื่อบุกเข้าอาคาร เรนเจอร์ซึ่งตามมาติดๆ จะโรยตัวด้วยเชือกลงจาก ฮ. เพื่อปิดล้อมอาคารเป้าหมาย ปรากฏว่าเกิดอุบัติเหตุมีทหารพลัดตกจากการโรยตัว พร้อมกับการยิงที่แน่นหน้าเลยตรงให้พวกเขาอยู่ในสถานการณ์คับขันแต่ทราบได้ที่ เหตุการณ์ยังคงเป็นไปตามแผนผู้ที่ตัดสินใจ คือคนที่อยู่ในเหตุการณ์เท่านั้น หน้าที่ของ ผบ.หน่วยเฉพาะกิจ อย่าง พล.ต. แกรีสัน คือเฝ้าติดตามสถานการณ์ และคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า ถ้ามีอะไรไม่ชอบมาพากล เขาจะติดต่อไปที่หน่วยของ UN ที่อยู่อีกฟากของเมืองที่นั่นจะมีกองพลภูเขาที่ 10 อยู่ 3 กองร้อย

แต่สำหรับครั้งนี้ พล.ต.แกรีสัน เชื่อว่า ข่าวกอง จะต้องมีปัญหา เนื่องจากแผนเดิมที่วางไว้ คือใช้สายลับซีไอเอ ที่เป็นชาวโซมาเลีย นำไม้เท้าแคะสลักไปให้ไอติด ข้างในจะซ่อนเครื่องส่งวิทยุไว้ เพื่อบอกพิกัดโดยที่ไอติดไม่มีวันรู้ตัว แต่ปรากฏว่าสายลับคนสำคัญเล่นรัสเซียแล้วระเบิดหัวตัวเองตาย และในครั้งนี้ สายลับที่ใช้ในการล่อเป้าหมาย ก็เกิดปอดแตกจอตกลงก่อนถึงที่หมายเกือบทำให้จู่โจมผิดพลาด

ย้อนกลับไป พล.ต.แกรีสันเคยพูดไว้หลายสัปดาห์ก่อนว่า “การบุกตลาดบาคารา ถึงจะรบชนะ แต่เราอาจแพ้สงคราม” เพราะมันเป็นถิ่นของ กองกำลังติดอาวุธ ที่สามารถรวมตัวกันได้เร็ว แต่ ทว่าโอกาสนี้ จะจับแกนนำของไอติดได้ 2 คน จึงไม่ถ่วงนัก การบุกจู่โจมในลักษณะนี้เคยเกิดมาแล้วถึง 6 ครั้ง ดังนั้นพวกโซมาเลียรู้ดีว่าจะเกิดอะไรขึ้น ถึงแม้หน่วยเฉพาะกิจก็ได้ปรับปรุงแบบปฏิบัติการโดยตลอดเพื่อไม่ให้ซ้ำ

แบล็คฮอว์ค ตก

ยูเอ็นสัญญาว่าจะนำความหวังและความสงบสุขกลับคืนสู่โซมาเลีย แต่กลายเป็นว่าภารกิจของ ยูเอ็นกลับแปลเป็นความเกลียดชังและนองเลือดแทน โมฮัมเหม็ด ฮัสซัน ฟาร์ราห์ เชื่อว่า อเมริกันถูกใช้เป็นเครื่องมือ บุทรอส บุทรอส กาลี เลขาธิการสหประชาชาติ ซึ่งเป็นศัตรูคู่แค้น ก๊ก ฮาบร์ กิธร และนายพล โมฮาเหม็ด ฟาราห์ ไอติด เนื่องจาก บุทรอส กาลี ซึ่งเป็นอดีตนักการทูตของอียิปต์ ต่อต้าน ก๊ก ฮาบร์ กิธร มาตลอด ตอนนี้อยู่ที่บุทรอส กาลี ได้เป็นเลขาธิการสหประชาชาติแล้ว เขาจึงไม่รีรอที่จะทำลายอำนาจของไอติดลงวันนั้น ฟาร์ราห์ เคยรอดตาย จากการที่จรวดโทว์อิง ซึ่ง ผู้นำของก๊ก ได้ประชุมกันเพื่อหารือหนทางรับมือกับแผนสันติภาพที่ เสนอโดย โจนาธาน ฮาว นายพลเรือชาวอเมริกันที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนยูเอ็นในโซมาเลีย แต่ไอติด ไม่ได้อยู่ในที่ประชุมซึ่งในสาระของการประชุมเน้นไปที่การครองอำนาจต้องมีพันธมิตร พวกเขาต้องการความช่วยเหลือจากนานาชาติ และต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีกับอเมริกาและยุโรป เห็นว่าการต่อต้านไอติด เป็นอุปสรรคสำคัญ เขาต้องการเสนอแนวทางเพื่อสันติภาพ และการฟื้นฟูประเทศ แต่เหตุการณ์ในวันนั้นทำให้เขาและเพื่อนๆ เกิดความโกรธแค้น เพราะการที่โลกจะมาแทรกแซงเพื่อบรรเทาความหิวโหย และ

ความทุกข์ยากของชาวโซมาเลีย หรือ แม้แต่การจัดตั้งรัฐบาลก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่การส่งเรนเจอร์เข้ามาถึงใจกลางเมืองหลวงเพื่อไล่ยิง ไล่จับคน ก็เป็นเรื่องที่เกินจะยอมรับได้

ชาวโซมาเลีย เกลียดเรนเจอร์ และ ฮ.แบล็คฮอว์ค ที่ก่อความวุ่นวายไม่หยุดหย่อน เวลาโฉบมาแต่ละครั้ง ทำบ้านเรือนพังระเนระนาด สัตว์เลี้ยงแตกตื่น เสื้อผ้าผู้หญิงที่เดินอยู่บนถนนหลุดลุ่ย ฮ.โฉบเข้าใกล้วงเวียนทำให้เกิดฝุ่นคลุ้ง สร้างความโกลาหล และชาวโมกาดิชูรู้สึกโกรธแค้นเหมือนโดนเหยียบหน้า

ความขัดแย้งและความอดอยาก การสู้รบเพื่อแย่งชิงอำนาจระหว่างก๊กต่างๆ เป็นสิ่งที่อยู่คู่กับโซมาเลียมานานแสนนาน ชาวโซมาเลียไม่เข้าใจว่า เหตุใดอเมริกาจึงคิดว่าสามารถจะทำให้โซมาเลียเกิดสันติภาพได้ในเวลาไม่นาน การจับอดีตจะทำให้ทุกอย่างดีขึ้นหรือ อเมริกันไม่รู้เลยหรือว่า ผู้นำของก๊กต่างๆ มีญาติพี่น้องที่จะเป็นตัวตายตัวแทนได้ แม้ว่าก๊กที่ใหญ่ที่สุด อย่าง ฮาบาร์ กิธร หมดอำนาจไป ไม่นานก็จะมีก๊กอื่นเข้ามาแทนที่

สถานีวิทยุของอดีต ออกอากาศโจมตียูเอ็นว่า กำลังคบคิดกับอเมริกาเพื่อยึดโซมาเลียเป็นอาณานิคมและต้องการเผาแคมป์กักรอ่าน ซึ่งเป็นการค่อยๆ สะสมความเกลียดชังอเมริกัน จนกระทั่งเหตุการณ์ที่ ทหารช่างของกองพลภูเขาที่ 10 ถูกกองกำลังติดอาวุธ โจมตี ฮ. ด้วยการยิงจรวดโทว์และปืนกลใส่ฝูงชนที่กำลังมุงดูเหตุการณ์ ทำให้คนตายเกือบ ร้อยคน ฮ. เลยกลายเป็นสัญลักษณ์ของความชั่วร้ายของชาวเมืองไป ชาวโซมาเลียมักกล่าวติดตลกปนขมขื่นว่า พวกอเมริกันเอาอาหารมาให้ชาวโซมาเลีย ก็เหมือนคนเลี้ยงสัตว์ที่ต้องการขุนสัตว์เอาไว้ฆ่าเมื่อถึงเวลา

ซึ่งก่อนที่ **super 61** จะถูกยิงตกเพียงไม่กี่นาที เรนเจอร์และเดลต้าที่ปฏิบัติอยู่บริเวณที่หมายก็เตรียมจะกลับเพียงแต่การทำงานต้องใช้เวลานานกว่าที่คาดไว้ ประการแรก คือ มีคนเจ็บ จึงทำให้ ฮัมวี 3 คัน ต้องแยกออกจากขบวนเพื่อส่งคนเจ็บกลับฐาน ข้ามีทหารถูกยิงตายระหว่างกลับฐานรถยนต์คือเป้ากระสุนอย่างดีเหมือนเป็นเทศกาล “ไล่ล่าอเมริกัน” ของโมกาดิชู พวกเขาจึงออกมาจากซอกซอย จากถนน หน้าต่าง แม้แต่บนหลังคา ซึ่งพวกเขารู้ว่าหนทางเดียวที่จะเล่นงานอเมริกันได้ คือ ยิง ฮ.ให้ตก ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจของยูเอ็น และการกดขี่ต่อชาวโซมาเลียนักรบของอดีตได้รับการฝึกสอนเรื่องการยิง ฮ. จากนั้นกรบนุสลิมชูดาน ซึ่งอาวุธหนักส่วนใหญ่ที่เหลือ คือ อาร์พีจี ที่ไม่ได้ออกแบบมาสำหรับยิงเครื่องบิน มันเหมาะสำหรับการยิงเป้านิ่งบนพื้นดินมากกว่า แต่พวกเขาตัดสินใจเปลี่ยนหัวขบวนจรวดให้ระเบิดกลางอากาศได้โดยไม่จำเป็นต้องกระแทกเป้า พวกนักรบบอกว่าจุดอ่อนของ ฮ. อยู่ที่ใบพัดหาง เวลาจะยิงต้องรอให้ ฮ.บินผ่านไปเสียก่อนแล้วยิงตาม ปัญหาอีกประการคือการยกน้ำหนักจรวดเป็นมุมสูงจะทำให้เปลวเพลิงท้ายลากล้องกระแทกพื้นแล้วสะท้อนมาโดนคนยิง นักรบอดีตจึงมักจะชุดหลุมไว้ตามถนน เมื่อจะยิงจะจัดทำให้ท้ายลากล้องตรงกับหลุมเพื่อดักเปลวเพลิง บางครั้งพวกเขาจะใช้ต้นไม้พรางหลุมเอาไว้ วิธีการนี้จะทำให้ซ่อนตัวอยู่ได้นานนับชั่วโมงทีเดียว

แบล็คฮอว์ค**super 61** ตกด้วยจรวดอาร์พีจี คนโซมาเลียวิ่งมาอีกหลายคน ส่วนใหญ่มีปืนและยิงใส่ทหารอเมริกันไม่ยั้ง ซึ่งสถานการณ์นี้อเมริกายุ่ฝ่ายเสียเปรียบทันที หนทางเดียวที่จะแก้สถานการณ์ได้ คือ เสริมกำลังจุดที่ ฮ.ตกให้เร็วที่สุด เนื่องจาก ฮ. มีอุปกรณ์พิเศษบางอย่างที่กองทัพไม่ต้องการให้ตกอยู่ในมือศัตรูขั้นต่อไปจะต้องตามแผนเผชิญเหตุที่เคยซักซ้อม ในขณะที่ฝูงคนกำลังหลั่งไหลมาจากทุกทิศทาง

เหตุการณ์ในวันนั้น แสดงให้เห็นว่าการที่มีข่าวสารมากเกินไปอาจส่งผลเสียต่อทหารในสนามรบได้เช่นกัน ฮ.บังคับการเห็นกลุ่มมือปืนประมาณ 15 คนวิ่งไปตามถนนขนานกับขบวนรถของ เรนเจอร์ พวกมันสามารถไปได้เร็วพอๆ กับขบวน เพราะมีแยกหลายแห่งที่ขบวนต้องชะลอความเร็วลง รถแต่ละคันต้องรอให้รถคันหน้าข้ามแยกไปให้พ้นเสียก่อน จึงเริ่มข้ามตาม เพื่อความปลอดภัย พวกมือปืนสามารถแซงขึ้นหน้าได้ และสามารถเลือกที่ตักยิงได้ก่อน ซึ่งข้างบนมีเครื่องบินจารกรรม ไอโรออน ของกองทัพเรือบินเหนือ ฮ.บังคับการประมาณ 1,000 ฟิต มีกล้องแรงสูงสามารถมองเห็นเหตุการณ์ได้ แต่นักบินไอโรออน ไม่สามารถติดต่อโดยตรงกับขบวนยานยนต์ พวกเขาต้องติดต่อผ่านศูนย์การยุทธร่วม ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ทำให้เสียเวลาโดยใช้เหตุซึ่งพวกที่ดูหน้าจอบนศูนย์การยุทธร่วม ไม่มีโอกาสได้ยินเสียงปืนหรือรับรู้ความกดดันที่พวกทหารบนพื้นดินเผชิญอยู่ แต่ดูเหมือนแล้วขบวนรถยนต์กำลังเคลื่อนไปได้ไม่ติดขัด

เหตุการณ์ร้ายๆ มักจะเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน แบล็คฮอว์ค Super 64 ตกอีกลำ กระจกของข้าศึกมาจากทุกสารทิศจนไม่รู้ว่าจะด้านไหน ด้านหน้าด้านหลัง โดยที่กระจกมักจะวิ่งขนานกับกำแพง ศัตรูจะยิงเข้ามาตามซอก ส่วนกำแพงก็จะทำหน้าที่เป็นเหมือนท่อส่ง การเอาตัวไปชิดกำแพงอาจจะมีอันตรายกว่าการยืนอยู่กลางถนน แต่พวกที่โผล่ออกมาทางหน้าต่างนี่กลัวพวกนี้จะไม่ยิงสู่มสู่มหัว แต่จะคอยเล็งหากมันใจจึงยิง แน่นอนพวกนี้คือนักรบไอติดซึ่งเรนเจอร์ได้ให้ความสำคัญกับการฝึกยิงปืนฉับพลัน โดยมีเป้าหมายที่ตรงแบบติดได้ โดยมีกฎชัดเจนว่าแบบใดยิงได้ แบบใดห้ามยิง ซึ่งการยิงโดยไม่พิสุจน์เป้าหมายให้แน่ชัดเสียก่อน ถือเป็นความบกพร่องอย่างร้ายแรง

ปัญหาอีกประการหนึ่งคือวิหุของหลายหน่วยไม่สามารถติดต่อกันได้ ต้องแก้ปัญหาด้วยการนำวิหุของอเมริกันไปไว้ประจำรถทุกคัน นอกจากนี้ยังมีการกำหนดมาตรการควบคุมการยิง การป้องกันการยิงกันเอง นามเรียกขานวิหุ เส้นทางที่จะใช้รวมถึงเรื่องสำคัญอีกหลายเรื่อง

การสู้รบได้ทวีความรุนแรงขึ้นรอบๆ ทุกสิ่งในขณะนี้ล้วนสะท้อนความหมายของคำว่า "เมฆหมอกแห่งสงคราม" ซึ่งหมายถึงว่าในการรบ ไม่ว่าจะวางแผนไว้ดีอย่างไร แต่พอเริ่มการยิงกันจริงๆ ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นสามารถจะทำให้สถานการณ์เลวร้ายได้ในพริบตา เรื่องง่ายๆ จะกลายเป็นเรื่องยากภายในพริบตา ซึ่งตอนนี้ มีคนเจ็บอยู่ในรถเกือบทุกคัน คนตายนอนเกลื่อนถนนแทบทุกสาย ซึ่งเป็นการลุกขึ้นสู้ของชาวโซมาเลียที่ยินยอมพร้อมใจในการไล่ล่าอเมริกัน

สิ่งที่ทหารในสนามรบ ต้องการเห็นคือ การเห็นคือต้องการให้ ผู้บังคับบัญชา ในสนาม "นิ่ง" อย่าให้พวกเขาเห็นว่าคุณ "กลัว" เพราะมันจะทำให้เขากลัวด้วย แต่หลังจากที่คอยศูนย์อำนวยความสะดวกกันอยู่นาน พวกเรนเจอร์ก็หมดความอดทน พวกทหารในหน่วยรบตามแบบมักจะทำตามแบบแผน และไม่คำนึงถึงสถานการณ์ ขณะนี้ว่าจำเป็นต้องรีบเพียงใด

ในที่สุด การจัดขบวนรบก็เสร็จประมาณ 5 ทุ่ม ขบวนนำโดยรถถังปากีสถาน ตามด้วยกำลังแต่ละหมวดที่มีรถเกราะ 4 คัน ผสมกับรถบรรทุกและฮัมวี ข้างบนมี ฮ.คอบร้าของหน่วยเคลื่อนที่เร็วเป็นกำลังสนับสนุนทางอากาศ กำลังทั้งหมดจะแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งไปยังจุดที่ ฮ. Super 61 ตก และอีกส่วนไปยังจุดที่ ฮ. Super 64 ตก

อเมริกาตื่นเช้าขึ้นในวันจันทร์(เวลาบ่ายในโมกาดิชู)ข่าวการสู้รบในโซมาเลีย ประเทศที่อเมริกันหลายคนไม่รู้ว่าจะอยู่ตรงไหน ไม่เคยเป็นข่าวใหญ่โต กลับเป็นที่สนใจมากขึ้นเรื่อยๆ ข่าวการเสียชีวิตและบาดเจ็บของทหารจำนวนหลายคน นับเป็นความสูญเสียครั้งใหญ่ที่สุดนับแต่สหรัฐส่งทหารไปยังโซมาเลีย พอดกบ่ายภาพฝูงชนของชาวโซมาเลียลากศพทหารอเมริกันไปรอบๆเมือง ก็ปรากฏแก่สายตาคนอเมริกันอย่างน้อยถึงทุก

ครึ่งชั่วโมงทางซีเอ็นเอ็น ไมค์ ดูรันท์ นักบินอเมริกันถูกจับตัวเป็นเชลย ช้ำด้วยคนโซมาเลียบาดเจ็บล้มตายอีกนับพัน

การเมืองและการทหาร

พล.ต.วิลเลียม แกริสัน เชื่อว่าฝ่ายไอศิดก็สูญเสียอย่างหนักเหมือนกัน ในขณะที่คลินตันได้รับการรายงานข่าวว่าการปฏิบัติการในโซมาเลียประสบความสำเร็จ ภาพข่าวดังที่ปรากฏทำให้ครอบครัวทหารที่ส่งไปโซมาเลียอยู่ไม่ติด แม้ว่าในฐานะปฏิบัติการใน โมกาดิชู ทหารอเมริกันก็นั่งดูข่าวฝูงชนลากศพ โดยไม่พูดอะไร ในขณะที่สมาชิกวุฒิสภา จากพรรคเดโมแครต ประธานคณะกรรมการธิการงบประมาณ ต้องการให้ยกเลิกภารกิจนี้

รัฐมนตรีกลาโหม เลส แอสปิน และ รมว.ต่างประเทศ วอร์เรน คริสโตเฟอร์ ถูกรัฐสภาตำหนิที่ปล่อยให้เหตุการณ์บานปลาย หลายคนโทษระบบข่าวกรองของสหรัฐในโซมาเลียว่าล้มเหลว และกล่าวโทษถึงการที่แอสปิน เพิกเฉยต่อคำขอรถถังและยานเกราะ เมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา ทำให้อเมริกันคิดว่าฝ่ายบริหารไม่ให้ความสำคัญต่อชีวิตทหารที่ส่งไป

มีการประชุมสำคัญ เกี่ยวกับเหตุการณ์ในโซมาเลีย ถึง 6 ชั่วโมง ในที่สุดข้อสรุปที่ได้ คือ อเมริกาจะไม่ใช้ปฏิบัติการทางทหารในโซมาเลีย อเมริกาจะถอนตัว แต่ขั้นต้นต้องเสริมกำลังให้หน่วยเรนเจอร์ก่อน จากนั้นจะร่วมกระบวนการเจรจาสันติภาพเพื่อจัดตั้งรัฐบาล ซึ่งจะให้อิสิดมีส่วนร่วมด้วย

หลังการสู้รบ พล.ต.วิลเลียม แกริสัน แสดงความรับผิดชอบ โดยเขียนจดหมายถึงประธานาธิบดีคลินตัน หลังการสู้รบได้ 1 วัน ซึ่งเป็นเอกสารที่อธิบายความหมายได้ด้วยตัวของมันเองว่าเป็นปฏิบัติการอย่างมีเกียรติของคนที่มีเกียรติ ดังนี้

- (1.) อำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบสำหรับการปฏิบัติการครั้งนี้อยู่ที่หน่วยเฉพาะกิจเรนเจอร์ ใน โมกาดิชู มิใช่ วอชิงตัน
- (2.) งานข่าวกรอง ณ บริเวณที่หมายไม่มีอะไรบกพร่อง
- (3.) กำลังพลมีประสบการณ์ในพื้นที่เป็นอย่างดี เพราะเคยปฏิบัติการมาก่อนแล้วถึง 6 ครั้ง
- (4.) สถานการณ์ข้าศึกกระจ่างชัด ทั้งบริเวณใกล้ตลาดบาคารา (พื้นที่อิทธิพลของเอสเอ็นเอ) และในเรื่องเวลาตอบโต้ของข้าศึก
- (5.) การวางแผนปฏิบัติกระทำจากหน่วยระดับล่างขึ้นไป ผู้ปฏิบัติต่างก็มั่นใจว่าสามารถปฏิบัติได้ แต่ผู้อนุมัติคือ ผบ.หน่วยเฉพาะกิจเรนเจอร์
- (6.) เทคนิค ยุทธวิธี และวิธีการปฏิบัติ เหมาะสมกับภารกิจและที่หมาย
- (7.) มีการวางแผนเผชิญเหตุและมีหน่วยตอบโต้สำรองไว้พร้อม มีหน่วยกู้ภัยและช่วยชีวิตเตรียมพร้อมอยู่บนอากาศ
- (8.) การสูญเสีย ฮ.ลำแรก ยังสามารถแก้ปัญหาได้ แต่การที่นักบินติดอยู่กับ ฮ.ทำให้เกิดความวุ่นวายยากขึ้น
- (9.) ฮ.ลำที่สองตกทำให้ต้องขอกำลังเสริมจากหน่วยเคลื่อนที่เร็วของกองพลภูเขาที่ 10 พื้นที่ที่ ฮ.ตก มีกำลังของเอสเอ็นเอ อยู่ในพื้นที่ก่อนแล้ว ทำให้ไม่สามารถเข้าไปช่วยเหลือได้ทันเวลา

- (10) .เรนเจอร์ที่อยู่บริเวณจุดแรกมิได้ถูกตรึงอยู่กับที่ พวกเขาสามารถจะตีฝ่าออกมาได้แต่ก็ไม่ทำเพราะธรรมเนียมของเราจะไม่ทิ้งศพของนักบินไว้ข้างหลัง
- (11.) การใช้หน่วยยานเกราะอาจจะช่วยได้ แต่จำนวนผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บอาจไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าอย่างไร กำลังพลในหน่วยเฉพาะกิจก็ต้องบุกเข้าไปช่วยกำลังของฝ่ายเดียวกันให้ได้
- (12.) ภารกิจนี้ปฏิบัติได้สำเร็จสมความมุ่งหมาย เป้าหมายถูกกำจัด และถูกนำตัวออกจากพื้นที่ได้สำเร็จ
- (13.) ด้วยเหตุนี้ ประธานาธิบดีคลินตันและ รมต.แอสปินไม่ควรจะถูกตำหนิ

ลงชื่อ พล.ต.วิลเลียม เอฟ แกร์สัน

()

ผู้บัญชาการ

รัฐสภาได้สวนยาวนานถึง 2 วัน ผลการได้สวนได้ตำหนิประธานาธิบดีและ รมว.กลาโหม เลส แอสปิน ต่อมาอีก 2 เดือน เลส แอสปิน ลาออก

การแพ้ทางยุทธศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา

ในแง่ทหาร แล้ว ทหารอเมริกันบุกเข้าไปในตลาดที่จ่อแจในกลางเมืองหลวงเพื่อจับบุคคลระดับแกนนำของ ไอตีดถึง 2 คน แม้จะยุ่งยากและอันตรายและประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย แต่กลับแพ้ทางยุทธศาสตร์เพราะกองทัพสหรัฐต้องสูญเสียทหารชั้นเยี่ยมไป 18 นาย บาดเจ็บหลายสิบคน นักบินถูกจับเป็นเชลย ภาพที่ศพทหารอเมริกันถูกฝูงชนโกรธแค้นลากไปตามท้องถนน ทำเนียบขาวรู้สึกเสียหน้า สภาเรียกร้องให้ส่งทหารกลับในวันที่ 3 ตุลาคม ไอตีดประกาศให้เป็นวันชาติโซมาเลีย การถอนทหารอเมริกันทำให้ความพยายามของยูเอ็นในการรวมโซมาเลียเป็นอันหนึ่งอันเดียวต้องเป็นหมัน ไอตีดตายในปี 1996 แต่ภาวะอนาธิปไตยยังคงอยู่คู่โซมาเลียต่อไป โลกทั้งโลกลิ้มโซมาเลียไปแล้ว โซมาเลียไม่ได้ร้ายด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติ ไม่มีคุณค่าต่อยุทธศาสตร์เหมือนเมื่อก่อน

การปฏิบัติการของหน่วยรบพิเศษในโมกาดิชูทำให้เราเห็นว่า กองทัพจำเป็นต้องมีทหารที่เฉลียวฉลาด มีประสบการณ์ และต้องผ่านการฝึกมาอย่างหนัก

Platoon Leader

ขอบเขตเนื้อหาที่มุ่งเน้น

- ความเป็นทหารอาชีพ
- ความเป็นผู้นำ

Platoon Leader

บันทึกประสบการณ์ของนายทหารใหม่ในเวียดนาม

โดย เจมส์ อาร์ แมคคาน่า

ความเป็นทหารอาชีพ

เป็นบันทึกประสบการณ์ของนายทหารใหม่ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเวสต์ปอยท์ แล้วถูกส่งไปรบในเวียดนาม ซึ่งสิ่งที่ผู้เขียนได้ทำไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นสิ่งที่มีการเรียนการสอน และ ฝึกในสถาบันการศึกษามาแล้วทั้งสิ้น เป็นการเขียนเพื่อบรรยายลักษณะการทำงานของผู้บังคับหมวดทหารราบของทหารอเมริกันคนหนึ่ง ในสมรภูมิเขาได้บันทึกบทเรียนที่มีคุณค่าสมควรเป็นแบบอย่างทั้งนายทหารสัญญาบัตรและนายทหารประทวนที่ทำหน้าที่ผู้บังคับหน่วยขนาดเล็กได้เรียนรู้และนำไปใช้ ซึ่งไม่ใช่เรื่องใหม่เพราะเป็นเรื่องที่มีการฝึกในสถาบันการศึกษามาแล้วทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการลาดตระเวน การตั้งฐานปฏิบัติการ ต้องมีการตัดแปลงที่มัน มีการวางแผนเครื่องกีดขวางที่มีการยิงคุ้มครอง มีการเข้าเวรยาม ฯลฯ

.....

ประเทศสหรัฐอเมริกาถล่มเข้าสู่สงครามเวียดนามอย่างซ้ำๆ ค.ศ. 1960 ในขณะที่ประเทศกำลังเผชิญปัญหามากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับมหาอำนาจอย่างสหภาพโซเวียต การแข่งขันด้านอวกาศ การสะสมชิปนาอูท ภัยคุกคามต่อความมั่นคงเกี่ยวกับประเทศคิวบา รวมถึงปัญหาภายในคือการที่ประธานาธิบดี จอห์น เอฟ. เคนเนดี ถูกลอบสังหาร

ในปี ค.ศ. 1961 สหรัฐเริ่มมีแนวคิดที่จะส่งทหารอเมริกันเข้าไปเวียดนาม เจมส์ อาร์ แมคคาน่า สอบเข้าศึกษาต่อยังโรงเรียนเวสต์ปอยท์ ที่ที่จะฝึกคนให้เป็นผู้บังคับ ซึ่งต่อมาเมื่อจบการศึกษา ก็ได้เลือกเหล่าทหารราบก่อนถูกส่งไปเวียดนาม

สหรัฐอเมริกา รับรู้ถึงความล้มเหลวของโครงการหมู่บ้านยุทธศาสตร์ เป้าหมายของโครงการนี้คือการตัดการส่งกำลังบำรุงของพวกเวียดกงซึ่งอาศัยหมู่บ้านในชนบทเป็นฐานส่งกำลัง เข้าศึกษาในสมรภูมินี้ ก็คือประชาชนจริงๆ แล้วทหารเวียดกงกับชาวนาไม่ต่างกันเลย ชาวนาก็คือทหาร ทหารก็คือชาวนาซึ่งสมรภูมิที่นี้มากกว่าสงครามกลางเมือง คือมีต่างชาติให้การสนับสนุนทั้งอาวุธยุทธโธปกรณ์และกำลังพล

แมคคาน่า รับผิดชอบที่ผู้บังคับหมวด ได้แสดงออกถึงภาวะผู้นำที่มีความรับผิดชอบ และถูกจับตามองจากลูกน้อง ความท้าทายที่เกิดขึ้นเกิดจากการจัดหมู่ไปลาดตระเวน ที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นเวลาในการออกลาดตระเวน และ เส้นทาง เพื่อให้ข้าศึกจับทางได้ยาก ลาดตระเวน ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน และพร้อมที่จะปรับสภาพเพื่อเตรียมจู่โจม หากมีการตรวจพบข้าศึก

ชาวบ้านเป็นตัวอันตราย ถ้าไม่ใช่ฝ่ายเรา เขาจะสังเกตความเคลื่อนไหวเวลาออกจากฐานและส่งสัญญาณให้พวกเวียดกงรู้ ไม่ว่าจะด้วยการจุดเทียนหรือเปิดปิดวิทยุเพื่อส่งสัญญาณ ถ้าเป็นอย่างนั้นโอกาสสูญเสียชีวิตจะมีมากขึ้น และไม่มีอะไรจะอันตรายไปกว่าการถูกโอบในระหว่างที่ทำการจู่โจมโดยไม่มีกำลังมาเสริม

คนที่รับผิดชอบในการลาดตระเวนคือ ผู้บังคับหมู่ถ้าหาก ผู้บังคับหมวดไปด้วย จะมีข้อดีคือการที่จะได้เห็นการทำงานของลูกน้องและสามารถให้คำแนะนำได้ว่าควรจะปรับปรุงอย่างไร แต่ในระหว่างการลาดตระเวน

ความรับผิดชอบและอำนาจในการสั่งการจะมาจากผู้บังคับหมู่ โดย ผู้บังคับหมวดจะเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์เท่านั้น สำหรับผู้บังคับหมวด เนื่องจากต้องมีความคล่องตัวสูงในการเคลื่อนที่จึงแบกสัมภาระน้อยกว่าลูกน้อง แต่มีสิ่งอื่นเข้ามาแทนที่ เช่น แผนที่ เข็มทิศ ระเบิดควันให้สัญญาณ และ ต้องมีพลวิทยุอยู่ใกล้ตัวเสมอ อุปกรณ์อีกอย่าง สำหรับความพร้อมรบ คือ หมวกเหล็กซึ่งหนักมากแต่จำเป็น เพราะสามารถกันกระสุนหรือสะเก็ดระเบิดได้ ทำยสุด เข็มขัดสนาม สายโยงเข็มขัด ชุดปฐมพยาบาลสนามและกระติกน้ำพร้อมของด้วยความไม่มีประสบการณ์จึงไม่ประมาท แผนการต้องมีการปรับเปลี่ยนเสมอเพื่อความอยู่รอดของฐานและความสำเร็จของภารกิจ มีการสังเกตสิ่งแวดล้อม รวมถึงผู้คนที่สัญจรไปมา แมคคาน่า ตระหนักถึงอันตรายที่มาจากภูมิประเทศแถวนี้ ความรับผิดชอบที่มีต่อหมวด รวมถึงชีวิตผู้ใต้บังคับบัญชา

ชุดลาดตระเวนของเราเป็นแถวตอนเรียงหนึ่งเพื่อลดความเสี่ยงในการเหยียบกับระเบิด ผู้หมู่ตอนให้สัญญาณทุกคนปรับรูปขบวนเป็นหน้ากระดาน และ คืบหน้าไปที่ละน้อย พร้อมปลดห้ามไกให้อยู่ตำแหน่งพร้อมยิงซึ่งแมคคาน่าเห็นชายอายุประมาณ 30 ปีและอีกคนเป็นเด็กประมาณ 8 ขวบ เขาหันไปถามผู้หมู่ว่า คุณกำลังทำอะไร ผู้หมู่ตอนตอบว่าเป็นพวกเวียดกง เนื่องจากไม่เห็นว่ายคนนั้นมีอาวุธในมือ และไม่คิดว่าจะมีความฝักใฝ่ในการเมืองใด แมคคาน่า จึงไม่ได้สั่งยิง ผู้หมู่ปฏิบัติตามคำสั่ง แต่ปรากฏว่าต่อมามีเสียงระเบิดและแมคคาน่าได้รับอันตรายจากกระสุนปืนใหญ่ 155 มม. ซึ่งถูกดัดแปลงเป็นกับระเบิด ด้วยสัญญาณทำให้บิดตัวและรอดมาได้ ต่อมาจึงเริ่มรู้สึกเจ็บ แต่สำนึกของความเป็นผู้นำทำให้วางความกลัวและห่วงใยลูกน้องซึ่งผลปรากฏว่าในครั้งนั้นมีผู้หมวดคนเดียวได้รับบาดเจ็บ ผู้หมู่ได้วางกำลังป้องกันและ เรียกเฮลิคอปเตอร์คอยรับกลับไปส่วนหลัง ใช้เวลาประมาณ 15 นาที คำสั่งสุดท้ายที่ให้ไว้กับผู้หมู่คือ ให้นำกำลังกลับฐาน

.....

ความเป็นผู้นำ

หลังจากผ่านช่วงเวลาแห่งการรับน้อง มีประสบการณ์มาซักระยะหนึ่ง ซึ่งได้บทเรียนแห่งการระมัดระวัง และเตรียมพร้อมมากขึ้น ทำให้สรุปได้ว่า ที่ผ่านมามีได้ใช้ยุทธวิธีซึ่งมุ่งไปที่การหลีกเลี่ยงการสูญเสียให้มากที่สุด สุดท้ายโดนต้อนให้จนมุมและสูญเสียมากขึ้น แมคคาน่าเลยให้ความสนใจเกี่ยวกับสาระสำคัญทางยุทธวิธี เช่น การรุก รับ การซุ่มโจมตี การใช้อาวุธ การวางและการกู้กับระเบิด การใช้แผนที่เข็มทิศ การเคลื่อนที่ ในเวลากลางคืน การข้ามลำน้ำ การวางและการกู้ระเบิด การใช้แผนที่เข็มทิศการเคลื่อนที่ในเวลากลางคืน การข้ามลำน้ำ การวางแผนการยิงสนับสนุน เป็นต้น ซึ่งเวียดนามเป็นโอกาสที่จะได้นำทฤษฎีและปฏิบัติมาใช้ ในสถานการณ์จริง ซึ่งจะประมาทไม่ได้

การวางตัวที่เหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรักษาไว้ซึ่งการบังคับบัญชาที่ดี มีคำพูดที่ว่าทหาร จะทำหน้าที่ได้ดี ต่อเมื่อมีผู้บังคับบัญชามาตรวจสอบ แมคคาน่าไม่สามารถลงไปตรวจสอบได้ตลอดเวลา แต่สามารถใช้รองผู้บังคับหมวดและผู้บังคับหมู่คอยตรวจสอบได้

ได้มีการปรับวิถีการใช้ชีวิตในเวียดนาม คือจะนอนเป็นช่วงๆ ซึ่งส่วนมากเป็นเวลากลางวัน กลางคืนจะออกไปลาดตระเวนในผลัดสามเสมอ ก่อนออกและกลับเข้าผมจะตรวจนับยอดเสมอๆ เห็นเป็นเรื่องเล็กๆ แต่เป็นเรื่องสำคัญ อาจจะมีคนของเราหายไปตอนขากลับ และอาวุธยุทธโปกรณ์ต่างๆต้องอยู่ครบ รวมถึงวิทยุสื่อสารของหมวด เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถติดต่อกับกองร้อยกองพันได้

สงครามคือการจัดการกับความรุนแรง ถ้าต้องฆ่าคือต้องทำไปเพราะหน้าที่ ผู้นำคือคนที่มืบทบาทหน้าที่ ในการทำให้พวกเขาอยู่ในกรอบ ในช่วงสงคราม ไม่มีเวลาที่ลูกน้องจะมาสงสัยในคำสั่งต้องทำตามทันที เพราะฉะนั้นระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้นำไม่ทำหน้าที่ของตัวเองให้เหมาะสม ปล่อยให้ลูกน้องทำเกินกว่าเหตุ สิ่งเลวร้ายต่างๆ ก็จะเกิดขึ้น ทหารบางคนต้องไปขึ้นศาลเพราะทำในสิ่งที่เกินกว่าเหตุ เช่น การฆ่าผู้บริสุทธิ์ การข่มขืนชาวบ้าน เป็นต้น แน่นอนสิ่งเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วมันทำลาย ภาพลักษณ์และวินัยที่ดีงามของหน่วยทหาร ผู้นำหน่วยต้องควบคุมและอย่างน้อยที่สุดต้องทำให้เห็นเป็นตัวอย่าง และไม่ปล่อยให้ความผิดเล็กๆ น้อยๆ ขยายเป็นเรื่องใหญ่โต สำหรับสงครามสมัยใหม่ อย่างเวียดนาม เส้นแบ่งเขตระหว่างสนามรบและเขตพลเรือนมักจะไม่ชัดเจน ชวนาธรรมชาติคนนึง อาจจะมีได้หลายบทบาท ทั้งการเป็นชวานา หรือ พ่อแม่ของเวียดกง ซึ่งจุดยืนทางการเมืองที่ต่างกันไม่ได้หมายความว่าพวกเขาไม่สมควรได้รับความเป็นธรรมในฐานะที่เป็นมนุษย์คนหนึ่ง

ในด้านการเตรียมพร้อมสำหรับสถานการณ์ข้างหน้า ผมไม่รอให้ข้าศึกเลือกโอกาสได้ตามชอบใจ ข้าศึกใช้ประโยชน์จากช่วงฤดูฝน ด้วยการเตรียมกำลังให้แข็งแกร่งมากขึ้น มีสิ่งบอกเหตุหลายที่การออกไปตรวจพบอุโมงค์และหลุมที่เพิ่งขุดใหม่ กับระเบิดมากขึ้น พวกเวียดกงมีวิธีการตรวจและเฝ้าติดตามการเคลื่อนไหว ด้วยวิธีง่ายๆ และได้ผล ถ้าพวกเขาออกลาดตระเวนตอนพลบค่ำ กระท่อมบางหลังจะจุดไฟสว่าง หากออกลาดตระเวนทางทิศเหนือ วิทยุสื่อสารก็จะส่งสัญญาณ และเมื่อชุดลาดตระเวนกลับหมดแล้วไฟก็จะดับ การเดินลาดตระเวนในเวลากลางวัน จะมีเด็กๆ เดินตามเพื่อแจ้งข่าวให้พวกเวียดกงรู้ซึ่งมักจะเป็นเด็กกลุ่มเดียวกัน

แมคคาน่าได้ปรับแผนเล็กน้อยเพื่อให้ทันกับกลยุทธ์ของข้าศึกด้วยการจ้างคนในพื้นที่ให้บอกเราว่าเส้นทางไหนมีระเบิด แต่การจ้างชาวบ้านให้มาเสี่ยงอันตรายแบบนี้เหมาะสมแล้วหรือ แต่ลูกน้องก็ควรมีสติหรือ

จากสงคราม ซึ่งเส้นแบ่งระหว่างคุณธรรมอยู่ตรงไหน ผู้นำที่ต้องตัดสินใจในสนามรบโดยการรักษามรดก ระหว่างการปฏิบัติตามกฎของสงครามและสิ่งที่ควรทำตามความเป็นจริง การตัดสินใจของผู้นำจะมีผลกระทบต่อลูกน้องโดยตรง ดังเช่น การซักถามเชลยศึก ผมจะไม่ใช้การขู่ หรือทำอะไรที่ไร้มนุษยธรรม แต่สุดท้ายต้องได้ข้อมูลที่เป็นจริง

กองทัพสหรัฐเป็นกองทัพที่ยึดถือหลักนิยม มีกฎระเบียบ หลักการที่ทุกหน่วยต้องปฏิบัติเสมอ ไม่ว่าจะประจำการอยู่ส่วนใดของโลก เมื่อต้องทำงานด้วยกันก็ต้องพูดภาษาเดียวกัน เวียดนาม กับทหารเวียดนาม เป็นศัตรูที่ชาญฉลาด ในพื้นที่ปฏิบัติการที่เป็นรอยต่อระหว่างหมวด พวกเวียดนามสังเกตว่าทหารอเมริกันไม่เคยเข้าไปตรงช่วยรอยต่อ ก็เลยแสวงประโยชน์จากการใช้รอยต่อในการล่าชิงพล ซึ่งแผนของเราก็ต้องปรับตามเพื่อไม่ให้ป้องกันไม่ให้พวกมันแสวงประโยชน์ดังกล่าว

ในช่วงท้ายๆ ก่อนหมุนเวียนการปฏิบัติหน้าที่ของนายทหารที่เวียดนาม แมคคาน่าได้พากำลังลาดตระเวนและโดรนโจมตี โดยเขานำลูกน้องเข้าปะทะกับเวียดนาม ด้วยความมุ่งมั่น และส่งกลับผู้บาดเจ็บ โดยสั่งยิงคุ้มกัน และประสานเฮลิคอปเตอร์ลงมารับลูกน้องของเขาด้วยความห้าวหาญในขณะที่กำลังที่มีเหลือน้อยมาก

การหมุนสับเปลี่ยนนายทหารทุก 6 เดือนทำให้เขาต้องจบภารกิจ แต่สิ่งที่เขาจำได้ไม่ลืม คือ หมู่บ้านทรองแลม ที่อยู่ใกล้ฐานโดรนโจมตีโดยพวกเวียดนาม มีผู้บาดเจ็บนอนเสียชีวิตเกลื่อน หมู่บ้านนี้คือตัวแทนของอำนาจของสหรัฐ ซึ่งแมคคาน่ารู้สึกเสียใจที่ไม่สามารถคุ้มครองพวกเขาได้ ซึ่งดูเหมือนว่า การตั้งอยู่ของหมวดทหารสหรัฐก็จะดูไม่มีความหมายอะไร

เขาจะได้กลับบ้านในเร็ววัน มีทั้งความโล่งใจและละอายใจที่ลูกน้องยังต้องรบต่อไป การรบในเวียดนามยังคงดำเนินต่อไป และทหารราบทุกคนที่อยู่ในสนามรบรู้ว่าเวลาของตนเหลือน้อยลงไปทุกวัน

การฝึกทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนและพลิกแพลงเพื่อเอาชนะ

ขอบเขตเนื้อหาที่มุ่งเน้น

- การฝึกชั้นเลิศ
- การรบในอนาคต
- แนวทางการพัฒนาการฝึกเพื่อพัฒนาความกล้าหาญ
- ทหารมืออาชีพ
- อย่าเป็นนักรบที่จำนนต่อความคิดตัวเอง
- ว่าด้วยเรื่องผู้นำ
- Win hearts and minds

การฝึกทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนและพลิกแพลงเพื่อเอาชนะ

พล.ต.สุทัศน์ จารุมณี

การปฏิบัติการทางทหารในปัจจุบันมีความยุ่งยากและซับซ้อน หนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมผลงานการเขียนและแปลโดย พล.ต.สุทัศน์ จารุมณี ผล.พล.ร.7 ที่เคยนำเสนอไว้หลายที่หลายวาระด้วยกันตั้งแต่เป็น ผบ.พัน. เพื่อสะท้อนความคิดและประสบการณ์จริงของท่าน ไม่ว่าจะเป็นการฝึก การปฏิบัติตามแนวชายแดน และการปฏิบัติงานในพื้นที่ จตต.

การฝึกชั้นเลิศ

ทำไมต้องฝึก?

ผู้ที่ยึดถือเอาความว่า “ การสงครามเท่านั้นจะสอนให้รู้วิธีทำสงคราม ” โดยไม่ทำอะไรในเวลาสงบศึก ได้ชื่อว่าผู้นั้นนำตนไปสู่ความพราชัย ซึ่งสำหรับนายทหาร แปลว่าละทิ้งหน้าที่ซึ่งตนมีต่อชาติบ้านเมือง ” (จากหนังสือ หัวข้อยุทธวิธีทั่วไป โดยพลเอกพระเจ้าอยู่หัวฯ เจ้าฟ้ากรมหลวงพิษณุโลกประชานาถ)

การฝึก คือสิ่งที่ต้องครอบคลุมหมดทุกสิ่งรอบด้านและสัมพันธ์กับงานทุกอย่างที่หน่วยทหารต้องทำ แต่หากคิดแต่ทำตามสั่ง ตามวงรอบ ตามฤดูกาล หรือเป็นเพียงกิจกรรมแล้ว จะไม่ใช่การฝึกชั้นเลิศ

“ฝึกอย่างไรจะรบ” ในการรบต้องสามารถต่อสู้ อยู่รอด ชนะ ส่วนในภารกิจอื่นที่ไม่ใช่การสงครามต้องบรรลุภารกิจและเอาชนะภัยคุกคามทุกรูปแบบ

จะฝึกอะไร?

ควรตอบคำถามก่อน ว่า เราและหน่วยของเรา ทำอะไร

- กิจเฉพาะมาตรฐานสำหรับทหารทุกคน(Common Task)
- กิจเฉพาะตามตำแหน่ง/หน้าที่ และ ชำนาญการทางทหาร(Military Occupational Specialties (MOS))
- กิจเฉพาะสำคัญเพื่อบรรลุภารกิจที่หน่วยได้รับมอบ(Mission Essential Task List:MELT)
- การศึกษาและการพัฒนาความเป็นทหารอาชีพ (Professional Growth Development) ที่สามารถดำเนินการได้ภายในหน่วย

ดังนั้นต้องวิเคราะห์ภารกิจในอนาคต กำหนดกิจเฉพาะ แล้วฝึกตั้งแต่ปัจจุบัน การฝึกต้องมุ่งเน้นผลการปฏิบัติ และต้องมีวัตถุประสงค์

การฝึกที่จะบรรลุนโยบายดังกล่าว ต้องครอบคลุม

- (1) วัตถุประสงค์ของการฝึก คือ กำหนดผลที่ต้องการและฝึกให้บรรลุผลนั้น
- (2) การฝึกที่มีวัตถุประสงค์ คือ การฝึกที่สมเหตุสมผลตามองค์ประกอบที่เป็นจริง ต้องมีสิ่งเหล่านี้จึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่
 - (2.1) เรื่องที่ฝึก ที่เรียกว่า กิจเฉพาะ
 - (2.2) โจทย์ ปัญหา สถานการณ์ เครื่องช่วยฝึก เรียกว่า เจ็อนไซ
 - (2.3) ผลที่ต้องการ เรียกว่า มาตรฐาน

ที่จะเรียกว่าการฝึกชั้นเลิศ ผู้ฝึกต้องมอบกิจเฉพาะที่เหมาะสม ซึ่งผู้รับการฝึกสามารถทำได้ กำหนดเจ็อนไซสมจริง ผู้ฝึกต้องนำตนเองเข้าไปอยู่ด้วย นอกจากนั้นต้องตั้งใจ ทำท่ายให้ทำลายสถิติเดิม เพื่อสร้างมาตรฐานใหม่ๆ

ความสำเร็จของการฝึกประเมินได้จากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทุกครั้งหลังการฝึก เช่น ผู้เข้ารับการฝึก เข้มแข็งมากขึ้น เข้าใจอุดมการณ์มากขึ้น ภาคภูมิใจมากขึ้น มีความรัก ความผูกพัน และมีความเชื่อมั่นในผู้ฝึก ผบ.ชา สถาบัน และ ระหว่างกันและกันมากยิ่งขึ้น

หากจะคิดให้ครอบคลุม อาจแบ่งเรื่องที่จะฝึกออกเป็น 3 ลักษณะ หรือ 3 ระดับดังนี้

(1.) **ที่เคยทำมาแล้ว** โดยตั้งคำถามและหาคำตอบร่วมกันทั้งหน่วยให้ได้ว่า ที่เคยทำมาแล้วนั้นผลเป็นอย่างไร เมื่อดูจากสรุปบทบทวนหลังการปฏิบัติ (**After Action Review : AAR**) ประสบการณ์ บทเรียนจากการรบ และบรรดาเมฆหมอกและความผิดพลาดของสนามรบ ได้บอกอะไรกับเราบ้าง เมื่อตอบได้แล้วให้นำเอากิจเฉพาะ (**Common Task**) และกิจเฉพาะตามตำแหน่ง/หน้าที่ และ ชำนาญการทางทหาร (**Military Occupational Specialties (MOS)**) รวมทั้งวิเคราะห์หาค่า **Parameter** ของการปฏิบัติการกิจในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งประกอบด้วย กิจเฉพาะ (**Task**) เงื่อนไข (**Condition**) และมาตรฐาน (**Standard**) มาฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีก ฝึกจนกระทั่งสามารถแก้ไขจุดอ่อน สร้างมาตรฐานใหม่ ได้ขีดความสามารถร่วมใหม่เกิดความรู้ใหม่และนวัตกรรมใหม่ที่เหนือกว่าในอดีต และมั่นใจได้ว่าจะต้องดีขึ้นกว่าเดิม

(2.) **ที่กำลังทำอยู่** อาจเป็นตามเงื่อนไขดังนี้

- (2.1) เป็นสิ่งใหม่ที่ไม่เคยทำมาก่อน
- (2.2) เป็นสิ่งที่ทำต่อเนื่องมาจากอดีต
- (2.3) เป็นสิ่งที่ทำต่อเนื่องจากอดีต ปัจจุบัน และ อนาคต

(3.) **ที่จะต้องทำในอนาคต**

จะฝึกอย่างไร?

ผู้บังคับหน่วยและกำลังพลทุกคนในหน่วยนั้นๆ ต้องตอบเอง ทำเอง เป็นหลักและเป็นส่วนใหญ่ เพราะภัยคุกคามและสภาวะแวดล้อมของปฏิบัติการยุคใหม่ ทำให้พลวัต พัฒนาการ แนวคิด ทฤษฎี องค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการฝึกยุคใหม่ ไม่เพียงแต่จำเป็นต้องปรับตามให้ทันเท่านั้น แต่ต้องเปลี่ยนแปลงถึงขั้นต้องปฏิรูปจากการปฏิรูปนี้เอง ทำให้การฝึกซึ่งเดิมเคยเป็นกระบวนการที่คิดและทำจากบนลงล่าง ต้องเปลี่ยนเป็นจากล่างขึ้นบน ที่หลงเหลือไว้ให้เป็นกรรมวิธี จากบนลงล่าง คือ “ คำแนะนำ ”

“ ความกล้าหาญ เกิดจากการฝึกขั้นเลิศ การฝึกขั้นเลิศ เกิดจากผู้นำที่มีคุณภาพ ”

ทักษะ

ทักษะ เป็นผลโดยตรง จากความเชื่อ ค่านิยม คุณลักษณะ และ ความรู้
ความเชื่อ : หมายถึง สมมติฐาน ความยึดถือเอาตามชอบ แนวความคิด สิ่งทั้งหลาย
ค่านิยม : หมายถึง ทศนคติ เกี่ยวกับคุณค่า และความสำคัญของบรรดาผู้คน แนวคิดและสิ่งทั้งหลายรอบตัว
คุณลักษณะ : หมายถึง พฤติกรรมที่สั่งสม หล่อหลอมองค์ประกอบต่างๆ จนเป็นลักษณะประจำตัวที่มีความมั่นคงและสม่ำเสมอได้แก่ ความเป็นผู้นำที่ดี การบังคับบัญชาที่ใกล้ชิด การจงใจและให้เกียรติ
ความรู้ : สำหรับความรู้ของทหารอาชีพ มีความหมายมากกว่าเพียงความรู้ทางเทคนิคและยุทธวิธี คือ ต้องรู้ธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ โดยต้องเรียนรู้ตลอดชีวิตในเรื่องราวของมนุษย์และสิ่งหล่อหลอม ความเชื่อ ค่านิยม คุณลักษณะ และ สิ่งจงใจ ผู้นำที่ดีต้องเอาใจเขามาใส่ใจเรา

“ ทักษะจึงหมายถึงสิ่งที่เราทำ สิ่งที่เราเป็น และ สิ่งที่เรารู้ ”

การรบในอนาคต

กรณีศึกษา หรือแม้แต่ในเรื่องสมมติ คุณลักษณะต่างๆ ของตัวบุคคล ทั้งนายทหาร นายสิบ และ พลทหาร เป็นคุณลักษณะที่มีอยู่จริงในชีวิตทหาร ไม่ว่าจะเป็นความตื่นตระหนก หรือการรบพลีชีพ เป็นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในการรบจริงครั้งแล้วครั้งเล่าในประวัติศาสตร์การสงคราม จุดสำคัญ คือ ความเข้าใจในเรื่องมิติ ความเป็นมนุษย์ที่เกี่ยวกับการรบ ได้แก่ ความเชื่อมั่น ขวัญ ความกล้าหาญ ความรุกรบ วิธีการของผู้นำที่จะสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดสิ่งดังกล่าวขึ้นได้ในจิตวิญญาณของมนุษย์นั้นยังไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งผู้นำควรมุ่งตอบคำถามเหล่านี้ให้ได้

- ผู้นำแต่ละคนได้ทำในสิ่งที่ตนรับผิดชอบ ได้แก่ การนำหน่วยให้บรรลุภารกิจ และดูแลทุกข์สุขของผู้ใต้บังคับบัญชาได้อย่างไร
- ผู้นำมีวิธีการเหนี่ยวนำทหารของเขาให้กล้าหาญและรุกรบอย่างไร
- การกระทำใดของผู้นำที่ทำให้ทหารตื่นตระหนก และ เสียขวัญ
- การกระทำใดของผู้นำที่ทำให้การรบประสบชัยชนะ

"งานสำคัญของผู้นำ" คือ การปิดโอกาสความไม่ดี เปิดโอกาสแก่ความดีแล้วเอาความดีมาปฏิบัติภารกิจผู้นำ จะเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนา และหล่อหลอมค่านิยม และ คุณลักษณะในตัวผู้ใต้บังคับบัญชา

สำหรับ ค่านิยมและ คุณลักษณะ ของทหารอาชีพในตัวของ นายพลโจชัวลอเรนซ์ แชมเบอร์แลน ที่เราต้องการปลูกฝังแก่ผู้นำและทหารทั้งหลายได้แก่

- มีความสามารถทั้งทางเทคนิคและยุทธวิธี
- เป็นทหารผู้เชี่ยวชาญ
- เข้าใจในธรรมชาติของความเป็นมนุษย์
- นำหน่วยบรรลุภารกิจควบคู่กับการดูแลทุกข์สุขของผู้ใต้บังคับบัญชา
- เป็นผู้ที่มีเกียรติ มีความรู้ มีความสามารถในการจูงใจ

"ผู้นำหน่วย" ต้องสร้างสรรค์บรรยากาศให้ทุกคนผูกพันกันด้วยความเคารพ และเชื่อมั่นซึ่งกันและกันอย่างแน่นแฟ้น ทั้งใน **"ระหว่างทหารทุกคน"** **"ระหว่างทหารกับผู้นำ"** และ **"ในหมู่ทหารด้วยกันทุกระดับ"** ความผูกพันนี้ มาจากไหน ก็ได้มาจากการฝึกหนัก การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ จากการพูดจา การอบรม สั่งสอนอย่างจริงจัง ความผูกพันนี้คือรากฐานของวินัย และความเป็นปึกแผ่นของหน่วย

ถ้าผู้นำมีทักษะในการสอน การแนะนำ และการให้คำปรึกษาด้วยจะยิ่งทำให้ ผู้นำสามารถเป็น **"พลังขับเคลื่อน"** ที่สำคัญต่อการพัฒนา หล่อหลอม ค่านิยม และคุณลักษณะในตัวของผู้ใต้บังคับบัญชาและที่สำคัญสามารถทำให้ผู้นำหน่วยรองของเขาทุกคนทราบว่าจะนำและฝึกอย่างไร

"การฝึก" **"ยุทธวิธี"** และ **"ความเป็นผู้นำ"** เป็นสิ่งที่ต้องไปด้วยกันไม่สามารถแยกจากกันได้ ผู้นำที่ดีต้องมีความรู้ในอาวุธยุทธโศปกรณ์ และยุทธวิธี แต่ความรู้ดังกล่าวจะเปล่าประโยชน์ หากไม่สามารถจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา และไม่มี ความหมายเลย หากผู้ใต้บังคับบัญชาไม่เชื่อมั่นในตัวผู้นำ

"ผู้นำที่ดี" ควรมีการลำดับความคิด การวางแผน สื่อความหมาย การปฏิบัติตามแผนและการจูงใจ โดยมีความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ เหตุใดทหารจึงสู้รบ และ คนเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างไร ต้องรู้วิธีการสอน วิธี

จัดการกับภาวะความขัดแย้ง การค้นหาสาเหตุและการแก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นนักคิดและนักรบที่สามารถดึงจุดที่ดีในตัวผู้ใต้บังคับบัญชามาใช้ได้

รากฐานความเป็นผู้นำ ได้แก่ ค่านิยมของทหาร เช่น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ มีคุณลักษณะเหมาะสมสามารถทำหน้าที่เหล่านั้นได้แม้ภายใต้สภาพการณ์ที่คับขันอย่างรุนแรง

“คุณลักษณะ” คือสิ่งที่ช่วยให้ผู้นำสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองที่จะยังคงยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องภายใต้สภาพความกดดันอย่างหนัก มิฉะนั้น ผู้นำจะไม่สามารถแสดงตัวอย่างสุขุม มั่นคง และไม่หวั่นไหวต่อความกลัวต่อหน้าผู้บังคับบัญชาได้

สรุปว่า ผู้นำ และ ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความเชื่อ ค่านิยม คุณลักษณะ ความรู้ และทักษะทางทหารที่ถูกต้อง เขาจะทำการสิ่งที่ถูกต้องเสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในการรบที่เต็มไปด้วยอันตรายมากเพียงใดก็ตาม

การฝึกดุลยพินิจทางยุทธวิธี

การบรรลุภารกิจในปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม จำเป็นต้องฝึกหน่วยทหารขนาดเล็กยุคใหม่ให้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว จากแนวคิดฝึกลูกอย่างที่จะรบอาจจจะล่าช้าไป เพราะเป็นการฝึกเพื่อบรรลุภารกิจทางทหารในระดับยุทธวิธี ต่อจากนี้ไปเราจำเป็นต้องฝึกเพื่อบรรลุภารกิจทั้งหมดในระดับยุทธศาสตร์ ลักษณะสำคัญของการปฏิบัติการทางทหารยุคใหม่นั้นจะเป็นการใช้หน่วยระดับยุทธวิธี ปฏิบัติการเพื่อบรรลุผลในระดับยุทธศาสตร์

ซึ่งตามความเป็นจริง กองทัพได้รับมอบและปฏิบัติการระดับยุทธศาสตร์กันมานานแล้วทั้งการป้องกันชายแดน การรักษาความมั่นคงภายใน การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด การรักษาสันติภาพ แม้แต่การปฏิบัติตามแนวทางยุทธศาสตร์ **“เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”** แต่เราจำกัดตัวเองไว้ในระดับยุทธวิธีเรื่อยมา ท่ามกลางหน่วยงานที่หลากหลายที่ร้องขอให้เราไปช่วยหรือ ร่วมงานกัน เรามักแสดงบทบาทในฐานะลูกมือ

เมื่อความล้มเหลวทางยุทธศาสตร์เกิดขึ้น เราจะกลับไปหาสูตรเดิม คือ ฝึกลูกอย่างที่จะรบ และ ยกเอากฎระเบียบ คำสั่ง นโยบาย ข้อห้วงโย อย่างเต็มๆ มาทบทวนและเน้นย้ำ อาจจะทำให้ได้ว่า การฝึกยุคใหม่ไม่ใช่เพียงการฝึกให้เกิดความสามารถ แต่เพียง ทำได้ในสิ่งที่เป็นมาตรฐานเท่านั้น แต่เป็นการฝึกให้เกิดทักษะในการพลิกแพลง เพื่อให้สามารถทำได้ในสิ่งที่ยากขึ้นไปอีกได้

ดังนั้นเพื่อให้เห็นภาพชัดขึ้น การฝึกหน่วยทหารเล็ก จึงควร เป็นการฝึกการปฏิบัติบนพื้นฐานดุลยพินิจ โดยผู้บังคับหน่วยและกำลังพลรายบุคคล มีวงรอบการตกลงใจของตนเองที่เรียกว่า **ODDA LOOP** ได้แก่ การตรวจการณ์ (**Observe**) การปรับตามความพร้อม (**Orient**) การตัดสินใจ (**Decide**) และการปฏิบัติ (**Act**) ทำอย่างไรให้การตัดสินใจต่อเหตุการณ์เฉพาะหน้า ทุกครั้งถูกต้องเสมอซึ่งส่วนใหญ่ เป็นงานด้านยุทธวิธี กฎหมาย และความชอบธรรม นั่นหมายความว่า เมื่อจำเป็นต้องลั่นกระสุนออกไป ต้องบรรลุภารกิจทางยุทธวิธี บรรลุทางยุทธศาสตร์ และมีความชอบธรรม

ดังนั้นกองทัพได้เตรียมการหรือยัง ที่ผู้บังคับหน่วยทหารขนาดเล็กและเป็นกำลังพลรายบุคคล เป็น **“ลึบโท ยุทธศาสตร์”** กล่าวคือ เป็นทั้งทูต เป็นหน้าตาของปฏิบัติการ ได้ด้วย ซึ่งทหารยุคใหม่ต้องมีความพร้อมรบเพื่อการสงคราม และ ความพร้อมทางกฎหมาย ภายใต้สภาวะแวดล้อมความมั่นคงยุคใหม่

แนวทางการพัฒนาการฝึกเพื่อพัฒนาความกล้าหาญ

ความกล้าหาญ ไม่ใช่ความสามารถเฉพาะทางที่สามารถฝึกได้ด้วยแบบฝึกมาตรฐาน โดยแยกฝึกเป็นบุคคล หรือ โดยการศึกษาด้วยตนเอง เหมือนกับการฝึกอื่นๆ

การฝึกที่มอมเมาด้วยลัทธิ ความเชื่อ หรืออุบายให้ เคียดแค้น ชิงชัง จนกล้ากระทำการรุนแรงถึงกับยอมตายได้นั้น เรียกว่าความบ้าบิ่น ขาดสติปัญญา ไม่ถือว่าเป็นความกล้าหาญที่กองทัพและชาติต้องการ

อย่างไรก็ตาม หากจะจัดการฝึกเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาความกล้าหาญ ต้องพิจารณาองค์ประกอบรวมทั้งหมดว่า อะไรคือบ่อเกิดของความกล้าหาญ แล้ว นำสิ่งนั้นมากำหนดวัตถุประสงค์การฝึก ได้แก่ กิจเฉพาะ เจื่อนไข และมาตรฐาน ขณะเดียวกันก็พิจารณาว่า อะไรทำให้เกิดความกลัว ความสับสน และตื่นตระหนก ก็ป้องกันไม่ให้เกิดสิ่งนั้นขึ้นได้

จากกรณีศึกษา สิ่งที่เป็นบ่อเกิดของความกล้าหาญ ได้แก่

- การฝึกทำนองรบ
- การชักซ้อม
- การสัมมนาผู้นำ
- ความเชื่อมั่นในตัวผู้นำ
- ความเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน
- ความเชื่อมั่นในภารกิจ
- วินัย
- ความเชื่อ ค่านิยม คุณลักษณะ ความรู้ ทักษะที่ถูกต้อง
- ความมีส่วนร่วมในการวางแผน
- โรงเรียนภายในหน่วย (Unit School)

วิธีการดำเนินการ ต้องมีทั้ง การฝึก การอบรม การปรับปรุงลักษณะทหารและกิจกรรม / โครงการ ควบคู่กับ หลักสูตรการฝึก/อบรม และ สายการบังคับบัญชา

ตัวอย่างการฝึก ได้แก่ การฝึกทำนองรบ การฝึกเสมือนจริง การฝึกปฏิบัติโดยฉับพลัน การฝึกปฏิบัติภารกิจอิสระ โดยใช้ดุลยพินิจ การฝึกต่อสู้ป้องกันตัว การฝึกทดสอบกำลังใจเป็นหน่วย การใช้กิจเฉพาะทางยุทธวิธีของหน่วยทหารขนาดเล็กเป็นกีฬาทหาร การฝึกและตรวจสอบมาตรฐานกิจเฉพาะทางยุทธวิธี เช่น การฝึกทหารทรหด

ตัวอย่างการอบรม เช่น

- สัมมนาภาพยนตร์ : การใช้ประเด็นจากภาพยนตร์ สารคดี เป็นบทเรียน
- ถกแถลงเหตุการณ์ปัจจุบัน ใช้ประเด็นข่าว ประเด็นล่าสุดเป็นบทเรียน
- ต้องเข้าใจความหมาย ความเชื่อ ค่านิยม คุณลักษณะ ความรู้ ทักษะที่ถูกต้อง
- ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐาน เหมือนกันในหน่วย
- ประวัติศาสตร์ทหาร

ตัวอย่างการปรับปรุงลักษณะทหาร

- ต้องมีวัตถุประสงค์
- ต้องมีคุณลักษณะผู้นำ
- ต้องมีแผนบทเรียน
- การสร้างความกดดันต้องเป็น “เงื่อนไข” เพื่อการฝึก ไม่ใช่เพื่อแสดงอำนาจ
- ต้องเป็นไปตามหลักของสมรรถภาพร่างกายทางทหาร

ตัวอย่างกิจกรรม/โครงการ

- ส่งเสริม เติมเต็มสิ่งที่ไม่สามารถบรรจุในหลักสูตรการฝึกศึกษา
- ให้แต่ละคนค้นหา พัฒนาขีดความสามารถเฉพาะของตนเอง
- เปิดโอกาสให้มีความใกล้ชิดนอกเหนือสายการบังคับบัญชาและหลักสูตร

“สวัสดิการที่ดีที่สุดสำหรับทหาร คือ การฝึกชั้นเลิศ”

ทหารมืออาชีพ

จากหนังสือเรื่อง *The soldier and the state* ซึ่งเขียนโดย ดร.แฮมมิล ฮันดิงตัน นักรัฐศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มีคำตอบชัดเจนและเข้าใจง่าย ซึ่งโมเดลสำหรับการวิเคราะห์และตัดสิน ความเป็นมืออาชีพได้ ก็ต่อเมื่อพวกนั้นมีคุณลักษณะ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

- (1.) ความเชี่ยวชาญประกอบด้วย ความรู้ ความชำนาญ และความสามารถเฉพาะทาง
 - (1.1) ความเชี่ยวชาญในเทคนิค
 - (1.2) ความเชี่ยวชาญในทฤษฎี
 - (1.3) ความเชี่ยวชาญระดับบูรณาการอันกว้างไกล
- (2.) จิตวิญญาณรับผิดชอบ
 - (2.1) ต้องไม่ทำเกินขอบเขตความรู้ ความสามารถของตนเอง มาตัดสินใจชี้ขาดงานในอาชีพ
 - (2.2) มุ่งผลประโยชน์สูงสุดของสังคม
 - (2.3) ต้องมีความซื่อตรงต่อสังคม
- (3.) ร่วมมือประกอบกิจการในอาชีพเดียวกันย่อมมีความร่วมมือกันทำหน้าที่เพื่อสังคม จึงเกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน และ มีความผูกพันโดยอาชีพ

อย่าเป็นนักรบที่จ้านต่อความคิดตัวเอง

ในองค์กรที่ไม่เกื้อกูลแก่การเรียนรู้ นั้น คำว่าวิชาการ ทฤษฎี นามธรรม และอุดมคติ มักมีความหมายเชิงลบ มักถูกปฏิเสธและกีดกัน เพราะว่ามันจะแปลว่าเรื่องมาก พุดง่าย-ทำยาก ไม่มีจริง เป็นไปไม่ได้ และเข้าใจกันเอาเองว่า ไม่ใช่บุคลิกภาพของนักรบ/นักปฏิบัติ แต่เป็น นักคิด/นักวิชาการ ดังนั้น กรอบความคิด การทำงาน และการต่อสู้ขององค์กร จึงอาจถูกจำกัดด้วย วิธีคิด ประสบการณ์และ สไตล์ ของผู้นำที่อ้างว่าตนเป็น นักรบ/นักปฏิบัติ ซึ่งอาจจะเกิดจากความเกลียด/กลัววิชาการ และ ความคิดของลูกน้องที่เหนือกว่าอะไรที่นอกเหนือไปจากที่มีความเชื่อ จะถูกผลักไปอยู่ในแดนของ 4 คำนั้น (วิชาการ, ทฤษฎี, นามธรรม และ อุดมคติ) รวมทั้งลูกน้องที่คิดเห็นต่างจากตน ก็จะถูกกีดกัน หรือ เชี้ยไปให้พ้นทาง ซึ่งองค์กรเหล่านี้เมื่อเผชิญกับภัยคุกคามที่ไร้รูปแบบ เช่นทุกวันนี้ สิ่งที่เคย หรือ ควรทำได้ จะกลายเป็นสิ่งยาก จนถึงขั้นทำไม่ได้อีกต่อไป และเข้าสู่ลัทธิยอมจ้านนในที่สุด

การต่อสู้กับกลลวงของศัตรูที่ลอบกัด อ้ามहित และไร้รูปแบบด้วยวิธีของนักรบในลัทธิยอมจ้านนนั้น สู้ไปก็แพ้ไป ไม่ใช่เป็นการยอมจ้านนต่อข้าศึก แต่เป็นการยอมจ้านนกับตนเอง เพราะไม่กล้ารุกเข้าไป ว่าสิ่งใดเป็น ความเป็นไปได้ยาก และความเป็นไปไม่ได้ และก้าวไม่ข้าม ความเป็นจริง ทฤษฎี นามธรรม กับอุดมคติ ก็ จะหมายถึงความเสี่ยง ความเสียเปรียบและพ่ายแพ้ เพราะศัตรูไม่ต้องคำนึงถึงกฎหมาย คุณธรรม หรือ กฎเกณฑ์ใดๆ เพียงแฝงเร้นอยู่ในวิถีชีวิตผู้คนตามปกติ ใช้กลลวง ลอบกัด และ ความอ้ามहित

ทำไม จึงต้องฝึกโดยเริ่มต้นที่การสมมุติ ว่าถูกก่อกรวน ชุ่มโจมตี ถูกลอบยิง ถูกระเบิด? คำถามคือ เราจะ ทำลายโอกาสของศัตรูที่จะทำสิ่งเหล่านี้กับเราก่อนอย่างไร ถ้าทำลายโอกาสไม่ได้เราจะขัดขวางเขาอย่างไร และ ตอบโต้ด้วยชั้นเชิงที่เหนือกว่า แล้วกลับเป็นฝ่ายชนะได้อย่างไร

เราควรฝึกหน่วยทหารขนาดเล็กในแต่ละกิจเฉพาะ และแต่ละสถานการณ์ เพื่อคิดให้ได้ว่าศัตรูคิดและจะทำอะไร ทำให้ได้แล้ว กลับมาคิดและทำอีกด้าน เนื่องจากเราจะไม่ทำสิ่งเลวเหมือนศัตรู สลับกันไปมาจนเกิด ทักษะพิเศษ (Meta Skill) ที่เหนือกว่าศัตรูทุกด้าน ด้วยการเรียนรู้ร่วมกัน

องค์กรแห่งการเรียนรู้ จะทำให้ได้มาซึ่งขีดความสามารถใหม่ที่เหนือกว่าเดิม สิ่งที่เคยว่ายากก็จะทำได้ สิ่งที่ไม่กล้าคิดว่าจะมีจริง ก็จะทำให้เป็นจริงได้

ดังนั้น คำว่า นักรบ/นักปฏิบัติ และ นักคิด/นักวิชาการ ไม่ใช่บุคลิกที่แตกต่าง ไม่มีสิ่งใดสำคัญกว่า แต่ต้องอยู่ในผู้นำคนเดียวกัน ซึ่งต้องควรฝึกทักษะและปรับตัวให้เร็ว และพลิกแพลงให้เหนือกว่า

ว่าด้วยเรื่องผู้นำ

ผู้นำทหารต้องทำตัว และพัฒนาตนตั้งแต่ในยามปกติ ดังนี้

- (1.) มองการณ์ได้ไกล
- (2.) คิดงานได้ว่องไว
- (3.) ปฏิบัติได้รอบตัว

บทบาทและหน้าที่ของผู้บังคับหน่วย

- (1.) โค้ชและครูคนแรกที่สุด
- (2.) คอยพัฒนาเพิ่มพูนขีดความสามารถทั้งทางเทคนิคและทางยุทธวิธีของหน่วยตลอดเวลาและทุกรูปแบบ
- (3.) สร้างสรรค์และจรรโลงจิตสำนึกในหมู่ทหาร
- (4.) ใส่ใจใกล้ชิด
- (5.) ดำรงรักษาอุดมการณ์ทหารในหน่วยด้วยแบบฉบับทหารแท้

ผู้บังคับหน่วยจำต้องรู้ที่ รู้ทิศ และ คติวิธีไปล่วงหน้า เพราะงานทหารเป็นงานที่ครอบคลุมทุกมิติ ไม่มีเรื่องใดที่ไม่เกี่ยวข้อง ไม่มีเรื่องใดที่ไม่ต้องคิดเพราะการนำหน่วย จะต้องไปสู่คุณภาพ 2 ประการ

- (1.) ความพร้อม คือ ทำงานได้ทันที
- (2.) ความเหมาะสม คือ มีคนและเครื่องมือที่เตรียมไว้ตรงกับงานนั้นพอดี

การกำหนดเป้าหมาย และ จัดลำดับความเร่งด่วนของงานเพื่อปฏิบัติให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด เหมือนการตั้งเข็มทิศและคติวิธีที่จะไปไว้แต่เนิ่นๆ ก่อนจะเริ่มเดินทางแทนที่จะเดินไปคิดไป เป็นกรรมวิธีที่ทุกคนต้องร่วมทั้งในการวางแผนและในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ที่สำคัญคือผู้บังคับขาดต้องลงเล่นด้วย

การกำหนดเป้าหมาย

- (1.) การกำหนดภาพที่ตนเองต้องการเห็น ต้องการให้หน่วยเป็นอย่างไร ณ เวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต นั่นคือวิสัยทัศน์ของผู้บังคับหน่วย
- (2.) การกำหนดเป้าหมาย มีลักษณะคาดการณ์ไปข้างหน้ามีเนื้อหาแคบลง
- (3.) การกำหนดวัตถุประสงค์ ในลักษณะเฉพาะเจาะจงและวัดค่าได้ ซึ่งทุกคนควรมีส่วนร่วมคิด
- (4.) เป็นการวิเคราะห์วัตถุประสงค์เพื่อกำหนดกิจที่ต้องเป็นรูปธรรมและวัดค่าได้
- (5.) เป็นการกำหนดความเร่งด่วนของกิจต่างๆ เนื่องจากทรัพยากรเวลาอย่างย่อมีความจำกัดอยู่เสมอ
- (6.) การติดตาม ประเมินผล ตรวจสอบ

หมายเหตุ Vision หรือ วิสัยทัศน์ นั้นได้กลายเป็นคำที่พูดถึงกันมากที่สุด แต่ในสาระสำคัญทางทหาร คำนี้มีมานานแล้ว คาร์ล เคลาเซวิทซ์ ได้กล่าวถึงสาระสำคัญนี้ไว้ตั้งแต่ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยเทียบเคียงกับสิ่งที่เราเรียนกันว่า แสงสว่างภายใน ที่จะฉายส่องทางให้แม้ในเวลาที่มีมืดมิดที่สุด ซึ่งแม้ทัพนายกองอาจหันมาอาศัยเมื่อจำต้องตกลงใจภายในเสี้ยววินาที และแสงนั้นจะนำทางปฏิบัติไปสู่ความถูกต้องจนบรรลุภารกิจเสมอ ซึ่งในปัจจุบัน อาจมีใช้คำว่า เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา และ การมองเห็นภาพในใจซึ่งเกิดจากการมองไกลไปล่วงหน้า

Win hearts and minds

คู่มือผู้บังคับหน่วยทหารขนาดเล็กในการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ นาวิกโยธินสหรัฐ ปี พ.ศ.2549 ซึ่งอ้างอิงจากหลักนิยม FM 3-24 ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า

การเอาชนะจิตใจประชาชน เป็นเป้าหมายหลักของการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ เป็นสถานะที่ไม่อาจบรรลุได้อย่างสมบูรณ์ แต่เป็นความพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งการสนับสนุนจากประชาชน เท่านั้น และในการต่อสู้ดังกล่าว ต้องทำด้วยความพยายาม “ผนึกกำลังสนับสนุน” จากประชาชน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยจิตใจประชาชน หรือ อาจเรียกอีกอย่างว่า “การบริหารจัดการกระบวนการรับรู้ของประชาชน” นั่นเอง

การบริหารจัดการกระบวนการรับรู้ของประชาชน ด้าน “จิต” เป็นมิติด้านความคิด ซึ่งต้อง “ทำ” เพื่อ “แสดง” ให้เห็น เขาจึงตัดสินใจเลือกข้าง

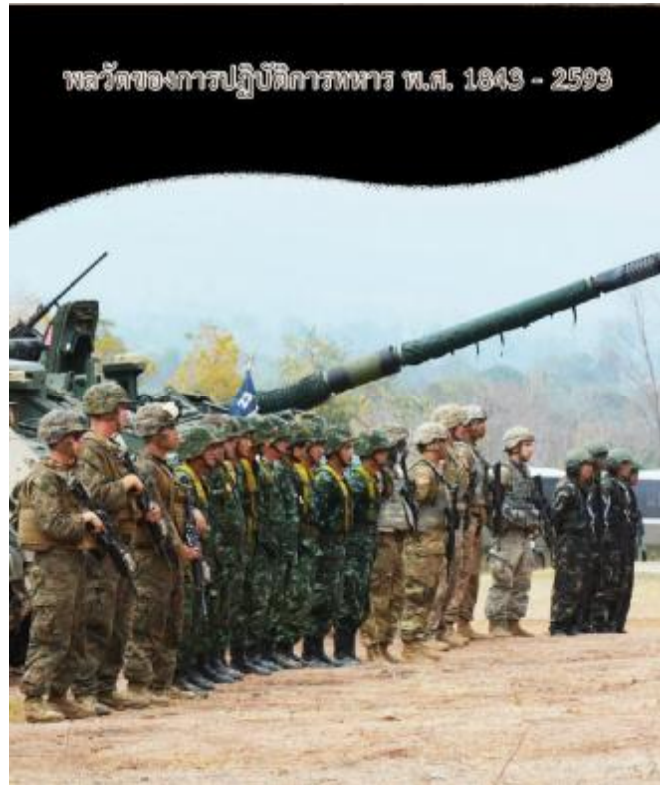
หมายถึง โน้มน้าวให้ประชาชนเห็นว่าฝ่ายเรา (เจ้าหน้าที่รัฐ) จะต้องเป็นฝ่ายชนะหรือประสบความสำเร็จแน่นอน ส่งผลให้ผู้นำชุมชนที่ยังลังเล ต้องตัดสินใจเลือกเข้าข้างที่จะชนะ ขณะเดียวกันเป็นการป้องปรามผู้ที่คิดจะเข้าข้าง หรือสนับสนุนฝ่ายตรงข้ามให้เลิกความคิดนั้น โดยแสดงให้เห็นว่า

- ฝ่ายเรายืนหยัดต่อสู้จนกว่าจะบรรลุเป้าหมาย
- ฝ่ายเรามีอำนาจโดยชอบธรรม และเชื่อถือได้เสมอ
- ฝ่ายเราและผู้สนับสนุนฝ่ายเรา มีความเหนือกว่าผู้ก่อความไม่สงบในทุกกรณี เช่น ความสามารถในการปรากฏกำลังได้ในทุกพื้นที่ และ คุ้มครองประชาชนได้อย่างสม่ำเสมอ ควบคู่กับความสำเร็จในการดำเนินการต่อผู้นำขบวนการ สามารถเอาชนะการปฏิบัติของผู้ก่อความไม่สงบได้อย่างต่อเนื่อง ย่อมทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นต่อฝ่ายเรามากขึ้น ทั้งนี้การปฏิบัติทั้งปวงต้องยึดถือคุณธรรมและทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ให้เกิดข้อกังขา หรือจุดต่างพร้อย

การบริหารจัดการกระบวนการรับรู้ของประชาชน ด้าน “ใจ” เป็นมิติด้านความรู้สึก ซึ่งเราต้องทำให้เขาสัมผัส จับต้องด้วยตนเอง ซึ่งมีที่มาจากการทำงานร่วมกัน

หมายถึงการโน้มน้าวประชาชนให้เชื่อว่า ชัยชนะของฝ่ายเรา หรือความสำเร็จในการปกป้องประโยชน์สุขของเขา ดำเนินการโดยสร้างให้ตระหนักรู้ว่าอะไร คือประโยชน์สุขร่วมกัน หรืออะไร คือความสำเร็จร่วมกันระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

พลวัตการปฏิบัติทางทหาร พ.ศ. 1843 - 2593

ขอบเขตเนื้อหาที่มุ่งเน้น

- การเปลี่ยนแปลงแบบปฏิบัติในการสงคราม
- การปฏิบัติกิจการทหารในศตวรรษที่ 14
- การเสริมสร้างกองทัพตะวันตกในฝรั่งเศส
- การเมืองมหาชนและลัทธิชาตินิยม
- สงครามกลางเมืองอเมริกา
- การปฏิบัติกิจการทหาร รัสเซีย เยอรมัน
- สงครามโลกครั้งที่ 1
- การปฏิบัติกิจการทหารในเยอรมัน
- อนาคตต่อไป

พลวัตของการปฏิวัติการทหาร พ.ศ. 1843 -2593

มีเนื้อหาเพื่อเชื่อมช่องว่างระหว่างผลงานเกี่ยวกับการปฏิวัติในกิจการทหาร และนำเสนอผลงานเขียนเกี่ยวกับการปฏิวัติที่แตกต่าง ที่เกิดในหลายๆ ศตวรรษที่ผ่านมา 2 ปราบกฏการณ์ คือ

- (1.) การปฏิวัติการทหาร ซึ่งถูกขับเคลื่อนด้วยการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมือง
- (2.) การปฏิวัติการทหาร ซึ่งสถาบันทหารได้ดำเนินการ

เพื่อเข้าใจรูปแบบการเปลี่ยนแปลง นวัตกรรม และการปรับตัว ซึ่งกล่าวถึง สงครามในโลกตะวันตกตั้งแต่ศตวรรษที่ 14 เริ่มต้นด้วยการปฏิวัติของกษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ 3 ในสงครามยุคกลาง ผ่านสถาบันทหารสมัยใหม่ของฝรั่งเศสในศตวรรษที่ 17 ไปจนถึงผลกระทบของการเมืองภาคประชาชนในการปฏิวัติฝรั่งเศส สงครามสายฟ้าแลบในเยอรมัน ผ่านงานเขียนของ นักเขียนหลายท่าน เช่น พลจัตวา Jonothan B. A.Bailey ,Mark Grimsley Holger H. Herwig, John A. Lynn Clifford JRogers, Dennis E.Sgiwalter รวมถึง MacGregor Knox ซึ่งเคยปฏิบัติหน้าที่ในสงครามเวียดนาม ที่ต่อมาเป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย สตีเวนสัน ที่สถาบันเศรษฐศาสตร์และการเมืองลอนดอน และ Williamson Murray ที่เคยปฏิบัติหน้าที่ในกองทัพอากาศสหรัฐ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เคยสอนที่มหาวิทยาลัยเยล วิทยาลัยการทัพเรือ วิทยาลัยการทัพบก และวิทยาลัยนาวิกโยธิน รวมถึงมีงานเขียนมากมายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ทหาร ศตวรรษที่ 20

การเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติในการสงคราม

การศึกษาปรากฏการณ์ที่เกิดในศตวรรษที่ผ่านมา เพื่อเสนอแนะสิ่งที่สำคัญยิ่งในการเปลี่ยนแปลงด้านการทหารแบบปฏิวัติที่ต้องเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 การปฏิวัติทหาร เป็นหัวใจของการ ถกเถียงในวอชิงตันเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในอนาคตพื้นฐานกรอบแนวคิดมาจากหลักการ 2 แห่ง

- (1.) ไมเคิล โรเบิร์ต นักประวัติศาสตร์ชาวอังกฤษ ได้นำเสนอไว้ว่า การปฏิวัติทหารเกิดขึ้นในต้นศตวรรษที่ 17 การสงครามของยุโรป ได้เปลี่ยนแปลงระบบพื้นฐานภายใต้การนำของกษัตริย์นักรบ อีตอลฟ์กึสตาฟ ของสวีเดน
- (2.) งานเขียนของนักทฤษฎีชาวโซเวียต ที่ระบุว่า การปลูกฝังลัทธิมาร์กซ์เลนิน ทำให้กองทัพแดงซิมซิบแนวคิดของการเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติ ซึ่งเป็นความพยายามของสตาลิน เพื่อทำให้แน่ใจถึง **"ความปลอดภัยในพื้นที่เขตหลัง"** และการควบคุมอำนาจเบ็ดเสร็จของสตาลินเอง ด้วยการกวาดล้างบุคคลชั้นนำ และได้ทำลายการพัฒนาหลักนิยมการยุทธ์สมัยใหม่ของกองทัพแดง ต่อมาเป็นหายนะที่สงครามสายฟ้าแลบที่เยอรมันเคลื่อนเข้าประชิดเพื่อทำลายสหภาพโซเวียต ทำให้ต้องเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติในการสงครามหลักนิยมการยุทธ์ ของสหภาพโซเวียตได้ถูกฟื้นฟูขึ้นอย่างช้าๆ และก้าวกระโดดไปเท่ากับความสำเร็จของเยอรมัน โดยต่อมาระบบนิวเคลียร์และจรวดของโซเวียตกลายมาเป็นคู่แข่งของตะวันตกด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ การปรากฏขึ้นของเทคโนโลยีสมัยใหม่ของสหรัฐ ในปี 2513 เช่น อาวุธนำวิถีที่แม่นยำ จรวดร่อน และ เครื่องบินล่องหน ได้ต่อแนวคิดที่สำคัญต่อสหภาพโซเวียต ซึ่งมีมุมมองต่อเทคโนโลยี ที่จะเป็นการ **"ปฏิวัติกลยุทธ์ทางทหาร"** ที่เห็นว่าความก้าวหน้าเหล่านี้สามารถเพิ่มอำนาจการทำลายของอาวุธได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเห็นว่า อาวุธอัจฉริยะ ใหม่ เทคโนโลยีสูงของสหรัฐ ได้ถูกพัฒนาและคุกคามต่อยุทธศาสตร์ และ หลักนิยมการยุทธ์ของโซเวียตที่ล้าหลังมากในขณะนั้นและต่อมาชัยชนะอย่างเด็ดขาดของสหรัฐในสงครามอ่าวครั้งที่ 2 ได้เพิ่มความสนใจไปยังกองทัพสหรัฐ

รูปแบบและแนวความคิดการปฏิวัติทางทหาร

แนวคิดแรกและมีผลมากที่สุด คือ การปฏิวัติการทหารที่มีลักษณะเป็นการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานของโครงสร้างของสงครามโดยเป็นการปฏิวัติทางทหาร 5 ประการ คือ

- (1.) การเกิดขึ้นของรัฐชาติใหม่ในศตวรรษที่ 17 ซึ่งมีพื้นฐานจากองค์กรขนาดใหญ่ของพลังอำนาจทางทหารที่มีวินัย
- (2.) การปฏิวัติฝรั่งเศสตอนปลายศตวรรษที่ 18 ซึ่งได้รวมเอาการเมือง ภาคประชาชนและการสงครามเข้าด้วยกัน
- (3.) การปฏิวัติอุตสาหกรรมตอนปลายศตวรรษที่ 18 และหลังจากนั้น สามารถทำให้จัดหาอาวุธ จัดให้มีเครื่องแบบ เลี้ยงดู จ่ายเงิน และเคลื่อนย้ายได้รวดเร็วเข้าสู่สนามรบเพื่อรวมกำลัง
- (4.) สงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งได้ผลพวงจากการปฏิวัติฝรั่งเศสและปฏิวัติอุตสาหกรรม เกิดเป็นรูปแบบสงครามในศตวรรษที่ 20
- (5.) การประดิษฐ์อาวุธ นิวเคลียร์ ซึ่งมีผลตรงกันข้ามกับที่คาดไว้ในสงครามเย็น ซึ่งการปฏิวัติข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นตามมาก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางทหารอย่างพลิกโฉม

ยุทธโศภณณ์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถสร้างความสำเร็จผลในสนามรบต่อกองทัพ ที่เกณฑ์สรรพกำลังจากสังคม ความอ่อนตัวที่เกิดจากการเมืองภาคประชาชน หรือ ไม่มีทักษะสามัญทางเทคโนโลยีที่กว้างและลึกทั่วสังคมที่ผ่านการปฏิวัติอุตสาหกรรม เช่น กรณีคอมมิวนิสต์ที่เวียดนาม ได้ผสมผสานความร้อนแรงในการปฏิวัติของฝรั่งเศส อาวุธที่ได้รับการสนับสนุนจากมอสโกและจีน ผนวกกับวัฒนธรรมจารีตที่หวาดกลัวต่างชาติอย่างฝังแน่น และการจัดขบวนกรแบบระบบราชการ ก็สามารถเอาชนะมหาอำนาจได้

การปฏิวัติในกิจการทหาร (Revolution in Military Affairs)

องค์กรทหารเริ่มการปฏิวัติในกิจการทหาร โดยวางแผนวิธีใหม่ๆ ในการทำลายฝ่ายตรงข้าม เพื่อดำเนินการดังกล่าวทหารต้องเปลี่ยนแปลงฐานที่สำคัญด้าน สังคม การเมือง และการทหาร ซึ่งต้องคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น การปฏิวัติทางการทหารต้องผนวกความซับซ้อนของนวัตกรรมทางยุทธวิธี การจัดหน่วยหลักนิยมและเทคโนโลยี เพื่อใช้วิธีการตามแนวคิดใหม่ๆ ในการสงคราม

ตารางการปฏิวัติในกิจการทหารและการปฏิวัติทหาร

<p>การปฏิวัติในกิจการทหาร (RMA) ของช่วงยุคกลางและต้นยุคสมัยใหม่ การปฏิวัติในกิจการทหารที่เป็นผลและเกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none">- คัมธนูยาว- ยุทธศาสตร์ รุก - รับ- ดินปืน- การสร้างป้อม ค่ายสมัยใหม่
<p>การปฏิวัติการทหารครั้งที่ 1 การเกิดรัฐสมัยใหม่ศตวรรษที่ 17 และสถาบันทหารสมัยใหม่ การปฏิวัติในกิจการทหารที่เป็นผลและเกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none">- การปฏิรูปยุทธวิธีของดัทช์และสวีเดน- การปฏิรูปยุทธวิธีและการจัดหน่วยทหารของฝรั่งเศส- การปฏิวัติการทหารเรือ- การปฏิวัติการเงินอังกฤษ- การปฏิรูปการทหารของฝรั่งเศสหลังสงคราม 7 ปี
<p>การปฏิวัติการทหารครั้งที่ 2 และ ครั้งที่ 3 : การปฏิวัติฝรั่งเศสและการปฏิวัติอุตสาหกรรม การปฏิวัติในกิจการทหารที่เป็นผลและเกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none">- การระดมสรรพกำลังทางการเมืองและเศรษฐกิจของชาติ- สงครามแบบนโปเลียน (การทำลายล้างในสนามรบของกำลังข้าศึก)- พลังอำนาจทางการเงินและเศรษฐกิจจากการก้าวสู่ความเป็นอุตสาหกรรม (อังกฤษ)- การปฏิวัติเทคโนโลยีสงครามทางบกและการคมนาคม (โทรเลข ทางรถไฟ เรือไอน้ำ ปืนใหญ่ และปืนเล็กที่ใช้ดินปืนที่มีควินน้อยยิ่งได้รวดเร็ว อาวุธอัตโนมัติ)- การปฏิวัติสงครามทางเรือของฟิชเชอร์ เรือรบที่มีปืนใหญ่ทั้งหมดและกองเรือ
<p>การปฏิวัติการทหารครั้งที่ 4 สงครามโลกครั้งที่ 1 ผสมผสานสิ่งที่มี 3 ประการอย่างถาวร การปฏิวัติในกิจการทหารที่เป็นผลและเกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none">- ยุทธการและยุทธวิธีผสมเหล่า- การยุทธ์สายฟ้าแลบ- การโจมตีที่ระเบิดทางยุทธศาสตร์- สงครามเรือบรรทุกเครื่องบิน- สงครามเรือดำน้ำ- สงครามยกพลขึ้นบก- เรดาร์- ข่วกรองการสื่อสาร
<p>การปฏิวัติการทหารครั้งที่ 5 ระบบยิงจรวดนำวิถีและอาวุธนิวเคลียร์ การปฏิวัติในกิจการทหารที่เป็นผลและเกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none">- การลาดตระเวนและการโจมตีที่แม่นยำ- อากาศยานล่องหน- การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์และเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการควบคุมบังคับบัญชา- อำนาจทำลายล้าง เป็นกลุ่มก้อนที่เพิ่มขึ้นของอาวุธ ตามแบบ

การปฏิวัติกิจการทหารในศตวรรษที่ 14

อาทิตยดวงใหม่ : การปฏิวัติในกิจการทหารในศตวรรษที่ 14 ของอังกฤษ

คลิฟฟอร์ด เจ. โรเจอร์

การครองราชย์ของกษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ 3 (ค.ศ.1327-77) อังกฤษได้ปฏิวัติทางทหารอย่างจริงจัง โดยสามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันของประเทศจากอำนาจทางทหารครั้งแรกที่กษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ 3 ครองราชย์ อังกฤษยังไม่เป็นที่น่าสนใจมากนัก ไม่มีใครพูดถึงความห้าวหาญรุกรบของชาวอังกฤษ แต่ชาวอังกฤษก็ฝึกฝนความชำนาญในการใช้อาวุธเป็นอย่างดีในช่วงที่กษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ 3 นี้ครองราชย์ จนกระทั่งชาวอังกฤษเป็นนักรบที่ดีที่สุด มีผู้บันทึกประวัติศาสตร์ไว้ว่า ในช่วงการครองราชย์ เอ็ดเวิร์ดที่ 3 “ทหารอังกฤษ 2 คนก็ยากจะสู้กับทหารสก๊อตที่อ่อนแอ 1 คน” แต่ตรงกันข้าม ในรุ่นต่อมา “ทหารฝรั่งเศส” 100 คน ก็ยากที่จะคิดหรือกล้าที่จะเผชิญกับทหารอังกฤษ 20 คนในสนามรบหรือที่ทำการรบ

ซึ่งจากการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลง ผ่านมุมมองการปฏิวัติทางทหารของกษัตริย์เอ็ดเวิร์ด นับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิวัติทหารราบ ของต้นศตวรรษที่ 14 ประกอบด้วย 4 ส่วนหลัก คือ (1) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (2) การพัฒนาระบบต่างๆ (3) นวัตกรรมยุทธ และ (4) การปรับการจัดหน่วยทหาร

เทคโนโลยี

องค์ประกอบทางเทคโนโลยีที่เด่นชัดคือ คันธนูที่ทำจากไม้สน ซึ่งเป็นอาวุธพื้นฐานลักษณะเดียวกับคันธนูไม้ทั่วไปที่ใช้มาตั้งแต่ยุคหินใหม่ แต่ยาวกว่า สามารถยิงได้ไกลกว่า มีอำนาจสังหารแม้แต่ทหารสวมเกราะ ซึ่งต่อมารุ่นแบบคันธนูยังเป็นอาวุธหลักของราชวงศ์อังกฤษกว่าครึ่งศตวรรษ ต่อมาได้มีการเกิดขึ้นของอาวุธที่ใช้ดินปืน และการพัฒนาเกราะและม้าศึกของอังกฤษ รวมถึงปืนใหญ่ การใช้จ่ายเงินอย่างสูงมากเกี่ยวกับยุทธโศภนทางทหารทำให้ขีดความสามารถของอัศวินอังกฤษ และต่อมา ทหารม้าของอังกฤษได้รับการติดอาวุธที่ดีที่สุดของยุโรป

การจัดหน่วยทหาร

กองทัพอังกฤษได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง การจัดหน่วย การธรรการที่สำคัญ ทหารราบที่อังกฤษที่แบนน็อคเบิร์น ได้ถูกเกณฑ์เกือบทั้งหมดด้วยการจ่ายค่าตอบแทน โดยทั่วไปแต่ละสองมณฑล จะมีสองขุนนางที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อรวบรวมชายฉกรรจ์ และคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมตามจำนวนที่กษัตริย์กำหนดเพื่อเป็นทหารสำหรับการรบที่จะมีขึ้น จากนั้นมณฑลต่างๆก็จะจ่ายยุทธภัณฑ์ที่จำเป็น แล้วส่งตัวไปจัดรวบรวมของราชสำนัก ผู้รวบรวมกำลังทั้งหมดได้รับค่าตอบแทนจากราชสำนัก ตั้งแต่ปี ค.ศ.1334 เป็นต้นมา กำลังทั้งหมดจากกองทัพของกษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ 3 จึงประกอบด้วยชายที่ได้รับเงินค่าจ้างจากกษัตริย์ จากเดิมที่มีการเรียกประจำการโดยระบบศักดินา ซึ่งการจ่ายเงินจำนวนมากส่งเสริมต่อการเข้าประจำการเป็นทหารโดยสมัครใจ มีข้อดีอย่างยิ่ง สำหรับพลังอำนาจในการรบของกองทัพอังกฤษ (โดยทั่วไปจ่ายล่วงหน้าสามเดือนหรือ ครึ่งปี)

ยุทธวิธี

รูปแบบของยุทธวิธีที่ใช้ในการรบสองครั้งแรกของกษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ดับพลินมัวร์ และ ฮาลิตันฮิลล์ จะทำการรบด้วยยุทธวิธีที่เรียกว่า ยุทธวิธีดับพลิน โดยจัดรูปขบวนตรงกลางเป็นทหารม้าลงรบเดินเท้ามีระยะเคียงชิดกัน โดยใช้หอก คล้ายทวน ปีกทั้งสองเป็นพลธนูเฉียงล้าไปข้างหน้าเพื่อยิงใส่ด้านหลังและปีกของกำลังใดๆ ที่โจมตีต่อทหารม้าหนัก แม้ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ แต่ได้เริ่มฝังรากในรัชสมัยพระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 2 จึงเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิวัติทหารราบกว้างๆ ของต้นศตวรรษที่ 14 ที่ว่าแม้แต่อัศวินก็ควรจะลงรบเดินเท้า ซึ่งต่างจากรุ่นก่อนที่อำนาจการทำลายขวัญด้วยการรบบนหลังม้า

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ทั่วไปเสนอว่าควรหลีกเลี่ยงการเปิดการรบเมื่อสามารถทำได้ โดยมีป้อมปราการที่มีความเหนือกว่ายากยิ่งต่อการบุกโจมตี ก็จะต้องเพิ่มความเข้มแข็งทางยุทธศาสตร์การตั้งรับวิธีทางยุทธศาสตร์ ที่พระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 3 ทรงใช้ผสมผสานยุทธศาสตร์รุก เข้ากับยุทธวิธีเพื่อบังคับให้ข้าศึกยอมจำนน คือ โจมตีเมืองสำคัญเมืองหนึ่งของข้าศึก จนฝ่ายตั้งรับมีท่าทีที่จะยอมแพ้ โดยกองทัพของฝ่ายตรงข้ามต้องเข้าสู่หากผู้นำไม่ต้องการเห็นเมืองดังกล่าวย่อยยับ อีกวิธีที่ใช้การปล้นสะดมและเผาทำลาย ซึ่งจะส่งผลต่อ การประสพความย่อยยับทางเศรษฐกิจและการปกครองที่การปล้นสะดมและเผาทำลายทำให้เกิดขึ้น ซึ่งวิธีการดังกล่าวไม่ใช่เรื่องใหม่ และวิธีการดังกล่าวนำไปสู่ชัยชนะในการรบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสองครั้งในรัชสมัยของพระองค์ ทำให้สกอตแลนด์ต้องยอมรับการปกครองของกษัตริย์เอ็ดเวิร์ด และกดดันให้ฝรั่งเศสต้องพยายามสงบศึกตามความต้องการของพระองค์ ชัยชนะในสนามรบ เกิดจากการที่ทหารทำการรบอย่างเข้มแข็ง และความเป็นผู้นำที่ดี รวมทั้งระบบยุทธวิธี และอาวุธที่ยอดเยี่ยม ทำให้ชัยชนะทางยุทธวิธีสามารถเป็นชัยชนะทางยุทธศาสตร์เช่นกัน ความสามารถของพระองค์ทรงทำให้ได้รับการสนับสนุนด้วยความนิยมชมชอบที่ยั่งยืน พระองค์นำความสามารถทางยุทธศาสตร์และความเข้มแข็งทางยุทธวิธีของพระองค์เข้าดำเนินการ สุดท้ายทรงฉลาดที่จะรับฟังคำแนะนำที่เจ้าชายแบล็คและเจ้าชายเฮนรีทรงเตือนพระองค์ไม่ให้ทรงละโมภมากเกินไปในยามสงบ ผลทำให้เกิดสนธิสัญญาเบรตีย์ ซึ่งเปลี่ยนชัยชนะทางทหารไปเป็นความสำเร็จทางการเมือง

สรุป

การปฏิวัติกิจการทหารในอังกฤษในศตวรรษที่ 14 ได้ให้หลักการทั่วไป คือ การพัฒนาอาวุธยุทธโปกรณ์และการจัดหน่วยทหาร ยุทธวิธีที่เข้มแข็ง การที่ผู้นำทางทหารพัฒนาและใช้ยุทธศาสตร์ต่างๆ สร้างสถานการณ์ที่ถูกต้อง แล้วเปลี่ยนความสำเร็จในสนามรบไปเป็นผลลัพธ์ทางการเมือง ซึ่งมาจากการอุทิศตนของเหล่าผู้นำทหารที่ยอดเยี่ยม ซึ่งส่งผลต่อการปฏิวัติกิจการทหารของพระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 3

การเสริมสร้างกองทัพแบบตะวันตกในฝรั่งเศสใน ศตวรรษที่ 17

ศิลปะการสงครามในยุโรปศตวรรษที่ 17 เป็นไปผ่านการปฏิรูป จนกลายเป็นพื้นฐาน ซึ่งการปฏิวัติการทหารเป็นการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ สิ่ง ตั้งแต่ยุทธวิธีไปจนถึงสายการจัดหน่วย ทำให้กองทัพมีคุณลักษณะต่างๆ ฝรั่งเศสได้กลายเป็นผู้นำคลื่นของความเปลี่ยนแปลง ในช่วงมหาศตวรรษ ที่พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ได้รับการขนานพระนามว่า พระสุริยะเทพ โดยทรงจัดตั้งรูปแบบต่างๆ ในกองทัพอย่างมาดด้านโครงสร้าง การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีโดยไม่มีเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติ

การทหารของฝรั่งเศสสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 มีตัวอย่างของนวัตกรรมทางเทคโนโลยีหลักๆ 2 ประการที่ไม่สามารถส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติต่อสงครามได้ คือ การใช้ปืนคาบศิลาแบบนกสับ และดาบปลายปืน จนกระทั่งกลางศตวรรษ ฝรั่งเศสได้สร้างระบบปืนใหญ่แบบใหม่ ที่เพิ่มความคล่องแคล่ว และประหยัด ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงสงคราม ให้ความสนใจ และเป็นการพัฒนาของปืนใหญ่อย่างมาก

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ 3 ประการในศตวรรษที่ 17

- (1.) ทศศตวรรษใหม่และความรู้สึกไม่ยอมพ่ายแพ้ในการรบ เป็นการปลุกฝังความอดทนอดกลั้นในการรบ
- (2.) การใช้การฝึกเพื่อควบคุมและธำรงกองทหารตามแนวทางการปลุกฝังการทำสงคราม
- (3.) การเกิดหน่วยทหารรูปแบบใหม่ เช่น หน่วยทหารแบบกรม

การพัฒนาที่เห็นได้ชัด คือ การแยกสตรีและเด็กส่วนใหญ่ ออกจากประชาคมทหารเดิม กองทัพของศตวรรษที่ 16 และต้นศตวรรษที่ 17 มีผู้ติดตามเป็นจำนวนมาก ทหารจะนำภรรยาและเด็กไปด้วย สตรีมักจะช่วยทหารเหมือนเป็นคนรับใช้ แม้ว่าผู้ชายจะอยู่แถวหน้าของการรบ ซึ่งต่อมาในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ได้ตัดกลุ่มคนที่ไม่ใช่กำลังรบเหล่านี้ออกจากขบวนทัพ และอนุญาตเฉพาะพ่อค้าเร่ หญิงที่ติดตามกองทัพ หรือรักษาร้านค้า เพื่อขายเสบียงแก่ทหาร ในจำนวนพอประมาณเพื่อบริการกำลังทหาร อาจจะมีสตรีที่ติดตามไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่คนซักผ้า เย็บผ้า และพยาบาลของกรม แต่กลุ่มผู้ติดตามจำนวนมากไม่มีแล้วซึ่งการแยกกลุ่มเฉพาะผู้ชายออกจากความสัมพันธ์และพันธะอื่นๆ ทำให้ทุ่มเทจิตใจในความจงรักภักดีกับหน่วย ส่งผลต่อขวัญทหารอาชีพ ทหารสังกัดกรมของพระเจ้าหลุยส์ มีเวลาสำหรับตนเองน้อยมาก จึงมีเวลาทุ่มเทกับการฝึกกรมนส่วนใหญ่มีคนฝรั่งเศสรวมอยู่ด้วย ซึ่งแม้กรมจะประกอบด้วยทหารต่างชาติ แต่จะมีรูปแบบเป็นกองกำลังประจำการรัฐ มากกว่า กองทหาร กรมทหารแบบใหม่จะใช้เวลาเพิ่มขึ้นในการจัดเตรียม แต่สามารถจะควบคุมได้มากขึ้น เป็นมาตรฐานสากล การเกิดขึ้นของกรมและรัฐสมัยใหม่ที่มีระบบราชการแบบรวมศูนย์

การเมืองมหาชนและลัทธิชาตินิยม

การเมืองภาคประชาชนและลัทธิชาตินิยมในการปฏิวัติทางทหาร การปฏิวัติฝรั่งเศส หลังจากนั้น

แม็คเกรกเกอร์ น็อก

การปฏิวัติของระบบอุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ภายหลังจาก
พันยุคเกษตร การปฏิวัติทางทหารได้เปลี่ยนแปลงในลักษณะความมุ่งหมายของสงคราม นำมาซึ่งผลลัพธ์
คือ อุดมการณ์ การเมือง สังคม เศรษฐกิจ ประชากร

มีการพัฒนาของความเชื่อทางการเมือง ซึ่งแพร่หลายในแวดวงวิชาการของฝรั่งเศส ว่าฝรั่งเศสไม่ใช่เพียง
แค่กลุ่มกษัตริย์ผู้ปกครอง ซึ่งต่อมาการปฏิวัติได้โละทิ้งประเทศแบบเก่า ที่มีกษัตริย์ ขุนนาง ศาสนจักร
แล้วสร้างชาติใหม่ด้วยการนองเลือด เพื่อเสรีภาพและความเท่าเทียม ตามทฤษฎีประชาชนภายใต้กฎหมาย
และกติกายึดมั่น ทำให้สงครามในปี 1792-1814/15 กลายเป็นสงครามสมัยใหม่ครั้งแรก ซึ่งเป็นสงครามแรก
ระหว่างชาติต่างๆ โดยแรกเริ่มเป็นการกระทำโดยฝรั่งเศส

การปฏิวัติการทหารที่เกิดขึ้นตั้งแต่สงครามการปฏิวัติ คือ การปฏิวัติการเมือง อุดมการณ์ ที่เปลี่ยนรูป
จากสงครามจากบนสู่ล่าง จากยุทธศาสตร์ไปถึงยุทธการ และการส่งกำลังบำรุงจนถึงยุทธวิธี

สุดท้าย การปฏิวัติได้ทำลายล้างข้อจำกัดของสงครามที่มีอยู่ในลักษณะของกองทัพในระบอบการปกครอง
แบบเก่า ณ ตอนนั้น ทหารยังไม่ถูกตัดออกจากสังคม แต่เป็น สหาย มิตรร่วมชาติ และ ประชาชน รวมถึง
เป็นทหารของฝรั่งเศส ซึ่งกระตุ้นความรู้สึกนึกคิดของทหารหาญที่รุนแรงยิ่งขึ้น เป้าหมายคือการเชื่อฟังที่มี
วิจารณ์ญาณตามคำกล่าวของรัฐมนตรีสงคราม ไม่ใช่การเชื่อฟังของทาสแต่เป็นของเสรีชน ดังนั้นเมื่ออยู่
ในสนามรบ ทหารใหม่หนีทัพน้อยกว่าทหารในระบอบการปกครองเก่า และ ทำให้เกิด “การเปิดโอกาส
ก้าวหน้าตามความสามารถ” เช่น ร้อยโทโบนาปาร์ต

กองทัพฝรั่งเศส ค่อนข้างเป็นเครื่องมือทางการเมืองในการขยายประเทศฝรั่งเศสและปลูกฝังความคิด
ความเป็นชาตินิยมให้กับฝรั่งเศส

ภายหลังการเข้ายึดอำนาจสูงสุดในปี ค.ศ. 1799 ของ โบนาปาร์ต นายพลหนุ่ม ในฐานะทหารปืนใหญ่ได้เสริม
ความบอบบางทางยุทธวิธี โดยให้สิทธิพิเศษในเหล่าของตน นโปเลียนสร้างความสมบูรณ์แบบของระบบ
กองพล โดยจัดกลุ่มกองพล กองทัพน้อย นโปเลียนได้สร้างระบบฝ่ายเสนาธิการและกองบัญชาการ มีขนาด
และความซับซ้อนที่ไม่เคยพบมาก่อน มีเอกภาพในการบังคับบัญชา มีความสามารถในการยุทธ์
พลังการขับเคลื่อน และความรวดเร็วในการปฏิบัติ นโปเลียนได้ทำการเกณฑ์กำลังจำนวนมาก และ
ความรู้สึกชาตินิยมรุนแรง ทำให้กองทัพเป็นระเบียบแบบแผนและเป็นการถาวร

ความสำเร็จที่ยั่งยืนที่สุดของนโปเลียน มี 2 ส่วนคือ (1) การทำให้กองทัพของฝรั่งเศสเป็นกองทัพของชาติ
และ (2) การสร้างความเป็นทหารแก่ชาติ นโปเลียนให้เกียรติยศ ในการเรียกเกณฑ์พลทหาร เนื่องจาก
เป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำ นโปเลียนพยายามให้บรรดาทหารเป็นส่วนสำคัญในกลุ่มชนชั้นนำหลังการปฏิวัติ
ฝรั่งเศส เพื่อดึงดูดใจให้คนอยากเข้าเป็นทหาร การจ่ายเงินที่สูงและเงินรางวัล การจัดพิธีการทางทหารก่อน
ในพิธีการเฉลิมฉลองต่างๆ ทำให้ฝรั่งเศสในศตวรรษต่อไปเป็นชาติแห่งความเป็นทหาร

ซึ่งนักปฏิรูปการทหารมีคำตอบในการเปลี่ยนแปลงแบบปฎิวัติของนโปเลียน คือ ทหารที่เป็นนักคิด เฉพาะผู้ปฏิบัติงานทางทหารมาทั้งหมดแล้วจึงสามารถทำได้ และระบบฝ่ายเสนาธิการและเหล่านายทหาร สัญญาบัตรที่เป็นนักคิดซึ่งได้รับการฝึกฝนผ่านการศึกษา

ภายหลังจากที่นโปเลียนพ่ายแพ้ในรัสเซีย และถูกขับไล่ออกจากเยอรมัน รวมถึงสูญเสียบัลลังก์ของพระองค์ นักปฏิรูปได้ออกกฎหมายการเป็นทหารแบบสากลแท้จริงเป็นครั้งแรกของยุโรป ต่อมาจึงมีการปฏิรูป การศึกษาทางทหาร หัวใจของการศึกษานี้ คือความคิดที่สำคัญยิ่งใหญ่นบนความรู้ความเข้าใจไปประวัติศาสตร์ทหาร และความเป็นทหารอาชีพ และเป้าหมายที่จะทำให้ทหารฝ่ายเสนาธิการไม่เพียงแต่เป็นผู้ช่วยผู้บังคับบัญชาเท่านั้น แต่ยังเป็นกลุ่มของระบบประสาทส่วนกลาง สำหรับการวางแผนยุทธศาสตร์ และ การควบคุมทางยุทธการที่จะควบคุมภูมิปัญญาที่สั่งสมความคิดที่ดีที่สุดที่กองทัพจะสามารถหาได้ จึงดำรงไว้เพื่อเป็นหลักประกันว่า กำลังจะรบในตำบลที่เหมาะสม ณ เวลาที่เหมาะสม

สรุป

การปฏิวัติชาตินิยม การปฏิวัติทางทหารได้เริ่มขึ้น ไม่มีใครสามารถยับยั้งการเมือง ภาคประชาชน หรือ สงครามมวลชนได้ สำหรับนักรบที่เป็นนักคิด ได้มีการลดช่วงการควบคุมของผู้นำ หน่วยขนาดเล็กเหลือเพียงกำลังพลไม่กี่คน การเพิ่มขนาดของกองทัพ การควบคุมบังคับบัญชาที่มีความซับซ้อนขึ้น และกองทัพรัสเซียได้ปฏิรูป เป็นกองทัพประชาชน สังคมนิยมแห่งชาติที่รบในสงครามที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งปฏิวัติโลกที่แบ่งแยกชนชั้น ทำให้เปิดโอกาสความก้าวหน้าของทหารอาชีพ อำนาจการยิงที่เพิ่มขึ้นเป็นการปฏิวัติวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การปฏิวัติเยอรมันในการจัดหน่วยทหารอาชีพ และ กองพลยานเกราะ จรวด V-2 ซึ่งเป็นการเตือนให้ทราบว่า การประเมินค่าอยู่ที่ผลของการชี้ขาดทางทหาร ของเทคโนโลยี หรือความสามารถในการกำหนดลักษณะสงคราม

สงครามกลางเมืองอเมริกา

เราสามารถตรวจสอบเห็นลักษณะของการปฏิวัติทางทหารที่แฝงอยู่ได้ดีที่สุดโดยการตรวจสอบเหตุการณ์ตอนหนึ่งของสงครามกลางเมือง โดยหีบยก การรบที่โอเวอร์แลนด์ ซึ่งเป็นการรบกันครั้งแรกของผู้บัญชาการทัพที่ประสบความสำเร็จ ซึ่ง การรบดังกล่าวมีจำนวนกำลังพลแตกต่างกัน มี 165,000 นาย อีกฝ่ายมี 90,000 นาย แต่ข้อได้เปรียบนี้ไม่ใช่ข้อสมมติที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมในการเมืองภาคประชาชนเท่านั้น ที่จะสามารถสร้างกองทัพที่มีขนาดดังกล่าวได้ อาศัยอาสาสมัครเพื่อบรรจุในกองทัพ โดยผู้ว่าการรัฐต่างๆ ได้จัดตั้ง รวบรวม และติดอาวุธกำลังที่ถูกระดมที่จำเป็น โดยมุ่งไปยังผู้นำชุมชน สามารถชักชวนคนอื่นๆ เข้าเป็นทหารในบังคับบัญชาของตน ผลก็คือ สมาพันธรัฐมีกำลังพลเข้าสู่สนามอย่างน้อย 2.1 ล้านนาย และ 8.8 แสนนายตามลำดับ หรือประมาณ 5 เท่าในสงครามของอเมริกาก่อนหน้านี้ทั้งหมดรวมกัน

สิ่งที่จุดประกายการเปลี่ยนแปลงการปฏิวัติของชาวอเมริกา คือ อำนาจอธิปไตยและความชอบตามกฎหมายซึ่งไม่มีที่ใดในโลกในศตวรรษที่ 19 กระแสการหลั่งไหลและอุทิศตัวของอาสาสมัคร ที่มีสำนักทางการเมืองมีแรงจูงใจสูง มุ่งมั่นจะเผชิญกับความยากลำบาก มีวัฒนธรรมความเชื่อเดียวกันในเรื่องประชาธิปไตยที่ผูกมัดทหารเหล่านี้เข้ากับ “เป้าหมายของชาติ”

นอกจากนี้ยังมีความสำเร็จในการส่งกำลังบำรุง การเคลื่อนย้ายกำลังพล สิ่งอุปกรณ์ต่างๆ ทำน้ำ ฝ้ายเหนือมีผลผลิตที่ดีกว่าฝ้ายใต้ ทั้งในด้านทรัพยากร โรงงานและ เกษตรกรรม ซึ่งฝ้ายเหนือเพียงฝ้ายเดียวที่พบวิธีจะระดมแหล่งทรัพยากรของตนโดยไม่ส่งผลเสียหายต่อการเมืองและเศรษฐกิจตามมา เหล่านี้เป็นศักระแสแห่งการจัดเก็บภาษี การพิมพ์ใบรับรองการจ่ายเงิน เพื่อใช้เงินในการทำสงคราม ยุทธศาสตร์การกักเงินเพื่อสนองความต้องการของสงคราม พันธบัตรถูกขายไปอย่างรวดเร็ว การเฉลี่ยที่ยุติธรรมและการบังคับใช้กฎหมายภาษีสรรพากร ช่วยให้รัฐบาลสามารถใช้จ่ายในการทำสงครามโดยไม่เกิดเงินเฟ้อถึงขั้นล่มจมเมื่อสิ้นสุดสงครามกลางเมืองราคาสินค้ายังยืนอยู่ที่เกือบร้อยละ 80 ซึ่งสะท้อนความเหนือชั้นในการบริหารจัดการเศรษฐกิจในยามสงครามของฝ้ายเหนือ

แต่อย่างไรก็ตามชาวอเมริกาได้รับความเจ็บปวดและการสูญเสียจากภาวะสงครามกลางเมืองเป็นเวลากว่า 4 ปี เป็นปรากฏการณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงการปฏิวัติของการขัดแย้ง ความแตกต่างทางภูมิภาคระหว่างฝ้ายเหนือกับฝ้ายใต้ ตั้งแต่ก่อนการสร้างชาติ ซึ่งแก้ได้ด้วยระบบทางการเมืองและการประนีประนอม

สหรัฐอเมริกา ในช่วงก่อนสงครามกลางเมืองได้ถูกรอบคลุมด้วยผู้หัวรั้นและไม่ประนีประนอม เกี่ยวกับเสรีส่วนบุคคลที่จะปฏิเสธการจำกัดต่างๆ และต่อต้านอำนาจไม่พึงปรารถนา ซึ่งรู้ว่าไม่มีวิธีการใดๆ ที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ด้วยความรุนแรง ทำให้เกิดการเผชิญหน้า และปั่นป่วน ทั้งประชาชนฝ้ายเหนือ ฝ้ายใต้ต่างเข้าสู่สงครามเพื่อปกป้องสาธารณรัฐที่ตนยอมรับ

ในแง่ความจำเป็นทางทหาร ประชาชนได้ยอมรับมาตรการของทางรัฐบาล ทั้งสองฝ่ายได้ยอมรับการเกณฑ์ทหารและการเก็บภาษีที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะตรงหรือ ในรูปสิ่งของ หรือในรูปของเงินเพื่อ พวกเขาได้จัดตั้งกองทัพที่ไม่เคยมีมาก่อน ในประวัติศาสตร์อเมริกา ซึ่งประกอบด้วยบรรดาชาย ที่เต็มใจจะตายในจำนวนที่ไม่เคยปรารถนามาก่อน เพื่อการดำรงอยู่ของชาติที่ตนต่อสู้เพื่อสิ่งที่ดีเหมือนมีความสำคัญมากกว่า

การมีชีวิตอยู่ของตน ซึ่งพายุดังกล่าวได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างพื้นฐานทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของชาติ

การปฏิวัติกิจการทหาร รัสเซีย เยอรมัน

ปี 1860 องค์ประกอบด้านเทคโนโลยีของการปฏิวัติในกิจการทหาร ได้ปรากฏอย่างเห็นได้ชัดในกองทัพรัสเซีย ระบบทางรถไฟสามารถเคลื่อนย้ายกำลังพลและสิ่งอุปกรณ์ได้เร็วกว่า ในปริมาณ ที่มากกว่าเป็นทวีคูณมากกว่าระบบการขนส่งทางบกใดๆ ในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ ระบบรถไฟสามารถซื้อเวลาได้ และสามารถชดเชยภูมิประเทศ ผ่านเส้นทางที่วางไว้ตามหลักยุทธศาสตร์ รวมถึง ปืนแบบเข็มแทงขนวนระยะยิงปานกลาง บรรจุก๊าซยิงเพลิงที่ยิงได้รวดเร็ว ที่เหนือกว่า แต่การปฏิวัติทางทหารก้าวสู่ขั้นที่ 2 คือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกองทัพเพื่อเพิ่มศักยภาพของยุทธโศปกรณ์ใหม่นี้ และอีกแนวทางหนึ่งได้เน้นความสำคัญของการศึกษา และเป็นการจัดหน่วยในการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดในขณะที่เยอรมันเน้นคุณค่าของพลเมืองของตน ในฐานะเป็นทหาร

ระหว่างปี 1866 ทั้งกฏระเบียบในการฝึกต่างๆ และการดำเนินกลยุทธ์ได้ใช้รูปแบบปิดระยะเคียง ในการโจมตีในเวลาเดียวกัน และเพิ่มการให้ความสำคัญในเรื่องวินัยการยิง การควบคุมรูปแบบที่มีการกระจายระยะ และ การปลูกฝังทหารให้รู้หน้าที่ด้วยตนเองถ้าพลัดกับหน่วยของตน การฝึกในภูมิภาคใช้เวลามากขึ้น เชื่อกันว่า ขวัญ การฝึกและวินัย มีความสำคัญกว่าอาวุธ

หลังปี ค.ศ. 1866 จากการมุ่งเน้นที่อาวุธยุทธโศปกรณ์ รัสเซียให้ความสำคัญต่อการรวมกำลังในการเผชิญข้าศึก คือ แยกกันเดิน รวมกันตี ซึ่งต้องใช้กองทัพที่ประกอบด้วยหน่วยต่างๆ ที่มีคุณภาพเท่าเทียมกันอย่างมาก ในขณะที่ กองทัพของสหพันธรัฐเยอรมันเหนือ มีกำลังเพื่อทำสงครามในแนวหน้ากว่า 550,000 นาย รวมทั้งทหารประจำค่ายต่างๆ กำลังสำรอง และ กำลังป้องกันชาติ อีก 400,000 นาย โดยให้ความสำคัญต่อวิธีการฝึก และหลักนิยมทั่วไปในทุกระดับ

เหตุการณ์ต่างๆ ของปี 1870-71 ทำให้พิสูจน์ให้เห็นว่า กองทัพฝรั่งเศสเข้าสู่สนามรบด้วยหลักนิยมทางยุทธวิธีที่เกือบจะเหมือนกับรัสเซียอย่างชัดเจน คือ ต้านทานการเข้าตีด้วยการยิงอย่างรวดเร็วด้วยปริมาณมากแล้วตีโต้ตอบบรรดาผู้บัญชาการที่รัสเซียถูกบังคับให้ส่งทหารของตนไปข้างหน้าในการเข้าตีตรงหน้า สูญเสียมากที่แวร์ธ ซึ่งมากกว่าการสูญเสียที่โคนิคเกรทช ประมาณร้อยละ 30 แต่บรรดานายทหาร ก็ได้เรียนรู้อย่างรวดเร็ว กำลังจำนวนมากที่ห้าวหาญทำให้เกิดรูปแบบที่คล่องตัวที่ได้รับการสนับสนุนจากการรวมยิงของปืนใหญ่ ซึ่งทำให้อัตราการสูญเสียลดลง

การปฏิวัติกิจการทหารของรัสเซีย พิสูจน์ให้เห็นในระยะเวลาที่สั้นมาก รวมถึง "รถไฟและปืนเล็กยาวแบบลำกล้องเกลียว และปืนเข็มแทงขนวน" เป็นหัวใจที่สำคัญในผืนแผ่นดินทวีปยุโรป คู่ต่อสู้ของรัสเซียได้เลียนแบบระบบเสนาธิการ มีการเกณฑ์ทหารในระยะเวลาสั้นๆ ที่เป็นสากล ได้กลายเป็นรูปแบบที่สำคัญของการเข้าประจำการเป็นทหาร และปรากฏเป็นแนวความคิดพื้นฐานของชาวยุโรป กองทัพต่างๆ ของยุโรปได้เริ่มมีความสมมาตรเพิ่มขึ้น ทั้งการเกณฑ์ทหาร การฝึก การบังคับบัญชา นวัตกรรมต่างๆ ทั้งด้านอาวุธยุทธโศปกรณ์ หลักนิยม หรือ การจัดหน่วย ซึ่งรูปแบบดังกล่าวได้ปลูกฝังยาวนานผ่านสงครามโลกครั้งที่ 1 แต่สำหรับช่วงสั้นๆ ในปี 1860 รัสเซียได้เปลี่ยนโฉมหน้าของสงครามยุโรป และดุลอำนาจของทวีปหนึ่ง

สงครามโลกครั้งที่ 1

สงครามโลกครั้งที่ 1 และกำเนิดสงครามสมัยใหม่

สงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นการกำเนิดรูปแบบสมัยใหม่ของสงคราม คือ สงคราม 3 มิติซึ่งเป็นพื้นฐานในการวางแผนระดับยุทธวิธี ยุทธการ และ ยุทธศาสตร์ของสงคราม โดยการรบ 3 มิติ เป็นการรบ ทางยุทธวิธีหลายอย่างของการเปลี่ยนแปลงแบบปฏิกิริยาทำให้เกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 และทำให้พบการโจมตีทางลึกลับวิธีการใหม่ๆ ที่มีความซับซ้อนและทรงพลังมากขึ้น นำไปสู่การพัฒนากรอบแนวคิดการใช้เครื่องมือทางเทคนิคที่สมเหตุสมผลและเหมาะสม ทั้งในการโจมตี และการป้องกัน

สงครามสามมิติ

รูปแบบสมัยใหม่ของสงครามที่เป็นสงครามขนาดใหญ่ มีความรุนแรงสูง เกี่ยวข้องกับสงครามตามแบบ เป็นมหาสงคราม ซึ่งรูปแบบที่ชัดเจนของสงคราม มีลักษณะตามอุดมคติดังนี้

- (1.) การครอบคลุมพื้นที่การรบที่กว้างและเป็นสามมิติโดยสมบูรณ์
- (2.) เวลาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในแง่ของจังหวะ และความประสานสอดคล้อง ความเร็วและการผสมเหล่าต่างๆ ในเวลาและพื้นที่ จะสำคัญกว่าสิ่งอื่น และ สร้างภาวะยุ่งยากที่เกินความสามารถในการตัดสินใจของฝ่ายตรงข้าม
- (3.) การข่าวเป็นหัวใจสำคัญในการกำหนดเป้าหมายและการดำเนินกลยุทธ์
- (4.) อาวุธยุทธโศปกรณ์ที่มี สามารถทำลายเป้าหมายที่มีคุณค่าสูงได้อย่างแม่นยำโดยทั่วพื้นที่ของข้าศึกทั้งแยกจากกันหรือร่วมกับภาคพื้น
- (5.) ผู้บังคับบัญชาสามารถปรับการใช้อำนาจการยิงเพื่อบรรลุผลเฉพาะต่างๆ ได้
- (6.) ระบบการควบคุมบังคับบัญชา และการติดต่อสื่อสารและรูปแบบของการบัญชาการที่ผสมผสานคุณลักษณะต่างๆ สามารถทำลายบูรณภาพและความมุ่งมั่นของข้าศึกด้วยหายนะต่างๆ ที่ตามมา

ในการแปลงไปสู่การวางแผนในสนามรบ รบด้วยการรุกแบบต่างๆ อาจมีลักษณะดังนี้

- (1.) ฝ่ายเสนาธิการรวบรวมข่าวสารเกี่ยวกับที่ตั้งต่างๆ ของข้าศึกทั้งโดยเครื่องมือทางอากาศ อิเล็กทรอนิกส์ เสียง และทัศนยะ
- (2.) ฝ่ายเสนาธิการแปลงข่าวสารเหล่านี้ไปเป็นข่าวกรองเกี่ยวกับเจตนาธรรมณ์
- (3.) ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการทำแผนเพื่อบรรลุการเจาะ หรือ เจาะผ่านโดยรวดเร็ว ด้วยการดำเนินกลยุทธ์ที่จะข่มหรือทำลายข้าศึกตามทิศทางการเจาะของตนและ ตลอดความลึกของห้วงสนามรบของข้าศึก
- (4.) รวมแผนการยังเข้ากับการปฏิบัติการทางอากาศและแผนการดำเนินกลยุทธ์เพื่อให้ได้ผลทวีกำลังอย่างสูงสุด แผนการยังจะทำให้เกิดการทำลายขวัญ และการย้ายที่ตั้ง สร้างปัญหาอย่างมากแก่ข้าศึก ทันทันที่ระบบการควบคุมบังคับบัญชาและการติดต่อสื่อสาร ของข้าศึกเป็นอัมพาต เป้าหมายที่โจมตีได้แก่ กองบัญชาการ ระบบการติดต่อสื่อสาร ปืนใหญ่ การส่งกำลังบำรุง สะพานและคลัง สถานีขนส่งต่างๆ ของข้าศึก การยิงพราง การตรวจการณ์ของผู้ตรวจการณ์ข้าศึก การทำลายที่มั่นที่แข็งแรง และการต้านทานการโจมตีที่ตั้งต่างๆ ของข้าศึกในทางลึกลับ โจมตีกองหนุนของข้าศึกก่อนที่จะสามารถเข้าร่วมในการรบภาคพื้นดิน ปิดกั้นสนามรบทำลายผู้หลบหนี และให้การสนับสนุนโดยใกล้ชิดแก่กำลังดำเนินกลยุทธ์ที่กำลังทำการรุก

- ผู้บังคับบัญชาต่างๆสามารถปรับน้ำหนักของการยิงตามการแยกแยะเพื่อชมหรือทำลายได้ตามต้องการ และสามารถปรับห้วงเวลาและปริมาณโดยใช้แบบของอาวุธ กระสุน และอัตราการยิงที่เหมาะสม ขึ้นอยู่กับว่าต้องการผลการทำลายขวัญหรือการลดทอนของข้าศึกอย่างต่อเนื่อง
- อุบายและการลวงต่างๆ รวมถึงแผนการยิงลวงที่สมบูรณ ถ้าจำเป็นร่วมกับมาตรการเหล่านี้
- การวางแผนที่มีการรวมการอย่างสูงจะกำหนดลักษณะเฉพาะของการปฏิบัติต่างๆเหล่านี้ แต่บังคับบัญชาต่างๆต้องพยายามวางแผนเพื่อตอบโต้ต่อสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคิด

ความซับซ้อนเหล่านี้ไม่ใช่เพียงแค่เรื่องยุทธวิธี ชัยชนะที่ไม่มีงานด้านยุทธการจะทำได้เพียงการเสียดทานเท่านั้น งานยุทธการสำหรับทั้ง 2 ฝ่าย คือ ทำอย่างไรที่จะบรรลุทั้งการรุกและการทำลาย

เยอรมันได้ปล่อยให้ฝ่ายพันธมิตรได้รับชัยชนะทางยุทธวิธีที่ไร้ประโยชน์แล้วถอนตัวไปในพื้นที่ที่ลึกเข้าไปและเสริมสร้างการป้องกันที่น่ากลัวมากขึ้นภายใต้การตั้งรับ ที่อ่อนตัว กว่าโดยแนวสุดท้ายคือ อินเดอร์เบิร์ก เยอรมันกำหนดแนวต้านทานหลักของตนในในความลึกดังกล่าว และมักจะเป็นลาดหลังเนิน ที่ทหารราบของข้าศึกจะถึงจุดนั้น หลังจากที่ได้ทิ้งการสนับสนุนปืนใหญ่ที่อยู่กับข้าศึกไว้ข้างหลังและ ถูกสังหารอย่างยับเยินด้วยการยิงต้านทานอย่างหนาแน่น การตีตอบโต้ ด้วยหลักการง่ายๆ กำหนดว่าควรจัดกองหนุนไว้ข้างหลัง 9 กม. และสามารถตีตอบโต้ได้ภายใน 2 ชม. หลังจากเริ่มเข้าตี ดังนั้นระยะยิงของปืนใหญ่จึงเป็นตัวกำหนดรูปร่างของสนามรบ ซึ่งการกำหนดที่หมายและการยิงที่หมายต่างๆในทางลึกและการเคลื่อนย้ายปืนใหญ่ร่วมกับทหารราบที่รุกหน้าไปอย่างรวดเร็วเริ่มกลายเป็นสิ่งสำคัญทางยุทธการ

ได้มีการสรุปหลักนิยมของฝรั่งเศสไว้ดังนี้ การรบประกอบด้วย การปฏิบัติซ้ำๆ ประการแรกโจมตีครั้งที่ 1 ด้วยปืนใหญ่ที่จำเป็นทั้งหมด จากนั้นส่งทหารราบที่เพียงพอรุกหน้าเพื่อยึดที่ตั้งนั้นขณะที่ปืนใหญ่ทำการยิงที่ตั้งต่อไป

ในส่วนของเยอรมัน ระบบยุทธวิธีของบรูคมิลเลอร์ มีส่วนประกอบหลัก 6 ประการ คือ (1)การยิงชม (2)การจัดเฉพาะกิจ (3)การเตรียมสนามรบ (4)การประสานการรบผสมเหล่า (5)การระวังป้องกัน และ (6)การจู่โจมและการวางแผนการยิงทางเยอรมันได้ประกาศใช้แนวทางใหม่ **The Attack in Positional Warfare** (การเข้าตีในสงครามรักษาที่มั่น) โดยมีเป้าหมาย คือ การแทรกซึมทางยุทธวิธีที่นำไปสู่การเจาะทางยุทธการ

สงครามจักรพรรดิ ได้พิสูจน์ว่า วิธีการใหม่ๆ สามารถเจาะแนวตั้งรับของอังกฤษและบรรลุผลจนน่าตกใจ แต่ล้มเหลวทางยุทธการและยุทธศาสตร์ ผู้บัญชาการต่างๆ ของเยอรมันได้สูญเสียการควบคุมการรบหลังจาก 5 - 6 วัน เมื่อหน่วยจู่โจมรุกไปข้างหน้า จะมีทหารราบที่ฝึกมาไม่ดีจำนวนหนึ่งที่ยึดติดกับการปฏิบัติตามรูปขบวนเก่าตกอยู่ภายใต้อำนาจการยิงของอังกฤษและฝรั่งเศส

ยังมีการถกเถียงกันต่อไปว่าการพัฒนายุทธศาสตร์ ยุทธวิธี อาวุธยุทธโศปกรณ์ เทคโนโลยี ภาวะผู้นำ ประสิทธิภาพของฝ่ายเสนาธิการ หรือเพียงแค่จำนวนที่มากกว่า นำไปสู่ชัยชนะของอังกฤษ สองแนวทางที่ต่างกันของสองกองทัพคือ การรุกด้วยปืนใหญ่แนวทางหนึ่ง และการปฏิบัติของยานเกราะอีกแนวทางหนึ่ง ซึ่งบทบาทของปืนใหญ่มีความสำคัญยิ่งต่อทั้งสองแนวทาง โดยสถิติ คือ หากเข้าตีกองกำลังปฏิบัติการนอกประเทศของอังกฤษ ด้วย ทหารราบ และรถถังเท่านั้นจะสำเร็จเพียง 1 ใน 4 แต่ถ้ามีทหารราบและปืนใหญ่ ฝ่ายเข้าตีจะเจาะได้ 3 ใน 4

เครื่องมือและบทเรียนต่างๆ ของการปฏิวัติการยิงเล็งจำลอง

การทดสอบการสูญเสียที่แวร์ดิง และที่ซอมม์ พบว่า การรวมยิงที่เหมาะสม ทำให้สามารถรูกหน้าได้ 2-3 กม. แสดงว่าวิธีการดังกล่าวได้ชื่อความสำเร็จทางยุทธวิธี โดยการแลกความสำเร็จทางยุทธการ ซึ่งหน่วยทหารที่คิดแบบอนุรักษ์นิยมได้พยายามหาเครื่องกีดขวางทางยุทธวิธีเพื่อให้ได้ชัยชนะทางยุทธการอีกครั้ง

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1915 มีการถ่ายภาพและตรวจการณ์ทางอากาศ ช่วยให้สามารถกำหนดตำบลเป้าหมายได้อย่างแม่นยำทั่วทั้งสนามรบ การทำแผนที่สนามเพลาะที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาให้ทันสมัยมีความก้าวหน้าในการสำรวจทางทหาร มีการรวบรวมข้อมูลด้านอุตุนิยมวิทยา มีการศึกษาผลของอุณหภูมิต่อดินซับ และปัจจัยต่างๆ ในการผลิตกระสุนตามชุดที่ผลิต และการปรับปรุงด้านสื่อสาร เนื่องจากหากกระสุนปืนใหญ่ตกอาจทำให้สายโทรศัพท์ขาด ส่วนวิทยุต่างๆ ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น มีการระดมสายโทรศัพท์บ้านทั้งหมดของฝรั่งเศส โดยในกองทัพฝรั่งเศสมีผู้เชี่ยวชาญด้านโทรศัพท์ 50,000 นาย มีพนักงานสื่อสาร 200 นาย ต่อกรมปืนใหญ่ นอกจากนี้ เริ่มมีการพัฒนาการดำเนินสงครามอิเล็กทรอนิกส์ ครั้งแรกขึ้น ด้วยการดักฟัง การติดต่อสื่อสารทางวิทยุและโทรศัพท์ เครื่องมือพื้นฐานของทหารปืนใหญ่มีการปรับเปลี่ยนมากมาย โดยปืนใหญ่กระสุนวิถีโค้งและวิถีราบขนาดหนักได้กลายเป็นอาวุธหลัก

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1917 อำนาจกำลังรบทางอากาศ รวมทั้งการลาดตระเวนและการตรวจการณ์ปืนใหญ่ ได้เพิ่มบทบาทมากขึ้น เพิ่มบทบาทในการโจมตีทางลึกและการยุทธภาคพื้น - อากาศ ที่มีการประสาน สงครามจักรพรรดิ มีการตั้งฝูงบินโจมตีทิ้งระเบิด เพื่อใช้ ณ ตำบลแตกหักของการเข้าตี

อังกฤษได้มอบบทบาทหลักแก่เครื่องบินในการรบ ให้เครื่องบินบินนำหน้ารถถัง ค้นหาและทำลายปืนใหญ่ต่อสู้อากาศ การสกัดกั้นทางรถไฟที่ใช้เคลื่อนย้ายกองหนุน ส่วนฝรั่งเศสได้ใช้เครื่องบินโจมตีทิ้งระเบิด เบร์เกต์ของฝรั่งเศส 120 ลำ และ ทิ้งระเบิด 700 ลูก ต่อกำลังส่วนใหญ่ของกองหนุนเยอรมัน

ได้มีการปฏิวัติการจัดหน่วย คือ ได้มีการจัดหน่วยในการบัญชาการ การข่าว และการวางแผนใหม่ ทั้งในระดับยุทธวิธีและระดับยุทธการในกองทัพอังกฤษหน่วยกำลังรบต่างๆ ได้จัดตั้งหน่วยส่งกำลังบำรุงแบบใหม่ขนาดใหญ่ เพื่อสนองความต้องการที่คาดไม่ถึงของปืนใหญ่ ในปี 1914 จึงได้กลายเป็นกองทัพของการปฏิวัติอุตสาหกรรม

สงครามโลกครั้งที่ 1 ได้เปลี่ยนแปลงโฉมหน้าของสงครามในศตวรรษที่ 20 ในหลายๆทาง สงครามนี้ได้นำมาซึ่งการต่อสู้กันระหว่างรถถัง อาวุธต่อสู้อากาศ การรบระหว่างอากาศยาน การทิ้งระเบิดยุทธศาสตร์ การลาดตระเวนทางอากาศ และการป้องกันภัยทางอากาศ และ เครื่องบินทำหน้าที่ในการสนับสนุน การปฏิบัติการของยานเกราะ การส่งกำลังบำรุงได้รับการพัฒนา การบัญชาการทางยุทธการและยุทธวิธีขึ้นอยู่กับ การติดต่อสื่อสารในสนามรบด้วยอิเล็กทรอนิกส์ สงครามเคมีได้กลายเป็นเรื่องปกติ ความคลั่งไคล้ทางชาติพันธุ์ การเมือง การรุกราน การป้องกันตัว การกระตุ้นสังคมระดับอุตสาหกรรม ระดมให้กำลังคนของสังคมทั้งหมด มีโรงงานอาวุธขนาดใหญ่เกิดขึ้น

การปฏิวัตินี้ดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความต้องการอย่างมากสำหรับระบบควบคุมบังคับบัญชา และการติดต่อสื่อสาร การข่าวกรองสนามรบเพื่อบริหารทั้งข่าวกรอง และการวางแผนการยิงที่ระบบนี้สนับสนุน ในระดับยุทธการและยุทธวิธีของสงคราม คือ ระหว่างการดำเนินกลยุทธ์ที่ได้รับการสนับสนุนด้วยอำนาจการยิง กับอำนาจการยิงที่ได้รับการสนับสนุนด้วยการดำเนินกลยุทธ์ โดยความสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดยุทธศาสตร์และเทคโนโลยียังคงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในศตวรรษที่ 21

การกิจการทหารในเยอรมันปฎวัติ การปฏิวัติในกิจการทหารของเยอรมัน

สงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้เกิดการปฏิวัติทางทหาร หลังจาก 20 ปีของการสงบศึก ซึ่งเป็นสงครามที่ใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ มิใช่เพียงแค่ผลลัพธ์โดยเป็นภาวะต่อเนื่อง ด้วยความปรารถนาที่จะเป็นเจ้าโลก ที่จักรวรรดิเยอรมันได้กระทำเมื่อปี ค.ศ. 1914

ปลายปี ค.ศ. 1940 ผลของการปฏิวัติในกิจการทหาร สงครามยานเกราะผสมเหล่า ปราบกฏชัดเจนที่สุดในชัยชนะที่ทำลายล้างของกองทัพเยอรมันต่อกองกำลังพันธมิตร หน่วยรถถังอิสระของเยอรมันที่เคลื่อนที่ผ่านภูมิประเทศได้อย่างง่ายดาย เนื่องจากไม่มีรถถังฝรั่งเศสต่อต้าน แต่การจับฝ่ายเสนาธิการของหน่วยในพื้นที่เป็นเชลย สายโทรศัพท์ถูกตัดขาด การเผาทำลายหมู่บ้าน ไม่เพียงแต่ทำลายกองทัพโดยรวมแต่ทำลายระบบประสาทของกองทัพ ทำให้ฝรั่งเศสแทบหมดสภาพความเป็นกองทัพ

ความลับของชัยชนะของเยอรมัน คือการพัฒนากรอบแนวคิดต่างๆ อย่างรอบคอบที่ได้กำเนิดขึ้นในการรบในสงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งยุทธการและยุทธวิธีที่มีนวัตกรรมและความชำนาญการ ซึ่งสัมพันธ์กับความทุ่มเทด้านอุดมคติของหน่วยต่างๆ ของเยอรมัน

เยอรมันศึกษาสงครามครั้งสุดท้ายด้วยความใส่ใจอย่างสูงสุด แทบจะโดยทันที หลังยุติสงคราม เสนาธิการคนแรก และรองผู้บัญชาการของกองทัพเยอรมัน ได้ตั้งคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 57 คน เปรียบเหมือนคลังสมอง เพื่อศึกษาว่าอะไรที่เกิดขึ้นจริง โดยขณะที่นายทหารผู้มีประสบการณ์ส่วนมากยังอยู่ในตำแหน่งผู้นำหน่วย ซึ่งได้ทบทวนโดยละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ในสนามรบ จึงเป็นจุดเริ่มสำหรับการคิดเกี่ยวกับสงครามในอนาคต และสร้างความสามารถทางการทหารแบบปฏิวัติในยามสงบ โดยสอดคล้องกับหลักนิยามระหว่างเสร็จสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 1 และการเริ่มสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นการใช้นโยบายผสมเหล่า และให้ความสำคัญกับการคิดหลักนิยาม เยอรมันจึงได้สร้างความรู้ ประสบการณ์จากสงครามของตน ในรูปแบบที่สอดคล้องกันรอบคอบและมีวิวัฒนาการ เปิดรับต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและแนวคิดให้ ซึ่งแตกต่าง คือ มีความเข้าใจอย่างแท้จริงถึงธรรมชาติสงคราม ทั้งนี้คู่มือหน่วยผสมเหล่า ให้ความชัดเจนสุดใน 2 ข้อกว้างๆ คือ

- (1.) การทำสงครามเป็นศิลปะ ที่ขึ้นอยู่กับพื้นฐานวิทยาศาสตร์ ซึ่งต้องการในตัวเองแต่ละบุคคล
- (2.) การทำสงครามขึ้นอยู่กับการพัฒนา เครื่องมือใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง นั่นแปลว่ากองทัพเยอรมันมองนวัตกรรม เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ถูกขับเคลื่อนไม่หยุดนิ่ง ไม่เพียงจากเทคโนโลยี แต่รวมถึงธรรมชาติของสนามรบและข้าศึก

ความไร้ข้อจำกัดของสนามรบ ต้องการนักรบที่คิดและทำด้วยตนเองและสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ใดๆ และขยายผลด้วยความเด็ดขาด หัวหาญ บรรดาผู้บังคับบัญชาของเยอรมันต้องเรียนรู้ เพื่อมอบอำนาจและเสรีให้แก่ ผู้บังคับบัญชาระดับรองๆ ลงมา ส่วนใหญ่จะเป็นการตอบโต้ ตามสถานการณ์ กลุ่มนายทหารประทวนต้องเข้ารับการศึกษา ฝึกอบรมอย่างทรหด และ ส่งเสริมในการเตรียมการที่จะใช้เสรีนั้นอย่างชาญฉลาด

กำลังพลแต่ละนายของกองทัพเยอรมัน จึงมีคุณลักษณะขีดความสามารถและความรู้ เชื่อมมั่นในตนเอง ทุ่มเทและยินดีที่จะรับผิดชอบ

กุญแจความสำเร็จของเยอรมัน คือ ความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้จากการรบ และ จากการทดสอบปฏิบัติจริง ฝ่ายเสนาธิการมีความรอบคอบ ให้ความสำคัญต่อแผนการฝึกและการซ้อมรบ เพื่อให้มั่นใจว่าหน่วยรบต่างๆ ได้ดำเนินการได้ด้วยดี

ที่น่าทึ่งคือ ชัยชนะของยานเกราะเยอรมันในโปแลนด์ ผบ.ทหารสูงสุดของกองทัพเยอรมัน เจตนาจะเพิ่มผลทางด้านยุทธการของยานเกราะโดยรวมกำลังยานเกราะจำนวนมาก ในการรวมกำลังยานเกราะขนาดใหญ่หน่วยเดียว ผลการปฏิบัติเป็นที่น่าพอใจ ในการรบด้วยส่วนที่เหลือของกองทัพฝรั่งเศส นอกจากนั้นเยอรมันยังพัฒนาการปฏิบัติการร่วมภาคอากาศ - ภาคพื้น สะท้อนความก้าวหน้าและนวัตกรรมของเยอรมัน

ความรู้และประสบการณ์ในสงครามกลางเมืองสเปน ทำให้เยอรมันปรับยุทธวิธีและขั้นตอนในการสนับสนุนทางอากาศโดยใกล้ชิด ซึ่งผลการปฏิบัติที่น่าสนใจคือ กองทัพอากาศเยอรมันในยุคนาซี สามารถให้การสนับสนุนแก่กำลังภาคพื้นดินในการเจาะผ่านแนวในโปแลนด์ เป็นต้น กองทัพเยอรมัน จึงมีระบบตอบสนองการสนับสนุนทางอากาศที่มีความคล่องแคล่ว

การปฏิวัติในกิจการทหารของเยอรมัน การพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป การพัฒนาหลักนิยม การฝึก และเทคโนโลยีเป็นที่มาของชัยชนะของเยอรมัน วัฒนธรรมทหารนี้ต้องการประสิทธิภาพ และ ความรับผิดชอบของกำลังพลทุกนาย การปลูกฝังความซื่อสัตย์ ความไว้วางใจระหว่างกัน การฝึกฝนผู้นำหน่วยระดับล่าง การลงโทษผู้กระทำผิดที่ซ้ำครั้งที่ 2 และ 3 เป็นต้น

อนาคตต่อไป

ในบทนี้ได้ให้ความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนศิลปะการสงครามที่ได้เริ่มขึ้นในตะวันตก การคาดการณ์ล่วงหน้าเป็นสิ่งสำคัญต่อกองทัพสหรัฐ ทั้งในการพยายามปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางยุทธศาสตร์ที่กว้างขวางหลังจากการล่มสลายของสหภาพโซเวียตและการผงาดขึ้นของจีน

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมืองอย่างมากทำให้โครงสร้างสังคมและรัฐต่างๆเปลี่ยนแปลงพื้นฐานที่ทางทหารได้เตรียมการไว้สำหรับสงครามและปฏิบัติสงคราม เทคโนโลยีทำให้การทำสงครามซับซ้อนมากขึ้น จากการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ใหม่ๆ ในแต่ละเรื่อง ซึ่งต้องใช้ความคิดที่สดใหม่ และความเชี่ยวชาญทางยุทธวิธี เทคนิค และการส่งกำลังบำรุงที่มากยิ่งขึ้น

โลกอาจพบกับการปฏิวัติอื่นๆ ในศตวรรษที่ 21 และการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งอาจผนวกกับแรงผลักดันทางสังคมและวัฒนธรรมซึ่งจะต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงหลักนิยม ยุทธวิธี กระบวนการ เทคโนโลยี ตามไป ซึ่งการปฏิวัติในกิจการทหารยังเกิดขึ้นในบริบทของการเมืองและยุทธศาสตร์เสมอ

สงครามระดับยุทธศาสตร์เป็นสิ่งชี้ขาดประการหนึ่ง ความผิดพลาดในระดับยุทธการและยุทธวิธีสามารถแก้ไขได้ แต่ความผิดพลาดทางการเมืองและยุทธศาสตร์จะคงอยู่ตลอดไป

แม้สหรัฐจะมีบทเรียนจากสงครามเวียดนาม เมื่อประเทศนี้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ทำให้เห็นแววว่าการตัดสินใจในระดับยุทธศาสตร์ยังไม่น่าเชื่อถือ การไม่สนใจในประวัติศาสตร์แม้แต่ของสหรัฐเอง วัฒนธรรมและภาษาของต่างชาติที่มีอยู่ทั่วไป เป็นจุดอ่อนที่น่าตกใจในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการกำหนดวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์

ชัยชนะของสหรัฐในสงครามอ่าวครั้งที่ 2 ได้แสดงถึงการปฏิบัติในกิจการทหาร แต่เทคโนโลยีของสหรัฐฯ ประสบความสำเร็จน้อยกว่า ความสำเร็จของกรอบแนวคิดและหลักนิยมที่ตั้งมั่นอยู่บนความเข้าใจ ท่ามกลาง การล่มสลายของสหภาพโซเวียต ยังทำให้สหรัฐฯ มีกองกำลังและหลักนิยมที่พัฒนาขึ้นเพื่อทำการรบกับศัตรู ที่มีความเชี่ยวชาญ ในห้วงสนามรบทางยุทธศาสตร์ที่ต้องใช้กำลังของสหรัฐจำนวนมากเข้าสู่ทะเลทราย ปัจจัย ความไม่แน่นอนในภูมิภาคเพิ่มความได้เปรียบให้กับสหรัฐฯ เมื่อสงคราม 100 ชม. จบลง การแก้ไข ปรับปรุงโครงสร้างสรรค์นวัตกรรม และปรับปรุงทางยุทธศาสตร์และการทูต มีเป้าหมายที่แก้ไขความไม่สมดุลของ พลังอำนาจที่แสดงด้วยภาพในอ่าวได้เริ่มไปทั่วโลก ศิลปะการสงครามไม่ได้อยู่กับที่หรือมีขั้วเดียว

สรุป

การปฏิบัติในกิจการทหาร ต่างจากการปฏิบัติทหาร ซึ่งการปฏิบัติในกิจการทหารที่ผ่านมาได้ให้ ลักษณะเฉพาะที่ชัดเจนอย่างน้อย 4 ประการ

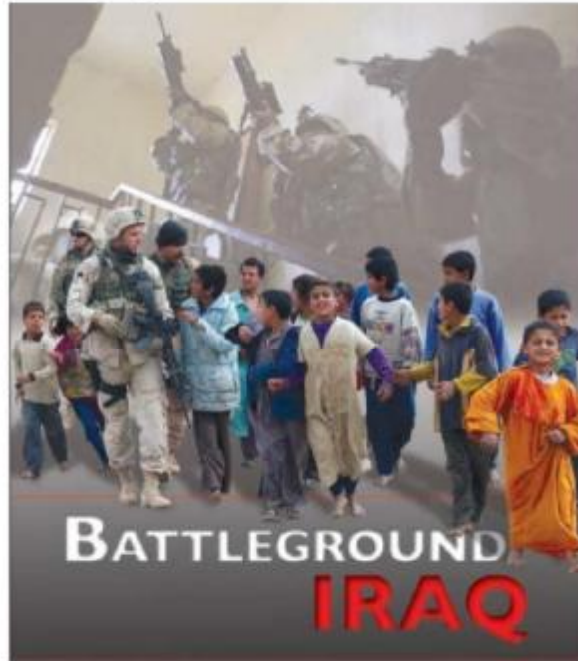
(1.) เพียงแค่เทคโนโลยีอย่างเดียวยากที่จะขับเคลื่อนการปฏิบัติในกิจการทหาร

(2.) การปฏิบัติในกิจการทหารเกิดขึ้นจากการแก้ปัญหาแบบวิวัฒนาการ มุ่งตรงต่อประเด็นทางยุทธการและ ยุทธวิธีเฉพาะ ผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมจะคิดถึงผลของการต่อสู้ต่อศัตรูที่แท้จริงมากกว่าศัตรูตามสมมติฐาน ด้วยความสามารถที่แท้จริงในการดำรงการดำเนินการต่อเป้าหมายทางยุทธศาสตร์และทางการเมืองที่แท้จริง

(3.) การปฏิบัติต่างๆ ต้องมีกรอบงานที่สอดคล้องกันของหลักนิยมและกรอบแนวคิด

(4.) การปฏิบัติในกิจการทหารยังคงยึดและจำกัดด้วยยุทธศาสตร์ที่ได้รับและโดยธรรมชาติของสงคราม ซึ่งการปฏิบัติในกิจการทหาร แต่เป็นเพียงเครื่องมือทางยุทธการและยุทธวิธีเท่านั้น ไม่ใช่สิ่งแทนสำหรับ ยุทธศาสตร์

สมรภูมิอิรัก (Battleground Iraq)

บันทึกของผู้บังคับกองร้อย (Journal of a Company Commander)

ท็อดด์ เอส. บราวน์ (Todd S. Brown)

ขอบเขตเนื้อหาที่มุ่งเน้น

- สมรภูมิอิรัก
- งานกิจการพลเรือน

สมรภูมิอิรัก

หนังสือเล่มนี้กำเนิดในสมุดปก เล็กๆ สีเขียวที่ใช้ทั่วไปของบรรดาทหารสหรัฐที่ได้บันทึกเหตุการณ์และถ่ายทอดมาเป็นตัวหนังสือเกี่ยวกับประสบการณ์ ความคิด และความรู้สึก ของร้อยเอก โรเบิร์ต (ท็อดด์) สโลน บราวน์ ที่จะช่วยผู้นำหน่วยออกทำการรบ เมื่อทบพวนอดีตจึงพบข้อผิดพลาดทางยุทธวิธีบางประการที่ได้ทำไป ซึ่งการเล่าเรื่องยุทธวิธีที่มีวิวัฒนาการ เป็นคำสอนที่ดีกว่าการยึดทฤษฎี เพราะ “เราเรียนรู้มาจากความผิดพลาด” ซึ่งได้เรียนรู้ถึงยุทธวิธี อารมณ์ และจิตวิทยาอย่างมากระหว่างการปฏิบัติการที่อิรัก รวมถึงความท้าทายในความเป็นผู้นำและอุปสรรค

สมรภูมิอิรักถือเป็นประวัติศาสตร์ที่เขียนขึ้นใหม่ ในสงครามนอกแบบ (Unconventional Warfare) และปฏิบัติการอื่นนอกเหนือสงคราม (Operation Other than war)

เมษายน พ.ศ. 2546 เป็นเดือนที่อเมริกาประสบความสำเร็จ จากการรุกอย่างสายฟ้าแลบของหน่วยยานเกราะ ยุติลงด้วยการล่มสลายของแบกแดด สื่อทั่วโลกประโคมข่าว ภาพรูปปั้นของ ซัดดัม ฮุสเซน ถูกโค่นตึงลงจากแท่นท่ามกลางฝูงชนที่เดือดดาล การทำลายสถานที่ที่คิดว่าได้จัดเก็บซ่อนอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (Weapons of Mass Destruction : WMD) แต่ภายหลังชัยชนะนี้ยังไม่ค่อยสมบูรณ์มากนัก ทหารพันธมิตรไม่ค่อยได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ปลดปล่อย และการปล้นสะดมยังมีมากมาย การไร้กฎหมายที่เกิดขึ้นจากการล่มสลายของพรรคบัส กลายเป็นคำถามว่า “ถ้าเราชนะสงคราม เราจะรักษาความสงบไว้ได้หรือไม่?”

ในความคิดของบราวน์และเพื่อนร่วมงาน มองว่า กำลังของอเมริกา กำลังเข้าสู่ขั้นกวาดล้าง ซึ่งเชื่อว่าผู้ต่อต้าน หรือทำลายอำนาจของอเมริกา คือพรรคบัสที่ไม่ยอมจำนน และชาวอิรักถูกข่มขู่ โดยกลุ่มดังกล่าวถูกโจมตีอย่างรุนแรง และ ทำลายโครงสร้างของพรรคบัสที่ละเมือง ทหารอเมริกาพร้อมและมุ่งมั่นที่จะทำการโจมตีอย่างรุนแรงเหล่านี้ รวมทั้งมีขึ้นการบูรณะและฟื้นฟูชาติ

พฤษภาคม พ.ศ. 2546 ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ประกาศอย่างเป็นทางการถึงการยุติการปฏิบัติการรบหลักในอิรัก บนดาดฟ้าเรือบรรทุกเครื่องบิน USS Kitty Hawk หลังจากลงสู่พื้นในเครื่อง F-14 เปลี่ยนแปลงจากขั้นที่ 3 การปฏิบัติการรบขั้นเด็ดขาด เป็นขั้นที่ 4 การปฏิบัติการหลังการรบ โดยเปลี่ยนความสนใจไปในการสร้างเสถียรภาพและการฟื้นฟูอิรัก มุ่งไปที่จัดการกับภัยคุกคามที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน และการปฏิบัติการพลเรือนทหาร

สหรัฐและอังกฤษ เป็นตัวแทนสหประชาชาติโดยมีแผนคร่าวๆ สำหรับสงครามอิรักให้สองชาติคุมรายได้จากน้ำมันของอิรัก และรับผิดชอบในฐานะกำลังควบคุม ซึ่งทำให้สองชาติสามารถขยายการควบคุมและดำเนินการไปทั่วประเทศ ได้โดยเร็ว ปลดอาวุธกำลังต่อต้านที่เหลือ และเริ่มส่งมอบอำนาจคืนแก่รัฐบาลท้องถิ่น

กำลังพันธมิตร ได้ปรับตัวเข้ากับการปฏิบัติที่ต่อเนื่องในอิรัก ซึ่งต้องสลับเปลี่ยนกองกำลัง และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางทหาร เช่น พื้นที่สนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุง เส้นทางทางการส่งกำลังบำรุง กองบัญชาการ สิ่งอำนวยความสะดวกในการซ่อมบำรุง สนามบิน ฯลฯ รวมทั้ง การเสริมกำลัง และความซับซ้อนในการเคลื่อนย้าย และวิวัฒนาการทางยุทธวิธีและเทคนิคต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

ผู้บังคับบัญชาในระดับสูงของกองทัพบกู้ถึงความเสี่ยงต่อการโจมตีด้านการส่งกำลังบำรุงของอิรัก พยายามให้การสนับสนุนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผนวกกับการดำเนินการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ เพื่อลด พื้นที่ครอบคลุมทางการส่งกำลังบำรุงในยุทธบริเวณ ไปด้วยแนวคิดการส่งกำลังบำรุงที่ทันเวลา แยกฐานส่งกำลังต่างๆ และฐานสนับสนุนเร่งด่วน

ในประเทศที่ล้มเหลว และไร้กฎหมายจากการล่มสลายของรัฐบาล จึงมีการโจมตีต่อทหารพันธมิตรอย่างต่อเนื่อง กองกำลังของสหรัฐ ได้พยายามหาแนวทางที่เหมาะสม ในพื้นที่ที่มีการต่อต้าน คุ่มขังคนเป็นพันๆ ตั้งแต่เริ่มแรก และ ผ่อนคลายลงถ้าสถานการณ์ด้านความปลอดภัยดีขึ้น ในระดับหน่วยทหารต้องใช้แนวทาง บังคับ โดยแยกผู้กระทำผิด และผู้บริสุทธิ์ ซึ่งที่ผ่านมามีความผิดพลาดเนื่องจากได้ให้ความไว้วางใจมากเกินไป ต่อชาวอิรักผู้ให้ข่าวที่สามารถพูดได้สองภาษา ที่จริงแล้ว ล่ามที่ไว้วางใจได้อย่างแท้จริงเท่านั้นเป็นบุคคลที่มีค่าสูงยิ่ง ท่ามกลางทักษะทางภาษาที่ไม่สมบูรณ์นี้

ปฏิบัติการในภาพที่ค่อนข้างใหญ่สามารถได้มาจากหน่วยที่กระจายกัน ที่เรียกว่าการ “โจมตีคาบสมุทร” หรือ “แมงป่องทะเลทราย” บรรดาผู้บังคับบัญชาของสหรัฐ ได้รวมกำลังเล็กๆน้อยๆ และเป็นกลุ่มๆ จากหน่วยต่างๆ ที่กระจายเป็นวงกว้างเข้าเป็นกลุ่มก้อนในการปฏิบัติการ แต่ยังคงเหลือกำลังรักษาความปลอดภัย เฉพาะพื้นที่ไว้

มีบันทึกเสียงของซัดดัม ฮุสเซน เรียกร้องผู้ก่อการร้ายให้ต่อต้านการปฏิวัติของพันธมิตรผ่านคลื่นวิทยุของอาหรับ มัสยิดแห่งหนึ่งในฟิลิปปินส์ ถูกวางระเบิด แสดงอย่างชัดเจนว่าการวางระเบิดได้ลามไปถึงสัญลักษณ์ทางศาสนา การโจมตีทหารอเมริกันยังมีอยู่ทั่วไป ทำให้มียอดการเสียชีวิตจากการรบถึง 147 นาย

ทหารของกองพลส่งทางอากาศได้ปิดล้อมและสังหารอูเคย์ และ คูเซย์ บุตรชายของซัดดัมในการยิงต่อสู้ในโมซูล ฮุสเซนได้กลับมากล่าวทางวิทยุอีกครั้ง สรรเสริญบุตรชายตนว่าเป็นผู้เสียสละของอิรัก และเรียกร้องให้คนอื่นทำตามอย่างนั้น คนหนุ่มอย่างน้อย 10,000 คน เข้าร่วมกับกองกำลังอาสาสมัคร ของ มุคตาดา อัลซัดร์ ซึ่งเป็นฝ่ายค้านชีอะห์ในนครศักดิ์สิทธิ์นาจาฟ และยังมี การขยายตัวของศัตรูติดอาวุธจากชนกลุ่มน้อยนิกายสุหนี่ ต่อมา เอกอัครราชทูต แอล.พอล เบรเมอร์ ผู้แทนประธานาธิบดีในอิรัก ได้แต่งตั้งสมาชิกสภาบริหารประเทศอิรัก มีผู้แทน 25 คน เพื่อนำชาติสู่การเลือกตั้ง

เหตุการณ์ความไม่สงบยังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผสมผสานด้วยการเปลี่ยนแปลงทางยุทธวิธี เทคนิคและกระบวนการต่างๆเป็นไปด้วยความระมัดระวัง ในเดือน สิงหาคม ทั่วโลกกลับไปดูอิรักจากข่าวคาร์บอมบ์ซึ่งมุ่งสังหารประชาชน นอกสถานทูตจอร์แดนในกรุงแบกแดด มีระเบิดฆ่าตัวตายและทำลายกองบัญชาการสหประชาชาติในแบกแดด สังหารผู้แทนสหประชาชาติ และคนอื่นๆ อีก 24 คน ในขณะที่ร้อยละกว่าคนบาดเจ็บ ฯลฯ ซึ่งดูเหมือนว่ากลุ่มก่อการร้ายจะหักเหความสนใจไปจากทหารสหรัฐ ที่เห็นว่ายากและเป็นอันตรายที่จะสังหาร มุ่งไปที่กระบวนการฟื้นฟูและการปรองดอง เป็นการแนะนำให้ต่างชาติควรให้การช่วยเหลือและเกี่ยวข้อง

วันที่ 7 กันยายน ประธานาธิบดี จอร์จ ดับเบิลยู บุช ขอเงิน 87 พันล้าน ดอลลาร์ จากรัฐสภา สำหรับงบประมาณทางทหารและการฟื้นฟูในอิรัก วันต่อมาอังกฤษประกาศจะส่งทหารมาเพิ่มเติมอีก

1,000 นาย ในขณะเดียวกัน มีบันทึกข้อความจากซัสตัมฮุสเซน เผยแพร่ออกอากาศเพื่อปลุกกระตม การต่อต้านและการโจมตีต่อกองกำลังพันธมิตร

ขณะเดียวกันเหตุผลในการทำสงครามในครั้งนี้ดูเหมือนจะสันนิษฐาน เมื่อ ฮานส์บลิกซ์ ผู้ตรวจอาวุธของ สหประชาชาติได้ประกาศว่าเขาเชื่อว่าอิรักได้ทำลายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงของตนไปเมื่อสิบปีที่แล้ว บรรดาผู้เชี่ยวชาญโจมตีว่า ถ้อยคำดังกล่าวเป็นยุทธศาสตร์ทางออก ที่ใช้ได้เท่านั้น ที่ต้องทำอย่างจริงจังคือ การพัฒนาความสามารถของชาวอิรักในการปกครองตนเองต่อไป การโจมตีชาวอิรักที่ร่วมมือกับอเมริกายังมี ต่อเนื่อง ความร่วมมือระหว่างตำรวจอิรักกับทหารพันธมิตรไม่ค่อยราบรื่น

หัวหน้าคณะผู้ตรวจหาอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงของสหรัฐในอิรัก รายงานว่าไม่พบอาวุธหลังจาก 3 เดือน สิ่งนี้ไม่มีสิ่งบอกเหตุว่ามีความเชื่อมโยงระหว่างซัดดัม ฮุสเซน กับ อัลเคดา เหตุผลสนับสนุนในการทำสงคราม ได้เริ่มไปที่การปกครองแบบเผด็จการของซัดดัม ฮุสเซน ถ้าไม่ทำจะเป็นอันตรายกับโลกที่เหลือ การแทนที่ ด้วยประชาธิปไตยให้กับอิรักที่ร่ำรวยน้ำมัน และตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์จะเป็นผลดีทั่วตะวันออกกลางที่มี ปัญหา

คอนโดลีซ่า ไรซ์ ที่ปรึกษาด้านความมั่นคงของชาติเข้ารับหน้าที่การฟื้นฟูอิรัก เปลี่ยน ความรับผิดชอบไปให้ทำเนียบขาว เน้นย้ำการปรับปรุงให้อิรักเป็นรัฐที่ประสบความสำเร็จ การดำเนินการทูต ของสหรัฐและอังกฤษ ยึดถือตามแนวทางแก้ปัญหาคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเห็นชอบ เป็นเอกฉันท์สนับสนุนกองกำลังนานาชาติ นำโดยสหรัฐในฐานะผู้แทนฝ่ายบริหาร สำหรับการสร้าง เสถียรภาพและการฟื้นฟูอิรักให้เป็นรูปธรรม การรับรองดังกล่าวไม่มีผลกระทบโดยทันทีต่อกองกำลัง ภาคพื้นดิน

ในขณะเดียวกัน การเสียชีวิตและการทำลายล้างยังคงมีต่อไป โดยวันที่ 27 ตุลาคม เป็นวันที่นองเลือดที่สุด มี ประชาชนเสียชีวิต 35 คน บาดเจ็บ 22 คน จากการโจมตีด้วยระเบิดที่สำนักงานใหญ่สภาเสี้ยววงเดือนแดง และ สถานีตำรวจ 3 แห่งในแบกแดด

บรรดาผู้ยึดมั่นในพรรคบาธลดลงแต่มีแนวโน้มเข้าร่วมกับกลุ่มต่อต้านในพื้นที่ ต่อมา มีการโจมตีที่ทำให้กำลัง ทหารสหรัฐเสียชีวิต 16 นาย เมื่อเฮลิคอปเตอร์ซิงก์ของพวกเขาถูกยิงตกนอกเมืองฟัลลูจาห์ ต่อมา มีการโจมตี ด้วยอาร์พีจี ทำให้ ฮ.แบล็คฮอว์ค ตก ทหารเสียชีวิตอีก 6 นาย ในวอชิงตัน ดี.ซี ความรุนแรงในอิรักที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการปรับการบริหาร โดยต่อมาสหรัฐ ให้คำมั่นว่าจะถ่ายโอนอำนาจให้แก่รัฐบาลชั่วคราวของอิรัก

งานกิจการพลเรือน

ผู้เชี่ยวชาญต่างๆ ในขณะนั้นมักจะเปรียบเทียบกับสงครามเวียดนามในระดับยุทธศาสตร์และระดับยุทธการ ส่วนใหญ่ดูเรียบง่าย แต่ในระดับยุทธวิธีบางครั้งอาจน้อยกว่า

มีการเปิดเผยต่อมาว่า ซัดดัม ฮุสเซน หลบซ่อนในหลุมขนาดเท่าตู้เย็นไม้ไผ่ใกล้กับบ้านบรรพบุรุษของเขาที่ ทิกริท ในไม่กี่ชั่วโมงทั่วโลกก็เห็นภาพ ซึ่งกำลังจู่โจมในการไล่ล่าสามารถจับเขาได้ และเป็นการไล่ล่าอาชญากร ที่รอบคอบที่สุดในประวัติศาสตร์ โดย ผบ.พล.ร.4 และ คนอื่นๆ ได้จัดทำตารางประสานสอดคล้อง ที่ประณีต ซับซ้อน จากเครือข่าย และประติประต่อที่ละเอียด

สหรัฐฯ เริ่มมีวิธีการใช้**ไม้หนวมไม้แข็ง** มีการปฏิบัติการแต่ละวันตั้งแต่การจู่โจม การเจรจาจ่ายค่าชดใช้สำหรับความเสียหายในการจู่โจม การต้อนน้ำชาให้กับที่ได้รับการส่งตัวกลับ การสนับสนุนอุปกรณ์แก่โรงเรียนซึ่งวิธีนี้ก็ประสบความสำเร็จ การดำเนินการจับกุมซัดดัม ทำให้ขวัญกำลังใจของบรรดาผู้พยายามดำเนินการ ลดลงจำนวนตำรวจอิรักเพิ่มขึ้นจาก **9,000** นาย เป็น **72,000** นาย หน่วยลาดตระเวนชายแดน และ กกล.ป้องกันสาธารณูปโภคเพิ่มขึ้น ความก้าวหน้าในการฟื้นฟูกองทัพอิรักกลับต้องผิดหวัง การดำเนินการฟื้นฟูขนาดใหญ่สามารถขุดลอกคลองชลประทานได้มากกว่า **16,000** กม.ฯลฯ แต่ไม่ใช่ทุกเรื่องจะเป็นเรื่องดี ยังมีเรื่องของการว่างงาน การโจรกรรม การก่อวินาศกรรม เป็นต้น

การจับกุมซัดดัม ทำให้เปลี่ยนรูปแบบสงคราม แต่ไม่ได้ยุติสงครามโดยสิ้นเชิง เมืองพวกสุหนี่หัวดื้อรั้น ยังเป็นจุดรวมของกลุ่มต่อต้านตาดออาวุธ ในขณะที่ยอดทหารสหรัฐฯเสียชีวิตรวมเป็น **500** นาย วันต่อมาระเบิดฆ่าตัวตายนอกกองบัญชาการทหารสหรัฐฯในแบกแดด ทำให้คนอิรักเสียชีวิต **20** บาดเจ็บมากกว่า **100** เมื่อการสู้รบในอิรักไม่ยุติโดยเร็วจึงได้มีการคงกำลังทหารไว้มากกว่า **120,000** นาย มีการระบุว่า การหมุนเวียนหน่วยใหม่เข้ารับผิดชอบโดยไม่มีประสบการณ์ของสหรัฐฯ ทำให้เกิดความสูญเสียอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

เคลลาเชอวิตซ์,คาร์ล ฟิลิป ก๊อตฟราย วอน. ทฤษฎีสงคราม ตอนยุทธศาสตร์ทั่วไป และ ตอนแผนสงคราม.

กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหลักนิยมและยุทธศาสตร์ กรมยุทธศึกษาทหารบก สังกัดกระทรวง
กลาโหม, พิมพ์ครั้งที่ 1.2557

มังกร พรหมโยธี.พลเอก, นโปเลียน. นนทบุรี .พิมพ์ครั้งที่ 1.2560

มณฑิรา.กรุงเทพฯ :นโปเลียน โบนาปาร์ต. กรุงเทพฯ.ศรีปัญญา.พิมพ์ครั้งที่ 1.2558

แมคคาน่า เจมส์. บันทึกประสบการณ์ของนายทหารใหม่เวียดนาม = Platoon Leader .กรุงเทพฯ
ศูนย์พัฒนาหลักนิยมและยุทธศาสตร์ กรมยุทธศึกษาทหารบก, 2560. พิมพ์ครั้งที่ 1

ศูนย์พัฒนาหลักนิยมและยุทธศาสตร์ กรมยุทธศึกษาทหารบก.การฝึกทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนและพลิกแพลง
เพื่อเอาชนะ.กรุงเทพฯ .

ศูนย์พัฒนาหลักนิยมและยุทธศาสตร์ กรมยุทธศึกษาทหารบก.สังกัดกระทรวงกลาโหม,2557 .

แบล็ค ฮอว์ค ดาวน์ ฝ่าสมรภูมินรกโซมาเลีย. พิมพ์ครั้งที่ 1

หลักการของนายพลแพตตัน : ยุทธศึกษา 2006 เล่มที่ 5 แนวความคิดตะวันตก, กรุงเทพฯ : สถาบันวิชาการ
ทหารบกชั้นสูง, พิมพ์ครั้งที่ 3 2549

นโปเลียน [อินเทอร์เน็ต] เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2560.

เข้าถึงได้จาก <https://dop.rta.mi.th>

พลวัตของการปฏิบัติการทางทหาร พ.ศ.1843-2593 [อินเทอร์เน็ต] เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2560.

เข้าถึงได้จาก <https://dop.rta.mi.th>

สมรภูมอิรักเข้าถึงได้จาก [อินเทอร์เน็ต] เข้าถึงเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2560.

เข้าถึงได้จาก <https://dop.rta.mi.th>

โครงการการอ่านเพื่อความเป็นทหารมืออาชีพ

การอ่านหนังสือ E-book ในโครงการ
ชื่อเว็บไซต์ : <http://dop.rta.mi.th>
Username : armyebook Password : ebook2017